DE ADIECTIVIS GRAECIS IN -ΙΟΣ

MOTIONIS GRAECAE LINGVAE SPECIMEN

DISSERTATIO INAVGVRALIS

QVAM AMPLISSIMI PHILOSOPHORVM ORDINIS
CONSENSV ET AVCTORITATE IN LITTERARVM
VNIVERSITATE FRIDERICIA GVILELMIA RHENANA BONNENSI
AD SVMMOS IN PHILOSOPHIA HONORES RITE CAPESSENDOS

SCRIPSIT

FRIDERICVS REISCH
FRANCOFVRTENSIS

TYPIS ROBERTI NOSKE BORNENSIS
1907

DE DISSERTATIONE PROBANDA AD ORDINEM RETTULIT

A. ELTER.

ANTONIO ELTER
FELICI SOLMSEN
S.

Praefatio.

Adiectivorum motionis in lingua Graeca plures quam in ceteris linguis cognatis exstare proprietates dignas quae inquirantur atque examinentur, nemo nescit. Materiam ingentem disponere et rationes invenire iam Buttmann,[1] artis grammaticae Graecae pater, conatus est (Sprachl. 1, 239 sqq.); deinde Lobeck, quo nemo plura congessit ad res grammaticas, Phryn. p. 106 et ad Soph. Aiac. v. 175 exempla collegit, uberius denique de his rebus disputavit paralipp. p. 453 sqq. Grammatici qui secuti sunt testimonia diligenter auxerunt (cf. nunc Kühner-Blass 1, 535 sqq.), ad rem explicandam paene nihil novi attulerunt. Etiam in novissimo optimoque libro grammatico Brugmanni quaestio haec non nisi verbo tangitur (p. 174 et 367). Primus, ut equidem scio, eam perpendit Delbrück Synt. Forsch. 4, 63 sqq. viam potius demonstrans quam ingressus.

Motio seorsum tractata est post Lobeckium ab his vv. dd.: G. Wirth, De motione adiectivorum in *-ιος -ειος -αιος -ιμος* terminantium, Leipz. Stud. 3, 1 sqq. — J. La Roche, Über die Adjectiva zweier Endungen auf *-ος* im Griechischen, Progr. Linz 1883, quo continentur etiam, quae antea publici iuris fecit Z. f. öst. G. 1876, 801 sqq. — O. Wilhelm, Progr. d.

---

[1]) Veteres de motione in universum nihil docent. Simplicium formae communes subinde denotabantur ut „*Ἀττικόν*“, cf. schol. Soph. Ant. 207: *τὸ κοινὸς Ἀττικόν ἐστιν ὡς ʽκλυτὸς Ἱπποδάμεια*ʼ; schol. Thuc. 1, 1, 2 *ἀναγκαίου*] *Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίας*. Adde [Plut.] vit. Hom. 2, 12 et Schmid Atticism. 3, 46.

Ernestinums Coburg 1886 (de Homero et Hesiodo) et 1892 (de Luciano). De illis rettulit A. de Bamberg (Z. f. Gymn.-W. 1886, Jahresber. 31 sqq.), de hoc P. Schulze (W. f. kl. Ph. 1892, 998). — De motione adiectivorum in *-ος* term. apud Euripidem egit N. Wecklein (Beitr. z. Krit. d. Eur. IV, Münch. Sitz.-Ber. 1898, 388 sqq.).

Pauca ex suis proferebant regionibus Schmid (Atticism. 3, 46; 4, 608 sqq.), Meisterhans (Gramm. d. att. Inschr.³ p. 148), Schweizer (Perg. Inschr. 158), Nachmanson (Magnet. Inschr. 140), Crönert (mem. Graec. Hercul. 180) al.

Sed ab his omnibus minime ad finem res est perducta, quia neque materia erat plena (Buttmann, Wirth) neque secundum scriptores et tempora satis disposita (Lobeck, La Roche), ita ut motionis historia intellegi non posset. Etiam apud Wirthium, qui prae ceteris rationes grammaticas et historicas respexit, multa hodie desiderantur; nam ex notissimis tantum scriptoribus exempla collegit titulis dialectisque neglectis neque in disponendo ubique feliciter rem gessit.

Quae cum ita sint, haud inutile mihi videbatur totam rem denuo inquirere et materiam quam possem plenam atque accuratissime dispositam provulgare, ut eluceat, quae fuerit formationis cuiusque historia et quo modo scriptores singuli traditam motionem adhibuerint sive mutaverint. Quare perlegi omnia monumenta quae nobis servata sunt usque ad Alexandri Magni fere mortem, quo tempore lingua quae dicitur *κοινή* nascente dialectisque obsolescentibus manifesti eminent termini, exempla congessi, singulis distribui generibus. Sed quia omnia pertractata artis huius dissertationis finibus comprimi non possunt, quasi specimen totius operis selectum quaestionem propono de adiectivis in *-ιος* exeuntibus, quorum motionem omnium inconstantissimam esse constat,[1]) ut singula de iis explicare prae ceteris exoptatum videatur.

Composita quae huc pertinent utrum reciperem necne dubitavi. Propter enim formationem suam a reliquis com-

---

[1]) Fere idem valet de iis, quae in *-αιος* *-ειος* terminantur.

positis separari non debent, contra terminatione facile cum simplicibus, quae tractaturi sumus, coniunguntur. Itaque ea tantum seclusi, quibus simplicia non respondent velut *διωλύγιος, μεταμώνιος, ὑπωρόφιος* sim., reliqua in indice alphabetico post simplicia, quibus convenire videntur, posui, ut cum iis comparari possent. Sed interim de singulorum formatione propria, utrum sint vere composita an decomposita an per hypostasin (Usener Fleckeis. annal. 117, 71 sqq.) facta, nihil dico.[1])

Indicem alphabeticum, quo testimonia enumerantur, sequuntur adiectiva secundum scriptores et tempora digesta, quorum usus ex hac altera tabula facile elucet. Denique quae de natura ac formatione simplicium, quo quaeque in motione inclinet, dici possunt, paucis verbis exposui. Appendix de derivatis a nominibus propriis nonnulla continet.

---

[1]) Admisi etiam *ἀμβρόσιος, ἀπειρέσιος, θεσπέσιος.*

Animadversiones selectae.

Priusquam testimoniorum indicem proponam, nonnulla, quae in universum de motione nobis tractanda observari possunt, praemittam. Ac primum quidem certas leges, quibus omnia, quae nobis occurrunt, explicemus, constituere non possumus, quia alii scriptores aliis rationibus in motione utebantur neque varietatem, quae obstat, coniecturis magis vel minus incertis diminuere e re est. Singulis locis, ubi apparebat, cur formam alteram alteri praeferret scriptor, in indice causam annotavi atque ex tabula, qua adiectiva in singulos scriptores digesta sunt, cuiusque usus plane intellegitur. Deinde hoc opusculo quaestio non solvitur, unde origo fluctuandi omnino petenda sit, quae utrum in Graeca lingua ipsa an in statu linguae priore inveniatur, postea, si Dis placet, tota materia pertractata exponam. Quare nunc de causis quibusdam ita tantum agatur, ut quibus rationibus usus potissimum dirigi videatur exploremus.

Sed cum ab universis legibus formandis desistamus, haud pauca tamen observari possunt, quibus formae singulae sive femininae sive communes inter se coniunguntur et explicantur. Quorum unum vel alterum hic proferam.

1. Poetas in formis quibuslibet eligendis metro commoveri, interdum cogi notissimum est. Etiam in motione adiectivorum, quae in *-ιος* (*-ειος -αιος*) exeunt, v i s m e t r i c a maximi est momenti. Nam apud epicos formae communes fere omnes ex ea possunt deduci, deinde apud tragicos poetas copia communium satis ampla. Praeterea ut h i a t u m evitarent

poetae communia adhibebant. Molestissimus erat pari um concursus vocalium, qui tali modo vitatur, cf. indicem v. *δόλιος* Bacch. et Eur. Hel. 238; *ἤπιος* Eur.; *φόνιος* Aesch. Adde composita Simon. 16 *κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμώνιος ἀέρθη*; Pind. O. 7, 11 *χάρις ζωθάλμιος ἁδυμελεῖ*; P. 4, 80 (*ἐσθὰς*) . . *ἐπιχώριος ἁρμόζοισα*; Arist. nub. 601 *ἁ δ' ἐπιχώριος ἁμετέρα θεός*. Apud eos Atticos quarti saeculi, qui hiatu abstinebant, pauca habemus exempla: *ἴδιος, ἐπιθαλαττίδιος* et fort. *ἀνάρσιος* Plat.; *ὑποχείριος* Lyc. Leocr. 78.

In caesura bucolica longas vocales non corripi luculenter demonstravit Nauck (mél. Gréco-Rom. II, 404). Qua de causa epici femininum ante hanc caesuram quantum possunt evitare student, cf. *γ* 82 *δήμιος ἥν ἀγορεύω*; *ξ* 457 *σκοτομήνιος ῦε δ' ἄρα Ζεύς*; *M* 247 *μενεδήιος οὐδὲ μαχήμων*; hy. Cer. 101 *ἐναλίγκιος, ἥτε τόκοιο*; Eumel. fr. 13 *καταθύμιος ἔπλετο μοῖσα*; Phocyl. 3, 6 *ἄγριος, ἡ δὲ μελίσσης*; Theogn. 489 *φιλοτήσιος, ἡ δὲ πρόκειται* (cf. etiam Callim. Hecal. fr. 66e [antea Archil. 2] *οὐ γάρ μοι πενίη πατρώιος, οὐδ' ἀπὸ πάππων*).

Quibus obstant Hes. fr. 132: *Βοιωτίη ἔτρεφε κούρην* (de derivatis apud epicos ubique mobilibus v. append.); Theogn. 257 *ἵππος ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεθλίη, ἀλλὰ* et 863 *ἑσπερίη τ' ἔξειμι καὶ ὀρθρίη αὖτις ἔξειμι,* quibus locis facile assimilationem suspicamur; denique quae semper moventur: *τ* 478 *ἀντίη οὔτε νοῆσαι*; *ζ* 329 *ἐναντίη· αἴδετο*; *Z* 251 *ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ*; ib. 394 *ἐναντίη ἦλθε θέουσα* = *O* 88. Aliis versus locis correptio admittitur (*Γ* 164; *Λ* 561; *Π* 8; *ν* 314; *ψ* 150 = Hes. opp. 15; *χ* 445 = hy. Ven. 224; Theogn. 574).

Huc pertinent etiam illa communia: *κλυτὸς Ἀμφιτρίτη* *ε* 422; *κλυτὸς Ἱπποδάμεια* *B* 742; *κλυτὸς Ὠκεανίνη* Hes. Theog. 956; *βροτὸς αὐδήεσσα* *ε* 334, quod commune etiam *ε* 218; *ζ* 149.

2. Iam Wirth l. l. p. 6 recte annotavit formas communes non componi cum substantivis femininis

secundae declinationis.[1]) Quod facile intellegimus, quia substantivum terminatione generis propria carebat; itaque forma adiectivorum feminina quantum poterant scriptores utebantur. Quae ratio perraro neglecta est, cf. supra Arist. nub. 601 (ob hiatum) et Hippocr. in indice v. *χρόνιος, πολυχρόνιος.* Contra adiectiva alibi communia propter hanc causam moventur veluti *ὑπαιθρία* Eur., *ὀλιγοχρονίη* Hippocr.

3. Deinde Wirth p. 8 recte coniecit (etsi causam minus accurate demonstravit) ea adiectiva, quae ad personas femininas pertinent, plerumque moveri. Cuius rei causam quaeremus non eadem via qua antea; equidem deduco ex eo, quod personarum naturali sexu sexus grammaticus adiuvabatur. Huic rationi feminina debentur velut *παναθλία* tragg.; *συναιτία* Aesch.; *ἀναιτία* Aesch. Herod.; *δυσαμερία* Aesch.; *ἀναξία* Soph.; *συζυγία* Eur.; *ὑπερποντία* Aesch.; *ἑκουσία* Soph. Plat., quae adiectiva aliis locis communia sunt. Sed saepe hanc rationem non curabant poetae propter metrum aut hiatum, vid. ind. s. *ἀναίτιος*; *ἐναλίγκιος*; *δόλιος* (Bacch.); *ἤπιος* (Hes. Eur.); *ὁμοπάτριος, τίμιος* (Soph.); *χρόνιος* Eur.; praeterea metro non cogente Aesch. v. *παραίτιος*, *ῥύσιος*, *ὑποχείριος*; Soph. v. *μεταίτιος*; Eur. v. *εὔιος, ἀνόσιος*; denique Hipp. v. *ἀμφιδέξιος*; Xen. v. *ἐλευθέριος.* Restant audaciora: Aesch. Eum. 294: *ὅπως γένοιτο τῶνδ᾽ ἐμοὶ λυτήριος* (sc. Minerva vs. 284); Eur. Or. 1637: *σύνθακος ἔσται ναυτίλοις σωτήριος* (Helena) ubi generis ambiguitatem non vitavit poeta.

---

[1]) *λίθος* feminini generis videtur esse, cum agitur de lapide natura aliquo modo insigni (*Μαγνῆτις λίθος* sim.) cf. Bacch. fr. 14; Soph. fr. 732; Eur. fr. 567: Arist. nub. 766 (cui oppone lapides communes vesp. 332; fr. 510 Kock); Hipp. *γυν. φυσ.* 99 (7, 416 Littré) *τῇ* (!) *ἐρυθρᾷ λίθῳ*; *γυν.* 243 (8, 458) *λίθον ἥτις τὸν σίδηρον ἁρπάζει,* quibus oppone lapides communes *π. νουσ. δ'* (7, 602) et *φυσ. ἀνθρ.* 12 (6, 62); Plat. Gorg. 486 D *τινα τῶν λίθων ᾗ βασανίζουσιν τὸν χρυσόν* (masc. Phaed. 110 E; rep. 5, 469 E notione communi). Eximenda sunt fem. *M* 287; *τ* 494. Praeterea genus fluctuat nominum *αἰών, αἰθήρ, ἀήρ, ὄρνις,* quae omnia iis tantum locis respexi, quibus vel adiectivi vel articuli forma de genere certiores fimus.

4. Ut cognoscas etiam verborum ordinem in motione aliqua vi fuisse, unam rem satis memorabilem nolo omittere. A quarto fere saeculo communia, de quibus hoc loco agitur, paene ubique inter articulum et substantivum primae declinationis ponuntur (s. cum iis coniunguntur). Qua condicione etiam antea formas communes invenimus, quibus alibi eiusdem nominis femininae respondent, veluti Aesch. Ch. 487 *καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς;* Soph. Ph. 637 *ἥ τοι καίριος σπουδή*; O. C. 1726 *τὰν χθόνιον ἑστίαν* (Eur. Hel. 345 sim.); Eur. Su. 151 *σοφήν γ' ἔλεξας τήνδ' ἑκούσιον φυγήν*; ib. 1192 *εἰς τήνδ' ἐποίσειν πολέμιον πανντευχίαν*; Thrasym. fr. 1 (Diels) *ἡ πάτριος πολιτεία*; (cf. etiam Hipp. s. *ἄρτιος*). Sed quo maiorem ad perfectionem progrediebatur Atticorum sermo, eo magis his finibus communia videntur esse circumscripta. Quod probatur primum usu vocis *πάτριος* (cf. indic.), quae apud Atticos prae ceteris a motione abhorret, sed apud Isocratem, quo nemo Atticorum magis plenae motioni favebat, hac tantum condicione communis est (cf. etiam de Bamberg l. l.). Posteriorum vel aequalium usus cum Isocrate congruit: inter articulum et substantivum extat commune, sine articulo autem femininum (Plat.).

Extenditur hic usus a saeculo tertio, nam tituli exhibent *τὰν πάτριον πολιτείαν* sive *προξενίαν,* sed *τὰν πατρίαν οἰκειότατα.*

Deinde probantur quae exposui etiam aliorum nominum usu: *τῆς ἐπουρανίου πορείας* et *τὰς ὁσίους ἁγιστείας* Plat.; *τὰς ἐγκυκλίους λειτουργίας* et *τὰς πατρῴους* (*πατρίους*?) *θυσίας* Dem.; *τὰς δ' ἀνοσίους ταύτας τῶν λόγων τέχνας* et *τὴν ὀξεῖαν καὶ ἀνόσιον φωνήν* Aesch.; postea [Hipp.] epist. (9, 376 L.) *τὰς ἀναξίους καὶ δυστήνους ψυχάς* al.

Nescio an huc pertineant etiam *τὰς ἐπιθαλαττίους πόλεις* Xen. (Thuc. Plat. fem.); *τὴν ἄγριον . . . ῥώμην, τὴν ὑπουράνιον ἁψῖδα,* sed *τῆς διαιωνίας φύσεως* Plat.

Inprimis autem notabilis est usus adiectivi *κατάξιος* in titulis, qui exhibent (cf. ind.) *τὰς καταξίους τιμάς,* sed *τὰς καταξίας χάριτας* sim.

Cur hac tantum condicione formae communes admissae sint, facile perspicitur. Nam binis terminationibus genere iam expresso leniebantur illae. Etiam de euphonica quadam causa licet cogitare, si titulorum testimonia perpendimus (*πάτριος, κατάξιος*), ita ut terna *-αν* vel *-ας* vel *-αις* evitari videantur. Sed notandum est ea adiectiva quae semper movebantur etiam talibus locis motionem obtinuisse velut *ταῖς ἰδίαις συνουσίαις, τὴν ἀλλοτρίαν χώραν, αἱ ἐναντίαι γνῶμαι, ταῖς δημοσίαις ἀρεταῖς*.

5. Iam G. Hermann vidit poetas tragicos, qui in universum maiore utebantur licentia, euphonicis causis sermonis colorem et in diverbiis et in canticis variasse, quam rationem Wirth p. 38 recte in hunc fere modum expressit: Tragici vitant homoeoteleuton, quod praecipue tum molestum erat, cum utraque syllabarum communium ictu feriebatur nullo aut modico intervallo interposito e. g. *πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις; θεσπεσίῳ δάφνᾳ*. Idem monuit, ne quis rem argutius vellet disquirere, quia in hac re minus quam alibi sibi constant poetae. Sed rationes euphonicas a poetis tragicis quidem neglectas non esse exempla docent ita ut communium fere tertia pars ex his possit deduci, cf. Aesch. v. *γαμήλιος, γενέθλιος, καίριος, κρυπτάδιος, κύριος, ναΐος νότιος, ὠγύγιος*, quibus locis sonus respicitur, contra eundem s. *δαΐα, ἰδία, ποντία, τιμία, φοινία, φονία, χρονία; κεραύνιος* et *πατρῷιος* in hac re fluctuant. De Sophoclis usu cf. adiectiva *ἀγώνιος, δάϊος, ἑκούσιος, ἱκέσιος, κερτόμιος, φιλοτήσιος, χειμέριος, ὠγύγιος*; contra *ἀγρία, αἰθερία, ἁλία, δολία, ὀλεθρία, φιλία, φονία*.[1])

Apud Sophoclem quidem simplicium communia omnia aut metro aut sono debentur. In Euripide Wecklein l. l. demonstravit pleraque communia, quae non metri causa exhibentur, euphoniae tribuenda esse. Sed minime comprobandum videtur, quod ille fecit, tot locis, quibus sonus

---

[1]) Quantum illis temporibus Atticae dialecti vocales *α* et *η* distarent, non curavi; nam si talia qualia *οὐρίῳ πλάτῃ* euphoniae tribues plura obstabunt, quibus neglecta videtur.

neglegitur (cf. numeros p. 58), huius rationis causa lectiones traditas corrigere, id quod etiam Radermacher (G. G. A. 1899, 695) monuit. Etsi librariorum manu multa turbari poterant atque nonnullis locis id plane apparet (cf. *πελάγιος, οὔριος* al.), tamen Aeschyli et Sophoclis exemplis cognoscitur in hac fluctuatione etiam poetis ipsis aliquid relinquendum esse. Res subtilior est quam ut recta via ad finem perducatur. Complura enim sunt consideranda, e. g. adiectiva usitatiora saepius moventur quam alia; etiam de imitatione debemus cogitare (cf. append. v. *Σκαμάνδριος*). Quare satis habui proferre quae nobis tradita sunt.

Apud ceteros scriptores quod euphonicis causis tribuas paene nihil invenitur. Pindarum et Aristophanem eas non curasse docui in indice (v. *μοιρίδιος* et *αἰφνίδιος*).

6. In plurali maiestatico forma masculina adhibetur, cf. Eur. *ἄθλιος* (Ph. 1716 cum Porsoni annot.), *βώμιος*. De duali emoriente cf. Soph. v. *ἄθλιος*; Eur. v. *ἄξιος* (etiam Plat. Euthyd. 306 C *πρὸς ὃ ἥ τε πολιτικὴ καὶ ἡ φιλοσοφία ἀ ξ ί ω λόγου ἐστόν*); Thuc. *Ῥόδιος* (in append.); adest fem. *ἀθλίαιν παρθένοιν* (!) Soph. O. R. 1462. Quae omnia ut adiectivis non propria potius a tota quaestione procul habemus. De re iudicabis ex Dindorfii annot. ad Soph. O. C. 1113 (ed. tert. Oxon.).

Sed haec hactenus. Alia quae de imitatione, de verborum ordine, de numeris sim. fortasse animadverti possunt, ex indice facile cognoscentur, quia fere ubique substantiva casu, numero, positione notatis apposui.

Index alphabeticus.

Formae femininae plerumque abbreviantur. — *ἁγία* sim. = ubique fem.; *ἀγώνιος* sim. = ubique comm.; *ἄγριος-α* sim. = fluctuans. — m. = metrum; h. = hiatus; s. = sonus. — Ad ordinem scriptorum cf. tabulam p. 50 sqq.

ἁγία: Ar. nub. 304 *τελεταῖς ἁ.*; Mnesim. fr. 4, 59; Isocr. 10, 63 cf. *πάτριος*.

ἄγριος-α: *ι* 118 *αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν ἄγριαι*; contra *T* 88 *ἄγριον ἄτην*; *ξ* 50 *ἰονθάδος ἀγρίου αἰγός*; et fortasse *Γ* 24 = *O* 271 *ἄγριον αἶγα*. — Phocyl. 3, 6 *ἡ δὲ κυνὸς χαλεπή τε καὶ ἄγριος· ἡ δὲ μελίσσης* m. ubique; fem. Archil. 21 *ὕλης*; Hippon. 40 *χοίρου*. — Pind. fr. 177 *γνάθων*. — Herod. 1, 203; 4, 191; Hippocr. — Aesch. Ps. 612 *μητρὸς ἀ. ἀπὸ*; Ch. 272 = Pr. 372 *ἀ. γνάθοις*; Su. 35 *ἀ. ἁλὸς*; Soph. O. R. 476 *ἀ. ὕλαν*; Tr. 975 *ἀ. ὀδύνην*; Ant. 973 *δάμαρτος*; ib. 1274 *ὁδοῖς*; Tr. 1030 *νόσος*; Ph. 173 *νόσον*; ib. 265 *νόσῳ*; O. R. 1073 *λύπης*; ib. 1205 *ἄταις*; ib. 1349 *πέδας*; Ph. 9 *δυσφημίαις*; O. C. 348 *ὕλην*; fr. 598 *χερί*; fr. 701 *φύσαισι*. Eur. Ph. 1505 *Σφιγγός* h.; Or. 34 *νόσῳ*; Ba. 1358 *φύσιν*; H. F. 851 *θάλασσαν*; Io. 992 *μορφῆς*; Ph. 1380 *γένυν*; trag. ad. 297 *ἀγρία γὰρ ὄρνις*. — Axionic. fr. 4 *ἀγρίας ἅλμης*. — Plat. Theaet. 197 C *ὄρνιθας ἀγρίας*; Phil. 46 D *σύντασιν ἀγρίαν ποιεῖ*; rep. 6, 486 B (*ψυχή*), *εἰ ἄρα δικαία τε καὶ ἥμερος ἢ δυσκοινώνητος καὶ ἀγρία*; leg. 1, 649 E *δυσκόλου ψυχῆς καὶ ἀγρίας*; 7, 791 D *ἥ τε σφοδρὰ καὶ ἀγρία δούλωσις*; 8, 837 B *φιλία . . . ἡ . . . δεινὴ καὶ ἀγρία παὶ . . . ἔχουσα*; contra 7, 824 A *τὴν ἄγριον τῶν θηρίων ῥώμην* cf. p. 11.

ἀγώνιος: Soph. Ai. 195 . . . *τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ*.

ἀεθλίη: Theogn. 257 *ἵππος ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεθλίη, ἀλλὰ*.

ἀερία (*ἠερίη*)[1]: *A* 497. 557; *Γ* 5. — Sim. ep. 114. — Ae. Su. 69 *Ἀ. ἀπὸ γᾶς.* — Arist. nub. 337.

ἀηδόνιος: Eur. Io. 1482 *παρ' ἀηδόνιον πέτραν* — —.

ἄθλιος-α: Aesch. Su. 553 — ◡◡ — ◡ *ἀθλίαν οἰστροδόνητον Ἰώ*; fr. 210 *δύστηνον ἀ. φάβα*; Soph. Ant. 1209 *βοῆς* h.; O. R. 1462 *ταῖν ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν*; O. R. 1240 *κείνης ἀ.*; Ant. 1300 *μᾶτερ ἀ.*; Eur. And. 200 *ἀ. ἐφολκίδα* m.; Hel. 924 *τήν τ' ἀθλίαν ἐμ'* m.; Su. 922 *μόχθον ἀθλίας ἐγὼ δέ*; Io. 1226 *ἀ. ὁδόν*; Med. 1022 *ἀ. ἐμὲ*; apud personas: And. 385; Hec. 322; ib. 417; El. 118; ib. 366; H. F. 322; Su. 326; I. A. 897; ib. 1026; Io. 355; ib. 360; Or. 1564; Tr. 36; ib. 741; Ph. 619; ib. 1716 *ἄθλιαι* = Antigone, ubi Porson *ἄθλιοι* (plur. mai. cf. p. 13); Ba. 1228 *οἰστροπλῆγας ἀ.*; Hel. 483 *συμφορὰς γὰρ ἀ.*; Or. 952 *πρόσοψις ἀ.*; Hec. 425 *ἀ. τύχης* (A *ἀθλίου*); contra: Alc. 1038 *ἀθλίους τύχας* s.; Hel. 797 *ἀθλίους ἕδρας ἐμὰς* s.; ib. 1164 *ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς* s.; H. F. 100 *ἀθλίους κλοπάς* s.; ib. 1393 *ἀθλίῳ τύχῃ* (L); Ph. 1603 *ἄθλιον βοράν* s.; nam Valckenarii et schol. interpunctio violentior est. — fem. Arist. Th. 1134. — Antiph. 1, 30; Lys. 32, 13; Plat. leg. 9, 873 A; (ep. 7, 335 C).

δυσ-αθλία: Soph. O. C. 330 *ὦ δυσάθλιαι τροφαί* (*δυ' ἀθλίω τροφά* Dind. *δὶς ἄ.* al.).

παν-αθλία: Aesch. Ch. 676 *με τὴν π.*; Eur. And. 67 *τὴν π. ἐμέ*; Hec. 658 *Ἑκάβη . . . ἡ π.*; fr. 128 *με τὴν π.* — Arist. Th. 1107 = Eur. fr. 128.

τρισ-αθλία: Arist. pac. 242 *Πρασιαὶ τρ.*

ἀίδιος-α: Hymn. Hom. 28, 3: *ἕδρην ἀίδιον ἔλαχε.* — Thuc. 4, 20, 1 *ἀίδιον ὑμῖν ἔχθραν*; 4, 87, 6 *ἀίδιον δόξαν*; 6, 24, 3 *ἀίδιον μισθοφοράν*; 7, 21, 3 *πάτριον τὴν ἐμπειρίαν οὐδὲ ἀίδιον*; Xen. Ag. 11, 16 *τὴν ἀίδιον οἴκησιν*; Plat. Phil. 66 A *τὴν ἀίδιον . . . φύσιν*; Tim. 37 E *τὴν ἀίδιον οὐσίαν* (def. 411 A et 415 A *οὐσία ἀίδιος*); [Axioch.] 372 A *ἀιδίοις*

---

[1]) Procul habendum est Democr. A 33 VI Diels *αἰτίαι ἀέριοι*; libri nomen recentius.

τιμωρίαις; Lyc. Leocr. 22 *ἀίδιον φυγήν*; ib. 87 *ἀίδιον σίτησιν*; Dem. ep. 3 (p. 642, 13 Bekk.) *ἀιδίους . . . τὰς συμφοράς*. — inscr. Delph. C.-B. 2642, 15 *ἁ δωρεὰ ἀίδιος* (a. 150, *κοινή*?). — Philol. fr. 6 D. *ἁ μὲν ἐστὼ . . . ἀίδιος ἔσσα*; — contra inscr. Cret. 5151, 12 *ἃ δὲ κοινοπολι[τείας] ἀιδία ὑπάρχῃ ἀν[αγραφά* (ante a. 189).

αἰθέριος-α: f. Parmen. 1, 13; ib. 10, 1 *φύσιν*. — Aesch. Sept. 81 *ἀ. κόνις*; Soph. O. C. 1082 *ἀ. νεφέλαι*; Eur. Su. 987 *ἀ. ἕστηκε πέτραν*; Rhes. 530 *Πλειάδες ἀ.*; Hel. 1363 *κύκλιος ἔνοσις αἰθερία*; El. 1349 *αἰθερίας . . . πλακός*; Med. 440 *αἰθερία δ' ἀνέπτα* sc. *αἰδώς*; Tr. 1064 *σμύρνης ἀ. τε*; contra fr. 839, 10 *αἰθερίου βλαστόντα γονῆς*. — Arist. av. 1277 *ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν* m.

δυσ-αίθριος: Eur. Her. 857 . . . *ὄρφνης ἐκ δυσαιθρίου νέων*.

ὑπ-αίθριος-α: Her. 7, 119 *ἡ δὲ ἄλλη στρατιὴ ἔσκε ὑπαίθριος*; Hipp. *διαιτ. ὀξ.* (1, 132, 6 K.) *κοίτη . . . μαλθακὴ πόνον ἐμποιεῖ καὶ σκληρὴ . . ., καὶ ὑπαίθριος [κοίτη] παρὰ τὸ ἔθος σκληρύνει τὸ σῶμα*. — Eur. And. 227 *ὑπαιθρίας δρόσου*! — Plat. Crit. 117 B *φυτεύσεις . . . τὰς μὲν ὑπαιθρίους, τὰς δὲ χειμερινάς*.

αἴσιος-α: Pind. P. 4, 23 *αἴσιον δ' ἐπί οἱ Κρονίων Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντάν*, quod Schroeder in *αἰσίαν* mutavit propter N. 9, 18 *αἰσιᾶν οὐ κατ' ὀρνίχων* (-*ῶν* B om. D corr. Tricl.) sed cf. locos Xenophonteos inst. Cy. 1, 6, 1 *ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ . . . αἴσιοι* et Hell. 7, 1, 31 *βροντὰς αἰσίους*, ubi nescio an Xenophonti ante oculos fuerit poeta. — f. Eur. Io. 421 sc. *ἡμέρα*; contra H. F. 596 *αἰσίοις ἕδραις*.

ἐξ-αίσιος-α: *O* 598 . . . *ἐξαίσιον ἀρήν* m. — Bacch. 14, 58 *ἀφροσύναις ἐξαισίοις* fortasse ut ter repetitum -*αις* vitaretur. — contra Xen. Hell. 4, 3, 8 *φυγὴ . . . ἐξαισία* = Ag. 2, 4.

αἰτία: *Γ*. 164. — Her. Hipp. — Aesch. Pr. 47; Ps. 896; Soph. O. C. 1299; Eur. Hel. 615; El. 1182; Su. 607 et 879; Rh. 938. — Ar. Pl. 547 ⏑⏑ — — — — — — — — — *ἀποφαίνω σ' αἰτίαν οὖσαν*, Bentley *αἴτιον* formam plane ignotam inserens. *αἰτίαν* bisyllabum est cf. gloss. Dorv. ad loc. et

G. Meyeri Gramm.[3] p. 219. — Antiph. Thuc. 4, 65; Xen. Plat. Lys. Isocr. Aesch. 1, 3; Dem.

ἀν-αίτιος-α: ν 135 . . . *ἀναίτιον αἰτιόῳο* sc. Penelopen m. — Her. 9, 110: *ἀναιτίην ἐοῦσαν* (pers.). — Aesch. Ag. 1467 *ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ* sc. Clytaem. (h.); Ch. 866 *τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν* — chor. — Dem. 18, 297 *ἥ τε πόλις ἀναίτιος γέγονεν*. — inscr. Aeol. C.-B. 213 *ἁ δὲ πόλις ἀναίτιος καὶ ἀζάμιος ἔστω* (Mitylenae, saec. IV).

ἐπ-αίτιος: Thuc. 5, 62, 2: *τῆς . . . ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως*.

μετ-αίτιος-α: Aesch. Ch. 93 . . . *ὦ φίλαι μεταίτιαι* (c. Blomfield); Soph. Tr. 447 *τῇδε τῇ γυναικὶ τῇ μ.*; contra ib. 1233 *ἥ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη μεταίτιος, σοὶ κτλ.* = Iole!

παρ-αίτιος-α: Aesch. Ch. 903 *ἡ Μοῖρα . . . παραιτία*; contra fr. 44, 7 *τῶνδ' ἐγὼ παραίτιος* = Venus! cf. Ath. 13, 600 B.

συν-αίτιος-α: Aesch. Ag. 1070 . . . *ἡ ξύνευνος ἡ ξυναιτία*. — Plat. Pol. 281 C *τέχνας τὸ . . . συναιτίας εἶναι*; contra ib. 281 D *τὴν μὲν τῆς γενέσεως οὖσαν ξυναίτιον, τὴν δ'αὐτὴν αἰτίαν*; ib. E *ταύτας μὲν ξυναιτίους, τὰς δὲ . . . αἰτίας* et *πάσας ξυναιτίους, τὰς δὲ . . . αἰτίας*; ib. 287 C *πάσας . . . ὡς συναιτίνος*; ib. D *ἁπάσας ταύτας . . . ὡς οὔσας συναιτίους*; ubique communes formae cum femininis coniunctae sunt vel iis opponuntur. — Isocr. 5, 33 *τὴν πόλιν . . . συναιτίαν γενέσθαι*; Dem. 18, 64 *μερίδος . . . τῆς συναιτίας*.

ἀϊτία: Alcm. fr. 125.

αἰφνίδιος-α: Hipp. *παραγγ.* 14 (9, 270 L.) *αἰφνιδίῃ ταραχὴ φυλακτέη*; [ep. p. 366 L. *αἰφνίδιον τροχηλασίην*]. — contra Arist. Th. 127 *ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπὸς*; Aristophanem ne in canticis quidem euphonicas causas respexisse docent av. 1745, nub. 304 (in diverbiis nub. 316, 325, 337; Ach. 19; eq. 672; pac. 1067; Pl. 235); sed hoc loco de cantico agitur, quo chorus Agathoni respondet, quare mihi dubium non est, quin poeta tragicorum usum imitatus motione destiterit. — Thuc. 4, 125 *αἰφνίδιον φυγήν*; 4, 130, 5 *μάχῃ αἰφνιδίῳ*; 5, 65, 5 *τῇ . . . αἰφνιδίῳ*

. . . *ἀναχωρήσει*; [Plat.] Ax. 364 B *ὡρακίας αἰφνιδίον ἀδυνάτως*.

ἐξ-αιφνιδία: Plat. Crat. 414 A *(αὔξῃ) . . . ταχεῖα καὶ ἐ.*

αἰώνιος: Plat. rep. 2, 363 D *μέθην αἰώνιον*; Tim. 37 D *φύσις . . . οὖσα αἰώνιος* et *ἰοῦσαν αἰώνιον εἰκόνα*; Hyper. 6, 27 *εἰς αἰώ[νι]ον τάξιν*. — (*αἰωνίου* CIP 849 in titulo lingua volgari tincto; minus etiam huc quadrat [Philol.] 23 *αἰωνίας διαμονῆς* cf. Diels. ad l.).

δι-αιωνία: Plat. Tim. 38 B *τῆς δ. φύσεως* (cod. A.; cett. *αἰωνίας*); 39 E *τῆς δ. μίμησιν φύσεως*.

ἀκούσιος-α: v. post *ἑκούσιος-α*.

ἀλιγκία: Bacch. 5, 168 pers.

ἐν-αλίγκιος: hy. Cer. 101: *γρηΐ παλαιγενέϊ ἐναλίγκιος, ἥτε* ◡ — ◡ cf. p. 9.

ἅλιος-α (marinus): fem. Hom. octies; hy. Merc. 79. — Pind. O. 2, 29 et 9, 72; Ox. Pap. III, 408, 25. — Soph. fr. 301 *στραβήλου*; Ph. 1470 *Νύμφαις*; O. C. 716 *ἁ. . . . πλάτα*; Ai. 359 *ἁλίαν ὃς ἐπέβας ἐρέσσων πλάταν* libri; *ἅλιον* Herm. metri causa (cf. et. Eur.), sed responsio similis extat Aesch. Ag. 1076: 1087 ◡◡ — — ◡ —; Eur. Hipp. 228 *ἁ. . . Λίμνας* (h); And. 108 *ἁ. Θέτιδος*; ib. 537 *ἁ. πέτραν*; Tr. 826 *ἠιόνες δ'ἅ.*; contra Her. 82 ◡ *ἁλίῳ πλάτᾳ* s. — Ephipp. com. fr. 5, 3 *ἁλίας Κρήτης*; Mnesim. 4, 59 *ἁλίας Συρίας*.

ἐν-άλιος-α: fem. ε 67 *κορῶναι*; ο 479 *κήξ*; hy. Hom. 5, 3 sc. *Κύπρου*; Theogn. 576 *χοιράδας*; adde Herod. 8, 77 (orac.) et C.-B. 3810 epigr. rec. (Rhodi). — Pind. O. 9, 99 *Ἐλευσίς*; P. 4, 39 *ἐναλίᾳ . . ἅλμᾳ* libri, *ἐναλίαν* Thiersch; ib. 11, 40 *ἄκατον*; ib. 12, 12 *Σερίφῳ*. — Soph. Ant. 346 *ἐ. φύσιν*; fr. 234 *ἐ. Εὐβοὶς αἶα*; Eur. And. 253 *ἐ. θεοῦ*; I. T. 255 *ἐ. δράσῳ*; I. A. 976 *τῆς ἐ. δαίμονος*; Hec. 39 *ἐ. πλάτην*; Tr. 1095 *εἰν. πλάταις*; Hel. 148 *γῆν ἐ. Κύπρον*; ib. 1459 *αὔραις . . . ἐ.*; I. A. 165 *Αὐλίδος ἐ. Εὐρίπου*; I. T. 1240 *ἀπὸ δειράδος ἐ. λοχεῖα*; Cy. 318 *ἄκρας ἐ., ἃς*; contra And. 855 *ἐναλίου κώπας* s. (*ἐνάλου* Seidler ob dochm.); Hel. 526 *εἰναλίῳ κώπᾳ* s.; ib. 1130 *Αἰγαίαις ἐναλίοις ἀκταῖς* s.

(*ἐνάλοις* Badham responsionis causa); Achae. fr. 27 *ἐνάλιος θεωρία* s.

παρ-αλία: Aesch. Pr. 569 *τὰν π. ψάμμαν*, an legendum *ψάμμον*? Soph. fr. 461 *π. πέτραν*; Eur. Io. 1592 *γῆς π. Ῥίου*; Rh. 700 *π. Λοκρῶν . . . πόλιν*. — abs. Herod. 5, 81 et 7, 185; Thuc. 2, 56; Isocr. — Pseudoscylac. 23 *π. χώρας* ter. — CIA II 1194 et 1195 *τὴν χώραν τὴν π.* (saec. 3).

ἀλίη (irritus): *β* 273 = 318 *ὁδός*; hy. Merc. 549 *ὁδόν*.

ἀλλοτρία: Hom.; hy. Ap. 60; Theogn. — Pind. — Herod. 8, 73; Hipp. — Aesch. Ag. 429; Soph. Ant. 1259; Eur. El. 1317; And. 137. — Arist.; Lysipp. fr. 4. — Antiph. 4 *δ*, 8; Thuc.; Xen.; Plat.; Lys.; Alcid. Soph. 2; Isocr.; Isae. 8, 40; Lyc. 25; Aesch.; Theodect. fr. 1; Dem. — Archyt. fr. 3; dialex. Dor. p. 582, 14 Diels.

ἀμβρόσιος-α: fem. *Α* 529; *Θ* 434; *Β* 57; *Σ* 268; *Ι* 42 *νύκτα* = *Κ* 41 = *Ω* 363 = *ι* 404; *δ* 283 · 429 · 574; hy. Hom. 2, 230; 4, 41; 6, 37; 26, 18; 33, [14] = *Α* 529; Cypr. 3, 5; Hes. theog. 69 *μολπῇ*; Theogn. 9 *ὀδμῆς*. — Alcm. 23, 62 *νύκτα* cf. Hom.; Pind. N. 8, 1 *ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων* B (comm. D.; codd. discrepant etiam P. 9, 19 et N. 9, 18 cf. *αἴσιος*). — Eur. Hipp. 748 *κρῆναί τ' ἀ. χέονται*; contra Med. 983 *ἀμβρόσιος τ' αὐγὰ πέπλον* s. — Arist. av. 1320 *ἀμβρόσιαι Χάριτες*.

ἀμυντήριος: Plat. leg. 11, 920 E *τέχναισιν ἑτέραις ἀμυντηρίοις*, s.?

ἀντία: *τ* 478. — Herod. — Eur. Su. 118. — Xen. — Archyt. 1, 4.

ἐν-αντία: Hom. — Bacch. 5, 76. — Herod.; Hipp. — Aesch. Ag. 1600; Soph. fr. 103; Eur. Hel. 1596; fr. 861; Her. 934; H. F. 204; Ph. 1256; fr. 362, 10. — Arist. nub. 1037 et 1314; av. 31. — Thuc.; Xen. (mem. 3, 9, 6 ntr.); Plat.; Andoc. Lys. Isocr. Isae. Dem. Din.; Aen. Tact. 29, 10.

ὑπ-εν-αντία: Archyt. fr. 2. — Hippocr. — Dem. 45, 21.

ἀξία: Democr. fr. 216; C.-B. 5545; Herod. Hipp. — titt. Att.: Aesch. Ch. 433; Eu. 431; Soph. O. C. 929; O. R. 769, 777 sq., 1004; El. 298; 1260; Ant. 699; O. C. 1015; fr. 511; Eur. Ba. 1312; Io. 1617; Alc. 370; 433; 1060; Ba. 796; 1328; Hec. 613; Io. 619; Or. 615; 1153; 1206; Tr. 1055;

Rh. 894; fr. 521 et 949; El. 1064 *ἀμφὼ ματαίω Κάστορός τ᾿οὐκ ἀξίω* dual. cf. p. 13. — Arist. Ach. 1062; eq. 672; Th. 845. — Antiph. Thuc. Xen. Plat. (Euthyd. 306 C dual.); Andoc. Alcid. Soph. 5; Lys. Isocr. Isae. Lyc. Dem. Din. — titt. Delph. Aeol. (Hoffm. Dial. 2, 138) Dor.

ἀν-άξιος-α: fem. Soph. El. 189 . . . *ἔποικος ἀ. οἰκονομῶ*; O. C. 1446 *ἀνάξιαι* = Ant. Ism.; Eur. Her. 526 *ἀναξίαν; ἄλλη* (Macariam). — Plat. Euthyd. 304 E *ἀ. σπουδήν*; Mx. 242 C *ἀ. χάριν*; contra ib. 243 C *ἀναξίου τύχης*; Leg. 12, 943 E *ἀναξίας* . . . . *δίκας* contra ib. 11, 919 C *δόξῃ ἀναξίῳ*; Aesch. 2, 63 *εἰρήνην ἀναξίαν*, quod respondet loco Demosthenico 19, 150: *ἡ εἰρήνη καὶ ἀναξία*; contra Dem. 20. 137 *τὴν δωρεὰν ἀνάξιον*.

ἀντ-αξίη: Herod. 2, 148 sc. *πυραμίς*.

ἐπ-αξία: Aesch. Ch. 88 *δόσιν*; Soph. O. C. 759 sc. *πόλις*. — Plat. Phaedr. 238 A *ἐπωνυμίαν* . . . *καλὴν οὔτε ἐ.*

κατ-άξιος-α: tit. Rhod. C.-B. 4254, 17 *ταῖς καταξίοις τιμαῖς* (saec. 3); contra ib. 21 *χάριτας ἀπονέμειν καταξίας*; 3836, 11 *καταξίας χάριτας* (saec. 2) = 3556 et 3575 (tit. Calymn.); tit. Cret. 5150 *τάς τε καταξίανς χαρίτανς*; tit. hac. 4546 *τὰς καταξίας χαρί* [*τας*; contra 4516 *τὰς καταξίους τιμάς* (saec. 2—1); tit. Meg. IGSept. I, 21, 14 *χάριτας ἀποδιδόντες τὰς καταξίας*. — tit. El. C.-B. 1173, 16 *καταξίαιρ φαίνεται χάριτερ* (saec. 3); tit. Delph. 2819, 8 *τὰς καταξίας χάριτας* (150—140 a. Chr. n.). De usu huius adiectivi sane notabili cf. p. 11 sq.

ἀπειρεσίη: *Υ* 58; *ι* 118; *λ* 621; Theogn. 8.

ἀρθμίη: Herod. 9, 53.

ἁρμοδίη: Theogn. 422 *θύραι*; [724 *ἥβη* coni. — [Hipp. ep. (9, p. 344 L.): *ἡ ὥρη τοῦ ἔτεος ἁρμόδιος καὶ κτλ.*].

ἄρτιος-α: Hipp. *ἐπιδ. α´* 1, p. 194, 23 K. sc. *ἡμέρῃσι* = 201, 18. 19. 21 = 203, 10 = ib. *γ´* p. 227, 6 = 236, 10 = 240, 23 = 242, 7 = *π. χυμ.* 6 (5, p. 486 L.) = *νουσ. δ´* 47 (5, 574 L.) contra *ἐπιδ. β´* 2, 6 (5, 86 L.) *τὰς ἄλλας τὰς ἀρτίους* (sc. *ἡμέρας*) v. l. *ἀρτιαίους* (FGJ. Ald.). — Eur. Tr. 417

ἀρτίας . . φρένας. — [Plat.] epin. 981 C *περιτταῖς καὶ ἀ . . μεταβολαῖς.*

ἀν-άρτιος: Plat. Phaed. 104 E *ἀνάρτιος ἀρ' ἡ τριάς.*

ἀσπάσιος-η: Θ 488 *ἀσπασίη τρίλλιστος ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή*; contra ψ 233 *ὡς δ'ὅτ' ἂν ἀσπάσιος γῆ νηχομένοισι φανείη* (v. l. *ἀσπασίως*); nescio an *ἀσπασίη γῆ νη*-vitatum sit cf. Pind. s. v. *φοίνιος*; hy. Ap. 63 *ἀσπασίη κεν ἔγωγε*; hy. Merc. 32 *ἀσπασίη προφανεῖσα* (sc. *χέλυς*).

(*αὔλιος*: Plat. conv. 217 C *τὴν αὔλιον θύραν* -*ειον* t. procul habendum est.)

ἀφροδίσιος-α: fem. Sem. 7, 53 *εὐνῆς.* — Soph. fr. 169 *ἄγραν*; fr. 255 *λάταξ.* — Plat. ep. 7, 335 B *ἀφροδίσιον λεγομένην . . ἡδονήν,* sed de neutro cogitari potest cf. p. 61.

(*βακχία*: Soph. Tr. 220·510·704 Brunck pro *βακχεία.*)

βαλιά: Eur. Hec. 90 m; Hipp. 218; Rh. 356; Alc. 509; I. A. 1081 Scalig.

(*βασιλήιος*: Eur. fr. 773, 70 *ὁσίαν βασιλήιον.*)

(*βορηία*: Bacch. 16, 5 *αὖραι.*)

βούλιος: Aesch. Su. 579 *βούλιος φέρει φρήν* Auratus, *δούλιος* M cf. Ch. 653.

βρομία: Pind. N. 9, 8; scol. 5.

βροτησία: Eur. Ba. 4 *μορφὴν . . β.*; Or. 271 *β. χερί.*

βρύχιος-α: Aesch. Pr. 1082 *βρυχία δ'ἠχώ*; contra Ps. 395 *ἅλμην βρύχιον ἐκ* m, cf. Timoth. Pers. 96 *στόματι βρύχιον ἅλμαν.* Ex numeris solutis vix intellegi potest, num forma communis metro flagitetur. Alias similitudines inter utrumque non detexi. — Hipp. *ὀστ. φυσ.* 16 (9, 190 L.) (*φλέψ*) *βρυχίη.*

ὑπο-βρύχιος-α: hy. Hom. 32, 12 *ὑποβρυχίην· οἳ δ'* sc. *πρύμνην.* — Hipp. *ἐπιδ.* ζ' 92 (5, 448 L.) *πρόσφυσιν ὑποβρυχίην* coni. Littré, *ἐπὴν βραχὺ ἦν* vulg.; *ὀστ. φυσ.* 16 (9, 190) *φλέψ* cf. *βρύχιος*; contra *ἀρθρ. ἐμβ.* 12 (2, 132, 5 K.): *βαθεῖαι καὶ ὑποβρύχιοι ἐκπνήσιες.* — Plat. Phaedr. 248 A (*ψυχαὶ*) . . *ἀδυνατοῦσαι ὑποβρύχιαι.*

βώμιος-α: Soph. O. R. 182 *ἀκτὰν παρὰ βώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι* libri, *ἀχὰν παραβώμιον* Nauck; Ant. 1301 *ἥδ' ὀξύθηκτος*

ἥδε βωμία πέριξ; Eur. Su. 93 *μητέρα γεραιὰν βωμίαν ἐφημμένην*; I. A. [1592] *βωμίαν ἔλαφον*; H. F. 984 *ἀμφὶ βωμίαν . . κρηπῖδ'*; contra Ph. 274 *βώμιοι γὰρ ἐσχάραι* s.; ib. 1749 *βωμίους λιτάς* s.; And. 357 *βώμιοι* = And. (plur. mai. cf. 361 et p. 13).

ἀμφι-βώμιος: Eur. Io. 52 *ἀμφιβωμίους τροφάς* s.; Tr. 562 *σφαγαὶ δ' ἀμφιβώμιοι* s.

προ-βώμιος: Eur. Io. 376 *προβωμίοις σφαγαῖσιν* s.

γαμήλιος(-α): Aesch. Ch. 474 *χοὰς . . . . γαμηλίους*; Su. 769 *πρὸ κοίτας γαμηλίου τυχών*; Eur. Med. 673 *εὐνῆς . . . γαμηλίου*; ib. 1026 *γαμηλίους εὐνάς*; fr. 781, 4 *γαμηλίους μολπάς*; ib. 17 *τὰν παρθένοις γαμήλιον Ἀφροδίταν* m. — fem. Isae. quinquies abs. sc. *θυσία*.

γενέθλιος: Aesch. Ch. 905 *γενεθλίους ἀράς*; Eu. 7 *γενέθλιον δόσιν*; Soph. O. C. 972 *βλάστας — γενεθλίους* ◡ —, corr. ex *γενεθλίας* L., quod nescio an retinendum sit, quia forma communis apud Sophoclem sola est simplicium, cuius causa ignota est, cf. p. 12. fem. postea Lycophr. 1194.

γεράσμιος: Eur. Ph. 923 *γερασμίου τριχός*.

γνησία: Pind. O. 2, 11. — Democr. fr. 11. — Soph. fr. 84 *γνησίαν ἔχει φύσιν* (Stob., *τὴν ἴσην* Clem.). — Xen. ven. 3, 8; Plat.; [Lys.] 2, 43; Isocr. 16, 28; Isae. passim; [Dem.] 59, 58 = 81. — C.-B. 4598 *ταὶ θυγατέρες ταὶ γνεσίαι* (in titulo Xuthiae).

δαιμόνιος-α: fem. Hom. apud pers.; hy. Merc. 97; Hes. opp. 207; Sim. ep. 137. — eiusd. fr. 23; Pind. O. 8, 27; P. 2, 2 et 4, 37; N. 1, 9; O. 9, 110 abs. — Herod. 7, 18. — contra Aesch. Sept. 868 *αἰαῖ δαιμόνιοι, αἰαῖ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί* s. — Arist. Lys. 762 *ὦ δαιμόνιαι*; ib. 883 et 945 *ὦ δαιμονία*. — Plat. Phaed. 99 C *δ. ἰσχύν*; Crat. 396 D *τῆς δ. σοφίας*; Soph. 266 B *δ. . . . μηχανῇ*; Gorg. 456 A *δύναμις δ.*; Hipp. mai. 304 B *δ. τις τύχη*; [Alc. 1 *βούλησιν*]; contra Lys. 6, 32 *ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης*, ita singulare, ut paene coniecerim *δαιμόνιον* illud Socratis subesse; Is. 12, 169 *δαιμονίας . . . δυναμέως*; Dem. 2, 1 *δαιμονίᾳ τινὶ καὶ θείᾳ . . εὐεργεσίᾳ*; 19, 256 *δαιμονίας τινὸς εὐνοίας*.

δάϊος-α: Aesch. Ps. 268 *αἶαν δάαν Ἑλλάδα χώραν* (Blomfield; *δῖαν* M); Ch. 417 *δαΐα πάντολμε μῆτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς* s.; Soph. Ai. 784 *ὦ δαΐα Τέκμησσα*; contra Ai. 365 *τὸν ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις* s.; Eur. And. 838 *δαΐας τόλμας*; contra H. F. 915 *δάϊοι φόνοι, δάϊοι δὲ τοκέων χεῖρες* assimilatio manifesta; Tr. 1301 *δαΐῳ τε λόγχᾳ* s. — Ar. ran. 897 *δαΐαν ὁδόν*; contra nub. 335 . . . *δάϊον ὁρμάν* m. Imitatur poeta dithyrambos (antecedit forma plane solitaria *στρεπταιγλᾶν*, Philoxeni?).

ἀ-δῇος: Soph. O. C. 1533 *ἀδῇον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν*.

μενε-δήιος: *M* 247 *οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήιος οὐδὲ μαχήμων* cf. p. 9.

δεξία: Hom.; epigr. IGS 876 (Corcyr.). — iamb. ad. 27. — [Sim.] 162; Pratin. 1, 15. — titt. Ion. Herod. Hipp. — titt. Att.; Aesch. Ag. 1359; Soph.; Eur. — Arist.; Hermipp. 62. — Diog. Ap. 6; Thuc. Xen. Plat. Aesch. Dem.

ἀμφι-δέξιος: Aesch. fr. 240 *ἀμφιδεξίοις χερσί*; Soph. O. R. 1243 *ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς*. — Hipp. *ἀφ*. 7, 43 (4, 588 L.) *γυνὴ ἀμφιδέξιος*.

ὑπερ-δεξία: tit. Rhod. IGI I, 22 *Ὑ]περδεξια[ι Ἀθ[αναι*.

ὑπο-δεξία: Eur. Rh. 364 *ὑποδεξίαις ἁμίλλαις*; *ἐπιδ*. Musgr. *ἐπιδεξίοις* Dindorf.

δέσμιος-α: Soph. fr. 210 *χοῖρος ὥστε δεσμίων* Athen.; *χοῖρον . . . δεσμίαν* Casaub.; contra Eur. Ba. 226 *δεσμίους χέρας*.

δεσπόσιος: Aesch. Su. 814 *δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει γομφοδέτῳ τε δόρει*, assimilatio?

δήμιος-α: *γ* 82 *πρῆξις ἥδ' ἰδίη οὐ δήμιος, ἣν ἀγορεύω* cf. p. 9; Aesch. Ch. 51 *φρενός τε δαμίας περαῖνον*.

ἐπι-δήμιος-α: Hipp. *ὀψ*. 9 (9, 158 L.) *ὀφθαλμίης τῆς ἐπετείου καὶ ἐπιδημίου*; tit. Locr. C.-B. 1479 (IGS III, 333) *τᾶι ἐπιδαμίαι δίκαι*.

δημοσία: Hippon. 85, 4. — titt. Ion.; Herod. 6, 57; Hipp. — titt. Att.; Thuc. 6, 31; Xen. Plat. Andoc. Lys. Aesch. Hyp. 3, 34; Heges. fr. 1; Dem. Aen. Tact. 10, 21. — tit. Aetol. C.-B. 1415, 13 *χώραν*; titt. Dor. — *δημοσίᾳ* passim.

δῖα (*δῖος*): Hom.; hy. Hom.; Hes.; Theogn. 1087; IGS I, 117 epigr.; Herod. 8, 77 (orac.). — Sapph. 45; mel. ad. 49. — Alcm. 48; Pind. P. 7, 11; Telest. 1, 2. — Aesch. Su. 4 *χθόνα*: Soph. Ai. 757 et 771 *δ. Ἀδάνας* = Eur. Her. 850 et Cy. 294; Ph. 666 *δίας ἀμάτορος Παλλάδος*; Hec. 461 *ὠδῖνος . . . Δίας*; Her. 1031 *δίας πάροιθε παρθένου*; I. T. 403 *κούρᾳ δ.*; Hel. 2 *δ. ψακάδος*; Rh. 226 *ὦ δ. κεφαλά*; (Ba. 599 *δίου βροντᾶς* trad. sed plane solitarium, itaque recte mutatum in *Διός*). — Arist. eq. 1271; Th. 856 = Eur. Hel. 2.

διχθαδίη: *I* 411 *δ. κῆρας* (*ἀμφαδίην* *H* 196. *N* 356. *ε* 120 adverbialiter).

δίψιος-α: Aesch. Ag. 473 *ξύνουρος διψία κόνις*; contra Ch. 177 *δίψιοι πίπτουσι μοι σταγόνες ἄφαρκτοι* cf. 388 et Wil. Isyll. 112; Soph. Ant. 246 *διψίαν κόνιν* et 429 *δ. φέρει κόνιν*; Eur. Alc. 560 *διψίαν ἔλθω χθόνα* m.

δόλιος-α: fem. *δ* 455 *δ. ἐπελήθετο τέχνης* = Hes. Theog. 560; *δ* 529 *δ. ἐφράσσατο τ.*; sim. Hes. Th. 160; hy. Merc. 76 *δ. δ' οὐ λήθετο τέχνης* = Hes. Th. 547; hy. Merc. 245 *δ. . . . εὐτροπίῃσιν*; Hes. Th. 540 et 555 *δολίῃ ἐπὶ τ.* — Pind. N. 4, 57 *δ. τέχναισι*; contra Bacch. 16, 116 — ◡ *δόλιος Ἀφροδίτα* h. — f. Aesch. Ag. 1484 *δ. ἄτην* m.; ib. 144 *οἰκονόμος δ. μνάμων μῆνις*; Ch. 707 *Πειθὼ δολιάν*; ib. 950 abs.; Soph. Tr. 850 *δ. καὶ μεγάλαν ἄταν*; Eur. Med. 412 *δόλιαι βουλαί*; Or. 1009 *Ἀερόπας δολίας*; I. T. 859 *εἰς κλισίαν λέκτρων δολίαν ὅτ' ἀγόμαν* dochm., ubi Dindf. *δόλιον* metri causa fort. recte; contra Hel. 20 *δόλιον εὐνήν* m.; ib. 238 *ἁ δὲ δόλιος ἁ πολυκτόνος Κύπρις* h.; ib. 1322 *ἁρπαγὰς δολίους* s.; ib. 1589 *δόλιος ἡ ναυκληρία* h.; sim. Cy. 499 *δόλιος ἡ 'πιθυμία*; Alc. 33 *δολίῳ . . . τέχνῃ* et Rh. 748 *δολίῳ πληγῇ*; Tr. 530 *δόλιον ἔσχον ἄταν* m. — Ar. eq. 1068 *δολίαν κερδώ*; pac. 1067 *δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες*.

δορία: Aesch. Ag. 1076 *σταγὼν ἅτε καὶ δορία πτώσιμος*, antistr. ◡ – – ◡ – cf. Soph. Ai. 359.

δούλιος-α: Aesch. Sept. 306 *δουλίαν* sc. *πόλιν*; Ag. 994 *δουλίας μάζης*; ib. 1037 *δουλίᾳ περ ἐν φρενί*; contra Ch. 70 *δούλιον ἐσᾶγον αἶσαν* m.: Soph. Ai. 499 *δουλίαν ἕξειν τροφήν* m.

δραστήριος: Aesch. Sept. 1025 *μηχανὴ δραστήριος*.

δοχμία: Eur. Alc. 1000 *δ. κέλευθον*; ib. 575 *δοχμιᾶν διὰ κλιτύων*: Rh. 372 *πέλταν δ. πεδαίρων*.

δυΐα: Aesch. Su. 797.

ἐθελουσία: Xen. Hell. 4, 8, 10 *ἄλλαι πόλεις ἐ. συνετείχισαν*; conv. 8, 13 *ἀνάγκῃ ἰδίᾳ καὶ ἐ.*

ἑκατοστηρίη: tit. Ion. C.-B. 5661 (saec. 4) sc. *γῆν*.

ἑκούσιος-α: Hipp. *ὁρκ.* (4, 630 L.) *ἀδικίης ἑκουσίης*. — Soph. Tr. 1123 *ἥμαρτεν οὐχ ἑκουσία*; ib. 727 *ἐξ ἑκουσίας* abs.; contra Ph. 1318 *ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλαβαῖς* s.; Eur. fr. 339 *ἑκουσία νόσος*; contra Su. 151 *σοφήν . . . τὴν δ' ἑκούσιον φυγήν* cf. p. 11. — Ant. 2 *β*, 3 *εἰς ἑκουσίους καὶ προδήλους ὑποψίας*; Thuc. 6, 44 *ὁλκάδες ἑκούσιοι*; 7, 57 *ἑκούσιος μᾶλλον ἡ στρατεία*; contra 8, 27 *καθ' ἑκουσίαν* abs. (*ἡσυχίαν* Hude); Plat. Pol. 276 E *τὴν ἑκούσιον . . . πολιτικήν*; conv. 184 C *δουλεία ἑκούσιος*; Hipp. min. 374 B *ἀσχημοσύνη ἡ μὲν ἑκούσιος . . . ἡ δὲ ἀκούσιος* (ib. 375 C *ἑκουσίους καὶ ἀκουσίους* v. l. W.); rep. 3, 399 B *μὴ βιαίῳ, ἀλλ' ἐν ἑκουσίῳ πράξει*; ib. C *ἁρμονίας . . . βίαιον . . . ἑκούσιον*; ib. 413 A *δόξης τῆς ἑκουσίου . . . τῆς ἀκουσίου*; Prot. 346 B *ἔχθρας ἑκουσίους*; leg. 9, 874 D *βίαιοι πράξεις . . . ἀκούσιοί τε καὶ ἑκούσιοι γιγνόμεναι*; sed. fem. leg. 10, 603 C *βιαίους ἢ ἑκουσίας πράξεις*; ib. 11, 925 A *παῖς . . . ἑκουσία* (fort. ob personam fem.). (in definit. fem. 412 C D; comm. 412 C et 413 A.)

ἀκούσιος(-*α*): Soph. fr. 480 *ἀκουσίαν* abs. — Contra: Ant. 2 *γ*, 1 *ἀκούσιον . . . συμφοράν*; 3 *β*, 3 *ἀκουσίους αἰτίας*; Thuc. 3, 82, 2 *ἐς ἀκουσίους ἀνάγκας*; Plat. Hipp. min. 374 B; rep. 3, 413 A; leg. 9, 874 D vid. *ἑκούσιος*; Soph. 230 A *ἀκούσιον ἀμαθίαν*; leg. 9, 860 D *τὴν ἀδικίαν ἀκούσιον*; ib. 861 E *βλάβαι ἀκούσιοι*; ib. 864 A *ἀκούσιον ἀδικίαν εἶναι*.

ἐλευθέριος-α: Xen. mem. 2, 1, 22 *τὴν μὲν εὐπρεπῆ … ἐλευθέριον*; conv. 2, 4 *ἡδεῖαι καὶ ἐλευθέριοι ἔσεσθαι* sc. *ὀσμαί*; contra ib. 8, 16 *θάλλουσα μορφῇ τε ἐλευθερίᾳ καὶ ἤθει* …; Aesch. 2, 23 *διατριβαὶ καὶ συνήθειαι … ἐλευθέριοι*. — tit. Dor. C.-B. 4566, 25 *ἐλευθέριον πρὸ[ς ἅπαντας κ]αὶ δικαίαν τὰν ἀπάντησιν* (a. 100—90!).

ἐνδοθιδία: tit. Cret. C.-B. 4991 II, 11 *τὰν ἐ. δõλαν*.

ἐνιαύσιος-α: fem. Herod. 4, 180 *ὁρτῇ*; Hipp. *νουσ. β'* (7, 66 et 90 L.) = ib. *γ'* (p. 138) *νοῦσος*; *γυναικ.* 182 (8, 364 L.) *ἐντεριώνην παλαιὴν ἐ.*; tit. Ion. 5753 C, 4 *θυσίης* (saec. 4). — Eur. Hipp. 37 *ἐ. ἔκδημον … φυγήν* m.; Su. 407 *διαδοχαῖσιν ἐν μέρει ἐ.*; Hel. 775 *ἐνιαύσιον πρὸς … περιδρομὰς ἐτῶν* L., *ἐνιαυσίους* Boissonade, fem. praefero; Io. fr. 21 *ἐνιαυσίαν γὰρ … τὴν ἑορτήν*. — Thuc. 4, 117, 1 *ἐκεχειρίαν … ἐνιαύσιον*; 5, 1, 1 *αἱ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαί*, cf. p. 11; sim. 5, 15, 2 *τὴν ἐνιαύσιον ἐκεχειρίαν*; sed 6, 54, 6 *τὴν ἐνιαυσίαν Ἀθηναίοις ἀρχήν* (ABEFM *γρ.* G_2; Hude cum cet. comm.); Xen. Ag. 2, 1 *ἐνιαυσίαν ὁδόν* (!); Plat. leg. 6, 779 E *παιδογονίας … ἐνιαυσίας*; ep. 13, 361 D *θυγατέρες … ἐνιαυσία*. — titt. Dor. absol. C.-B. 3488 (IGI III, 34) rec.; *ἐνιαυτία* CIA II, 545, 44.

ἔνιαι: Hipp. — Xen. Plat. Isocr. Dem. 9, 3; Aen. Tact. 11, 2.

ἐρασμίη: Anacr. 20 *ἥβην*.

ἑσπέριος-α: hy. Hom. 31, 11 *ἑσπερίη διχόμηνος* = Selene; Theogn. 863 *ἑ. δ' ἔξειμι*. — Pind. P. 3, 19 *ἑ. ἀοιδαῖς*. — Hipp. *γυν.* 129 (8, 276 L.): *ἑσπέριος ἢ* sc. *γυνή* ita vulg., *ἕσπερος θ*, *ἑσπερώση* C, h.? — Eur. H. F. 395 *ἑσπερίαν ἐς αὐλάν* Musgr. pro *ἑσπέριον* metri causa.

ἐτήσιος: Thuc. 5, 11, 1 *ἐτησίους θυσίας*.

δι-ετήσιος: Thuc. 2, 38 *θυσίαις διετησίοις*.

ἐπ-ετήσιος: Thuc. 2, 80, 5 *ἐπετησίῳ προστατείᾳ*.

εὔιος: Eur. Ba. 238 *τελετὰς … εὐίους* s.; Ph. 656 *γυναιξὶν εὐίοις*.

ἑῴα: Aesch. Ps. 25 *πάχνην θ' ἑῴαν*.

Ϝαστία: tit. Cret. C.-B. 4976 *Ϝ. δίκαν*; (4983 supplet. *Ϝα[στίαν]*).

ζευκτηρία: Aesch. Ps. 727 *γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.*

ζύγιος-α: Eur. Hel. 1310 *ζυγίους ... σατίνας* s.? — titt. navall. CIA II, 789 fem. novies; 790, 50; 791 duodecies; 792 bis; 797 quinquies; 798: 799 e. q. s.; append. 789[b]; sed 791, 71 *ἀδόκιμος κώπη ζύγιος*, cui compara 791, 12. 58. 67. 73 sq. 95, ut cognoscas formam communem mendam esse scribae, sed satis memorabilem, quia docemur huiusmodi formas populo insuetas quidem non fuisse.

συ-ζυγία: Eur. Hipp. 1147 *σ. Χάριτες.*

ἠλίθιος: Herod. 1, 16, 12 *εὐηθείης ἠλιθίου ἀπηλλαγμένον*, apud Herodotum singulare, cf. *κάπριος.* Postea Theocr. 16, 9 *ἀλιθίαν ὁδόν* (!) *ἤνθον.*

ἠματίη: Hom.; Hes. Theog. 497.

ἡμερησία: Herod. 4, 101; 8, 98. — Plat. Alc. α' 123 B = rep. 10, 616 C *ὁδόν.*

ἡμέριος-α: Soph. Ai. 208 *τῆς ἁμερίας νύξ* abs., *εὐμαρίας* Nauck; Eur. Io. 87 *τὴν ἡμερίαν ἁψῖδα* (m.) Canter, *ἡμέραν* PL.; contra Ph. 130 *ἁμερίῳ γέννᾳ* s.

δυσ-αμερία: Aesch. fr. 236 = Arist. ran. 1287 *Σφίγγα δυσαμερίαν πρύτανιν κύνα*; *δυσαμεριᾶν* Dindorf.

ἐφ-αμερία: Pind. N. 6, 6 *ἐφαμερίαν οὐκ* m.

καθ-αμερία: Soph. El. 1414 *μοῖρα κ. φθίνει.*

μεθ-αμέριος: Eur. Io. 1050 *νυκτιπόλων ἐφόδων . . . καὶ μεθαμερίων* in choro, fortasse legendum *μεθαμεριᾶν.*

παν-ημερίη: *δ* 356 *νηῦς*; *λ* 11 *νηός.*

ὑπερ-αμερία: titt. Epid. CIP 1489 *ἐπιτιμάν* (saec. 4); 1485 abs. septies.

ἤπιος-α: *ν* 314 *ἠπίη ἦσθα* = Minerva; Hes. Theog. 407 *ἤπιον ἀνθρώποισι . . .* = Latonam m. — Hipp. *νουσ. γ'* (7, 144 L.) *ἡ νοῦσος* (!) *ἠπίη*; contra *ἐπιδ. ζ'* (5, 384 L.) *ἡ βοὴ ἐγένετο ἤπιος*; ib. *ε'* (5, 246) *θέρμαι ἤπιοι.* — Eur. Med. 133 *Κολχίδος, οὐδέ πω ἤπιος· ἀλλά* cf. p. 9; Tr. 53 *ὀργὰς ἠπίους* s.? fr. 362, 6 *φρένας μὲν ἠπίους.* — Timocl. com. fr. 15 *ἠπίαις φωναῖσιν.*

ν-ηπία: *Λ* 561 *νηπίη αὐτῶν*; *Π* 8 *νηπίη ἥ*; *Χ* 445 *νηπίη οὐ* = hy. Ven. 224; Eur. fr. 662 *γυνή . . . ν.*

ἡρωία: Pind. O. 13,51 ἡ. ἀρεταῖσιν; N. 7,46 ἡ. δὲ πομπαῖς.

ἡσύχιος: Pind. P. 9,22 πολλάν τε καὶ ἡσύχιον βουσὶν εἰρήναν (fem. abstr. P. 8,1; fr. 109). — Plat. Charm. 160 C αἱ ἡσύχιοι πράξεις et αἱ ἡσύχιοι τῶν πρ.

θαλαμία: Herod. 5,33 abs. — titt. navall. CIA II,789 sqq. ubique et Suppl. 789[b].

θαλάσσιος-α: fem. Alcae. 51 ἁ θ. λέπας. — Pind. N. 3,59 θ. .. ῥιπαῖσι. — Aesch. Pr. 923 θ. . . . τινάκτειραν νόσον; Eur. I. T. 1192 θ. δρόσῳ; Rh. 974 τῆς θ. θεοῦ (cf. Lob. Ai. 401) = fr. 885; And. 17 ἡ θ. = Thetis; Hec. 698 ἀκταῖς — ◡ — θ.; I. T. 1327 ἀκτὰς ἤλθομεν θ. sed ib. 236 ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους! — f. Phryn. com. 50 βεμβράδες. — Plat. Men. 80 A τῇ πλατείᾳ νάρκῃ τῇ θ. — Hipp. γυναικ. (8,166. 172. 186 L.) χελώνης θ. ter.

ἐπι-θαλάσσιος-α: Thuc. 3,105 τῆς πόλεως ἐπιθαλασσίας οὔσης; Xen. Hell. 3,1,16 τὰς ἐπιθαλαττίους πόλεις cf. p. 11; Plat. leg. 704 D πόλις ἐπιθαλαττία.

ἐπι-θαλασσίδιος-α: Thuc. 4,76 αἱ Σῖφαι . . . ἐπιθαλασσίδιοι; Xen. Hell. 3,1,13 (πόλεις) . . . ἐπιθαλαττιδίας; ib. 4,8,1 τὰς ἐπιθαλαττιδίας πόλεις; contra ib. 3,4,28 (πόλεσι) ταῖς ἐπιθαλαττιδίοις; Plat. leg. 4,704 B πόλις ἐπιθαλαττίδιος ἔσται h., paulo post (704 D) ἐπιθαλαττία v. s.

παρα-θαλάσσιος-α: Herod. 6,48 τὰς ἑωυτοῦ πόλιας τὰς παραθαλασσίους; sed 7,110 τὰς πόλιας τὰς παραθαλασσίας; 8,23 τὰς παραθαλασσίας κώμας πάσας; Hipp. γυναικ. (8,388) χελώνης παραθαλασσίης v. θαλάσσιος. — Thuc. 2,26 τῆς παραθαλασσίου et 4,56 τὴν παραθαλάσσιον abs.! Xen. Hell. 1,1,24 τῆς παραθαλαττίας γῆς; ib. 4,8,7 fem. abs. Haec composita mire vel apud singulos scriptores fluctuant. Adiectivorum ἐπιθ. et παραθ. usus apud Thuc. contrarius est usui Xenophonteo.

θαυμασία: hy. Merc. 443 ὄσσαν. — Xen. An. 2,3,15 βάλανοι (sed θαυμάσιοι legit Ath. 14,651 B); Plat. conv. 216 C; Lys. 204 D; Euthyd. 271 C et 288 B; rep. 10,620 A.

θεσπέσιος-α: fem. Hom.; hy. Ap. 360; Merc. [422]; Hes. Theog. 827 et 856; Emped. 84,9 χοάνῃσιν. — Pind. N. 9,7

ἀοιδά; I. 6, 44 *εὐχαῖς*. — Aesch. Ag. 1108 *θ. ὁδοῦ*; contra Eur. And. 296 *θεσπεσίῳ δάφνᾳ* s. — Hermipp. com. 82, 9 *ὀσμὴ θεσπεσίη κατά*. — Plat. Euthyd. 289 E *τέχνη . . . θεσπεσία*: rep. 8, 558 A *θ. . . διαγωγή*.

θηρατηρία: Soph. fr. 433 *τοίαν . . . ἴυγγα θηρατηρίαν ἔρωτος*.

θουρία: Eur. I. A. 238 *ναυσὶ θ*.

ἴδιος-α: f. *γ* 82 v. *δήμιος*; Emped. 2, 3 *ζωῆς ἰδίου μέρος* s.?; [Plat.] ep. 26 *εἰκόνα τὴν ἰδίην*. — Philox. 19 (*ἡδεῖαν* Meineke). — fem. Heraclit. 2; Democr. Herod. Hipp. — titt. Att. — Aesch. Pr. 241 *ἰδίᾳ γνώμᾳ*; Eur. Hec. 640 *ἰ. ἀνοίας*; Io. 101 *γλώσσης ἰ.* h.; Hec. 1016 *ἰ... στέγαι*; Agath. fr. 21 *ἰ. ὁδούς*. — Diog. Ap. 2; Ant. 2 *α* 11; Thuc. Xen.; Plat. Prot. 349 B *τις ἴδιος οὐσία* hiatui non euphoniae deberi cognosces ex fem. Phaed. 101 C; Soph. 232 C; Phaedr. 233 E; rep. 3, 416 D; 6, 499 A; 8, 548 B; 562 E; 9, 580 D; 10, 610 A; leg. 7, 808 B; 10, 909 D; 910 BC, quibus locis pares terminationes habemus; reliqua fem. Cratyl. 387 D; Theaet. 166 C; Soph. 245 C; 257 D; Pol. 272 C; 300 A; 305 BD: 310 B; Prot. 330 A; 349 C (post formam communem!); 359 A; Gorg. 484 D; Mx. 242 D; rep. 1. 346 AC; 3, 417 A; 4, 419 A; 5, 464 BD; 8, 557 B; Tim. 19 E; leg. 7, 790 B; 807 B; 10, 908 D; 11, 925 E; ep. 2, 310 E. — oratores ubique fem. — id. titt. El. (C.-B. 1172, 9) Aetol. Delph. Aeol. (IGI II 527, 18) Thess. Boeot. Dor. passim. — *ἰδίᾳ* passim.

ἰήιος: Eur. Ph. 1036 *ἰήιον βοὰν βοάν, ἰήιον μέλος μέλος* s. vel assimilatio.

ἱκέσιος-α: Aesch. Su. 346 *ἱκεσία Θέμις*; contra Soph. Ph. 495 *ἱκεσίους — — λιτάς* s.; Eur. Hec. 851 *χεῖρα θ'ἱκεσίαν ἔχω*; Med. 710 *ἱκεσία τε γίγνομαι*; Her. 107 *ἱκεσίαν . . . προστροπάν*; Su. 108 *ἱκεσίᾳ χερί*; sed Or. 1414 *χέρας ἱκεσίους*; Su. 39 *ἱκεσίους* cum *θεούς* coniungendum.

ἱκετηρία: subst. Herod. 5, 51. — Aesch. Su. 182. — Arist. Pl. 383.

ἱππία: Pind. O. 13, 82 *Ἀθάνᾳ*. — Soph. O. C. 1070 *τὰν ἱ. Ἀθάναν*; Eur. Hipp. 307 *τὴν ἄνασσαν ἱ. Ἀμαζόνα*. — Isae. ap. Harpocr. 101, 27.

καθάρσιος: Eur. Hel. 869 *καθαρσίῳ φλογί* (antea *ποδὶ ἀνοσίῳ*); I. A. 1471 *προχύταις καθαρσίοισι*, dummodo de feminino agatur, nam ex El. 803; I. A. 1112; Ap. Rh. 1, 425 non certiores fimus.

καίριος-α: Theogn. 341 *καίριον εὐχήν* m. — Herod. 3, 64 *καιρίην* abs.; sed Hipp. *ἀρθρ. ἐμβ.* 30 (2, 147 K) *πληγαὶ καίριοι*. — Aesch. Ag. 1246 *καιρίας πληγῆς*; sim. 1297 acc. sg.; sed Ch. 1061 *καιρίοισι συμφοραῖς* s.; Soph. O. R. 631 *καιρίαν δ'* = Iocasten; Ant. 1308 v. l.; sed Ph. 637 *ἤ τοι καίριος σπουδή*, cf. p. 11; Eur. Ph. 1431 *καιρίους σφαγάς* s.; Char. fr. 2 *σιγὴν καιρίαν κεκτημένη*. – Xenarch. com. fr. 7, 11 fem. — Xen. inst. Cy. 5, 4,5 *καιρίας πληγῆς*; Isocr. *ἀποφθ.* 9 *καιρίαν . . . τὴν πληγήν*.

(*κάπριος*: Herod. 3, 59 *καὶ τῶν νεῶν καπρίους (κυπρίους β) ἐχουσέων τὰς* (om. β) *πρώρας ἠκρωτηρίασαν* cave ne *καπρίους* adiectivum esse putes. Verte: navium, quibus apri pro insignibus erant, proras resecuerunt. *κάπριος* apud Hom. ubique absolute positum est aut cum *σῦς* coniunctum. cf. etiam Steph. Thes. de loco Herodoteo.)

καστορία: Xen. ven. 3, 1 bis.

κεραύνιος-α: Aesch. Pr. 1016 *κεραυνίᾳ φλογί*; fr. 403 *κεραυνίας Ῥύπας*; sed Sept. 413 *κεραυνίους βολάς* s.; Soph. Ant. 1139 *ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ*; fr. 495 *κ. πέμφιξ* Dobree; Eur. Ba. 6 *μητρὸς . . . τῆς κεραυνίας*; ib. 93 *κεραυνίᾳ πληγᾷ* (comm. P.); ib. 244 *λαμπάσιν κεραυνίαις*, sed Su. 1011 *λαμπάσιν κεραυνίοις*, ubi fem. praefero; Ba. 244 *κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα* m.; Tr. 92 = Aesch. Sept. 413; fr. 781, 68 *κεραύνιαι . . . πλαγαί*.

κερτόμιος: Soph. Ant. 956 *κερτομίοις ὀργαῖς* s.; ib. 961 *κερτομίοις γλώσσαις* s.

κηλητήριος: Eur. Hec. 535 *χοάς μου τάσδε κηλητηρίους*.

κονία: Pind. N. 9, 43 *χέρσῳ*, si est adiectivum.

κοσμία: Hipp. *διαιτ.* 2 9(6, 504 L.). — Alexandrid. fr. 56 *γυνή*. — Plat. septies; (rep. 7, 539 D *οὐκοῦν καὶ τὰ προειρημένα τούτου ἐπ' εὐλαβείᾳ πάντα προείρηται τὸ τὰς φύσεις κοσμίους εἶναι καὶ στασίμους, οἷς τις μεταδώσει τῶν λόγων* commune non habemus); Isocr. 7, 70; [Dem.] 59, 51.

κουριδία: Hom.; hy. Ven. 128; hy. 5, 17; Callin. 1, 7; Tyrt. 10, 6; Theogn. 1126; Sim. ep. 117; epigr. in titt. IGS I, 2539; C.-B. 4438. — Stesich. 8, 4. — Herod. *γυναῖκας* 1, 135; 5, 18; 6, 138.

κρυπτάδιος-η: Hes. opp. 329 *κρυπταδίης εὐνῆς*; Mimn. 1, 3 *κρυπταδίη φιλότης*. — Aesch. Ch. 938 *κρυπταδίου μάχας* s.

κρύφιος-α: Pind. N. 8, 26 *κρυφίαισι . . . ψάφοις*. — Eur. El. 720 *κρυφίαις γὰρ εὐναῖς*; contra I. T. 1328 *ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν* h.; Io. 1487 *κρύφιον ὠδῖν'* m. — Thuc. 7, 25, 7 *χαλεπωτάτη . . . ἡ κρύφιος* sc. *γῆ* cf. *παράλιος*.

ἐγ-κρυφίη: Hipp. *ἐπιδ. ζ'* 3 (5, 372 L) *ἡμιχοίνικος*.

κτησίη; Hipp. *διαιτ.* 89 (6, 652) *Ἀθηνᾷ*.

κύκλιος: Eur. Hel. 1363 *κύκλιος ἔνοσις αἰθερία* Scalig.

ἐγ-κύκλιος: Dem. 20, 21 *τὰς ἐγκυκλίους λειτουργίας* cf. p. 11.

κύριος-α: fem. Pind. N. 7, 51 *ὁδόν*. — titt. Ion.; Democr. 269; Herod. quater; Hipp. sexties (*ἡμέρῃσι*). — titt. Att. — Aesch. Su. 698 *κυρίῳ τ'ἐν ἡμέρᾳ* s.; Eur. Hel. 968 *κυρία* (pers.); Alc. 158 *ἡμέραν τὴν κυρίαν* neglecto sono; sim. Or. 48 *κυρία δ'ἥδ' ἡμέρα*. Nescio an *κυρία ἡμέρα* usitatius fuerit, quam ut poeta quidquam mutare vellet; sed Her. 143 *κυρίους κραίνειν δίκας* (alit. Elmsl. Med. 764). — fem. Ar. Ach. 19 *ἐκκλησίας*. — Xen. ter.; Plat. et oratt. passim. — titt. Arcad. C.-B. 1222; Locr. IGS III, 381 *ὠνά*; Delph. Aeol. Boeot. (C.-B. 488) Cret. (C.-B. 5121).

λασία: ι 433. — Plat. Tim. 76 C.

λατρία: Pind. N. 4, 54 *Ἰαολκόν* m.

λειμωνία: Aesch. Ag. 538 *δρόσοι* (Soph. Ai. 601 em. Bergk.).

λεχρία: Eur. Med. 1168 *λ.* = filia Creontis. — Xen. ven. 4, 3.

λοίσθιος-α: Aesch. Eu. 724 *λοισθίαν κρῖναι δίκην*; sed Ch. 487 *καὶ τῆσδ' . . . λοισθίου βοῆς* cf. p. 11; Soph. Ant. 895 *λοισθία ἐγώ.*

λοχία: Hipp. *γυναικ.* (8, 10 = 72 = 316 L). — Eur. Ba. 89 *ἀνάγκαισι*; Su. 958 *Ἄρτεμις*; I. T. 1097 *Ἄρτεμιν*: ib. 206 *παιδείαν*; Io. 452 *ὠδίνων λοχιᾶν.*

λυτήριος: Aesch. Eu. 294 *γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος* (Minerva); Su. 1039 *εὐχαῖς ἐμαῖς λυτηρίοις*; Soph. El. 635 *λυτηρίους εὐχάς* s.

μακάριος-α: fem. Eur. Med. 509 *μ. ἀν' Ἑλλάδα* m.; ib. 957 *τῇ τυράννῳ μ. νύμφῃ*; H. F. 493 Megara; I. A. 628 *μητέρα*; Or. 86 *σύ δ' εἶ μ. μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις*; Tr. 312 sim. Cassandra; Ph. 346 *μητέρι*; Hel. 1434 *μ. ὑμνῳδίαις*; El. 1006 *μ. τῆς σῆς χερός*; I. A. 688 *ἀποστολαὶ γὰρ μ.*; Tr. 366 *μ. ἀοιδαῖς*; contra Ba. 1170 *μακάριον θήραν* (s.) Polyaen. et Plut., *θήραμα* L.; (I. A. 832 *μακαρίαν* libri; Markland *μακαρίων νυμφευμάτων*). — fem. Ar. eq. 1151 abs.; vesp. 1292 *χελῶναι*; pac. 715 *βουλή*; Eccl. 558 *πόλις*; Antiph. fr. 245 abs. — Xen. inst. Cy. 7, 2, 28 *ταύτην τὴν μ. βιοτήν*; Plat. Phaedr. 247 A *θέαι*; ib. 250 B *ὄψιν*; Hipp. mai. 293 A abs.; Mx. 249 D *Ἀσπασίαν*; rep. 8, 567 D *ἀνάγκῃ*; leg. 4, 713 C *ζωῆς*; ib. 718 B *πόλιν*; contra leg. 7, 803 C *πάσης μακαρίου σπουδῆς.*

τρισ-μακαρία: Arist. vesp. 1293 cf. *μακάριος.*

μαψίδιος: Eur. Hel. 251 *μαψίδιον ἔχει φάτιν.*

μειλιχίη: *θ* 172; Hes. Theog. 92.

μέτριος-α: fem. Democr. 285 *κτήσιος*; Hipp. — Eur. Hel. 1105 *εἰ δ' ἦσθα μ.*; Hipp. 253 *μ. . . φιλίας*; I. A. 543 *μ. σωφροσύνας*; ib. 554 *μ. χάρις*; Med. 839 *μ. . . αὔρας*; fr. 893 *μ. βιοτά*; fr. 967 *εἴης μοι, μέτριον δέ πως* Plut., *μέτριος* Heath (= Venus), *μετρία* Wecklein l. l. p. 386. — fem. Thuc. 1, 6; 4, 30 et 105; 8, 97; Xen. inst. Cy. 1, 2, 16 bis; ven. 4, 8; Plat. Phil. 43 C *αἱ . . μ. καὶ σμικραὶ* (*ἡδοναί*); conv. 197 E *σπουδῆς μ.*; rep. 4, 431 C *τὰς . . ἁπλᾶς τε καὶ μ.* (*ἡδονάς*); Tim. 71 D *διαγωγὴν . . μ.*; leg. 4, 719 D *ταφῆς τῆς μὲν . . τῆς*

δὲ . . . τῆς δὲ μ.; ib. 6, 753 A τῇ μ. δυνάμει; ep. 8, 354 E et 13, 361 E; contra Tim. 59 D μέτριον ἂν ἐν τῷ βίῳ παιδιὰν καὶ φρόνιμον ποιοῖτο. Nescio an neutra sint. — fem. Andoc. 4, 26; Isocr. ter; Aesch. 3, 61; Dem. sexties.

μητρῴα: Soph. O. R. 1206 ἄρουραν; Ant. 862 ἆται; Eur. Med. 1309 χειρί. — Plat. Crit. 114 A τήν τε μ. οἴκησιν; Isocr. 11, 11 τὴν . . μ. ἀρχήν.

μινυνθαδίη: Emped. 85.

μοιρίδιος-α: Pind. O. 9, 26 μοιριδίῳ παλάμᾳ. Causas euphonicas non curavit poeta (cf. O. 2, 11; 13, 23 et 51; P. 5, 121; N. 1, 9; 4, 57; 7, 46). — Soph. Ant. 951 ἁ μοιριδία τις δύνασις δεινά; O. C. 228 μοιριδία τίσις.

μοιρία: Pind. fr. 52 Boeckh pro μυριᾶν.

μυρία: Sem. 1, 20 et postea. — Eur. Tr. 1163 Nauck falso μυρίον τ᾽ ἄλλης χερός.

μυχία: Hes. opp. 523 (v. l. νυχίη). — Aesch. Ps. 865 μ. τε Προποντίς.

νάϊος-α: Sim. 23, 2 ναΐας κλαΐδος. — Aesch. Ps. 277 = 334 ναΐοισιν ἐμβολαῖς s.; Soph. Ai. 358 ναΐας ἀρωγὸν τέχνας h.; Eur. Med. 1122 ναΐαν λιποῦσ᾽ ἀπήνην.

νηπία: v. post ἤπιος.

νικητήριος: trag. ad. 544 = Antiphan. fr. 263 δόξα νικητήριος.

νότιος-α: fem. Herod. septies; Hipp. ἀερ. ὑδ. τοπ. (1, 54, 3 K.) sc. χώρα; χυμ. 14 (5, 496 L.) ἀνυδρίαι ν. (νότιοι A); contra ἀφορ. 3, 17 (4, 494 L.) καταστάσιες, αἱ μὲν βόρειοι . . . . . αἱ δὲ νότιοι (assimilatio?). — Aesch. Pr. 404 νοτίοις ἔτεγξα πηγαῖς s.; Eur. Hipp. 150 δίναις ἐν νοτίαις ἅλμας; I. T. 433 αὔραισιν νοτίαις; fr. 839 ὑγροβόλους σταγόνας νοτίας; contra fr. 856 = Ar. ran. 1309 τέγγουσαι νοτίοις πτερῶν ῥανίσι. — Ar. av. 1398 νοτίαν . . . ὁδόν. — tit. Cret. C.-B. 5120 B 11: τὰ[ν] νοτίαν θάλασσαν.

νυμφίδιος-α: fem. Pind. P. 3, 16 vulg.; νυμφικάν Schroeder sec. Bornemann. — Eur. Alc. 249 νυμφίδιαί τε κοῖται PL, cett. νυμφίδιοι (sed cf. stroph. οὐράνιαι); ib. 885 νόσους καὶ νυμφιδίους εὐνάς s.; And. 858 νυμφιδίῳ στέγᾳ s.; contra Hipp. 1140 νυμφιδία δ᾽ ἀπόλωλε . . . ἅμιλλα. — Ar. av. 1729 νυμφιδίοισι δέχεσθ᾽ ᾠδαῖς. De euphonia a poeta neglecta

v. *αἰφνίδιος*. Sed antecedunt huic loco verba tragica (cf. Eur. Tr. 322 sqq.). — fem. in epigr. rec. IGS II, 455.

νύμφιος: Eur. I. A. 741 *νυμφίοισι παρθένοις* valde suspectum.

νύχιος-α: Aesch. Ps. 929 *νυχίαν πλάκα*; Soph. O. C. 1248 *νυχιᾶν ἀπὸ Ῥιπᾶν*; *ἐννυχιᾶν* Lachm. ex schol.; Eur. Rh. 21 *νυχίαν ἡμᾶς κοίταν* m.; contra Hel. 1470 *νύχιον εἰς εὐφροσύναν* m.; Med. 211 *ἅλα νύχιον* m.; I. T. 1273 *νυχίους τ' ἐνοπάς* s. — Timoth. fr. 11 Wil. *καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος ἧς κλύειν χρεών* h., ex Machone comoedo (Ath. 8, 341 C), dum tali memoriae ad verbum fides habeatur.

ἐν-νύχιος-α: fem. *γ* 178 sc. *νῆες* (comm. Strab. 10, 446); Hes. Theog. 10 sc. Musae. — Pind. P. 3, 79 *κοῦραι*. — Soph. Ai. 1204 *ἐ. τέρψιν ἰαύων*; contra ib. 180 *ἐννυχίοις μαχαναῖς* s.? — Ar. eq. 1290 *ἐννυχίαισι φροντίσι*.

παν-νύχιος-α: fem. *Ψ* 105 *ψυχή*; *β* 434 sc. *ναῦς*; hy. Cer. 293 *αἱ μὲν π.* — Eur. Her. 748 *γᾶ καὶ παννύχιος σελάνα* s.

ξεινία (*ξενία*): *τράπεζα* *ξ* 158, *ρ* 155, *υ* 230. — Pind. P. 3, 32 *κοίταν*; O. 3, 40 *τραπέζαις*; I. 2, 39 *τράπεζαν*. — Aesch. Ag. 386 *τράπεζαν*.

ὀλβία: Pind. O. 13, 4; P. 10, 1; N. 4, 24; fr. 131, 1; Bacch. 11, 4; 18, 10. — Soph. O. R. 929 pers.; Eur. Alc. 452 *Ἀθάναις*; Hel. 1260 *ἀγέλαις*; Hipp. 1440 *παρθέν'*; I. A. 1381 *Ἑλλάδος*; I. T. 510 sc. Mycenae; Or. 1338 *μητρί*; fr. 332, 7 *τυραννίδος*. — Arist. Lys. 1286 *ἄλοχον*; ran. 452 *Μοῖραι*.

ὀλέθριος-α: fem. Herod. 6, 112; Hipp. *προγν.* (1, 99, 11 K.) *ὀδύναι*; ib. (1, 103, 4) *κυνάγχαι; προρρ. α'* 27 (5, 516 L.) *δυσφορίαι*; ib. 86 (532) *φάρυγξ*; ib. 96 (536) *ἀφωνίαι, ὀλέθριαι*, sed in eadem sententia *Κωακ. προγν.* 245 (5, 636) *αἱ ἀφωνίαι, ὀλέθριοι*; fem. ib. 65 (5, 598) *καταστάσιες*; ib. 74 (600) *ἀκρισίαι*; ib. 476 (690) *αἱ . . . ἐκστάσιες . . . ὀλέθριαι*, contra ib. 249 (638) *αἱ . . . ἐκστάσιες, ὀλέθριοι* A, fem. vulg.; ib. 226 (634) *καθάρσιας ὀλεθρίους*; ib. 266 (642) *οὔρησις . . . ὀλέθριος ἐπιπόνως*; haec communia omnia in eadem regione reperiuntur, praeterea *Κ. π.* 535 (706) *ἐκλύσιες δύσκολοι μὲν . . . καὶ παρακρουστικαί, οὐ μέντοι ὀλέθριοι*. — Aesch. Sept. 180 *ψῆφος . . ὀλεθρία*; Soph. Ai. 798 *ἔξοδον*

ὀλεθρίαν Αἴαντος: Tr. 845 *ὀλεθρίαις ξυναλλαγαῖς*; ib. 878 *τάλαιν' ὀλεθρία*; O. C. 1683 *ὀλεθρία νύξ*; Eur. Su. 116 *στρατείαν . . ὀλεθρίαν*; contra Hec. 1084 *ὀλέθριον κοίταν* s.; H. F. 415 *ὀλεθρίους ἄγρας* s.

ὀμβρία: Soph. O. C. 1502 *χάλαζα*.

ὄρθιος-α: fem. Pind. P. 10, 36 *ὕβριν*. — Hipp. *ἀφ*. 5, 68 (4, 560) *φλέψ*. — Aesch. Sept. 547 *τριχὸς δ' ὀ.*; Soph. O. C. 1624 *ὀ. . . τρίχας*; Eur. El. 489 *πρόσβασιν . . ὀ.* m.; Tr. 1266 *ὀρθίαν ὅταν . . ἠχὼ* m.; contra Hel. 632 *ὀρθίους ἐθείρας* s. — Xen. An. 1, 2, 21 et 4, 1, 20 *ὁδὸς ὀρθία*. (Ad Thuc. 5, 58, 4 *ὄρθιον ἑτέραν κτλ.* cf. Xen. An. 4, 6, 12.)

ὀρθρία: Theogn. 863 *ἑσπερίη τ' ἔξειμι καὶ ὀρθρίη αὖτις ἔσειμι* cf. p. 9. — Ar. Lys. 60 *γυναῖκες*; Pherecr. 10 *ἦλουν ὄρθριαι*.

ὀρκία: Eur. Med. 208 *ὀ. Θέμιν*.

ὅσιος-α: fem. Theogn. 132 *δίκη*; Crat. 1, 11 *ἀρεταῖς*; epigr. CIA II 2876 et 2920; C.-B. 805 (= IGS I 1797 Thespiis). — Herod. subst. bis. — Aesch. Ch. 366 *χέρες οὐχ ὁ.*; Pr. 530 *ὁ. θοίναις*; Eur. Ba. 374 *ὁ. ὕβριν* m.; El. 1320 *ὁ. ἥξεις πόλιν* m.; I. T. 130 *ὅσιον ὁ. κληδούχου*; ib. 945 *ὁ. ψῆφος*; Ba. 370 sq. *ὁ. πότνα θεῶν ὁ.*; I. T. 467 *θυσίας . . ὁ.*; Med. 850 *τὰν οὐχ ὁ.*; Or. 501 *δίκην ὁ.*; contra Flind. Petr. pap. 1891 II 43 *ὑμεῖς δ'[επειδ]ὰν ὅσιος ἦ Κάδμου πόλις* h. — Plat. leg. 8, 831 D *πρᾶξιν πράττειν ὅσιόν τε καὶ ἀνόσιον* assim.; Ax. 371 D *τὰς ὁσίους ἁγιστείας* cf. p. 11. — fem. Isocr. 12, 183 (ς, comm. Γ); Isae. 6, 65; Aesch. 2, 117; Dem. 19, 311; 24, 96; [47], 82; Demad. 1; Din. 1, 111.

ἀν-όσιος(-α): Soph. Ant. 1083 *ἀνόσιον ὀσμήν*; Eur. El. 645 *ἀνόσιος γυνή*; H. F. 323 *ἀνόσιον θέαν*; Hipp. 814 *ἀνοσίῳ τε συμφορᾷ*; I. A. 1318 *σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν*; Cy. 693 *ἀνοσίου δαιτὸς δίκας*; Med. 607 *ἀρὰς . . . ἀνοσίους*; Or. 518 *γυναῖκας ἀνοσίους*; Tr. 1316 *ἀνοσίαις σφαγαῖσιν*, Dindf. recte comm. cf. I. A. 1318. — (<Pherecr.> 145, 26 *ἀνοσίους*. Philoxeno trib. Plut., Pherecr. editt.) — Plat. Gorg. 479 C (*ψυχῇ*) *σαθρᾷ καὶ ἀδίκῳ καὶ ἀνοσίῳ*: ib. 505 B (*ψυχὴ*) *ἀνόητός τε οὖσα καὶ ἀκόλαστος καὶ ἄδικος καὶ ἀνόσιος*; leg. 8, 831 D cf. *ὅσιος*; ib. 9, 881 A *ἀνόσιοι*

πληγῶν τόλμαι; ep. 7, 325 C *τῆς ἀ ν ο σ ί ο υ ἀγωγῆς*. — Aesch. 1, 95 *ἡ δὲ βδελυρὰ φύσις καὶ ἀ ν ό σ ι ο ς*; 2, 156 *τὰς δ' ἀ ν ο σ ί ο υ ς ταύτας τῶν λόγων τέχνας* et 157 *τὴν ὀξεῖαν καὶ ἀ ν ό σ ι ο ν φωνήν* (i; cet. fem. sed cf. 1, 95). Ad utrumque locum cf. p. 11.

οὐλία: Pind. O. 13, 23 *ὀ. αἰχμαῖσιν*.

οὔλιος (singulare pro *οὖλος* Blass): Bacch. 17, 53 *ο ὔ λ ι ο ν Θεσσαλὰν χλαμύδ'*.

οὐράνιος-α: fem. hy. Cer. 424 n. pr. — mel. ad. 140 (cf. praeterea Bergk p. 682: *νερτερίη χθονίη τε καὶ οὐρανίη μόλε βομβῷ*). — Sim. 18, 5 *Πλειάδες*; Pind. P. 1, 19 *κίων*; 2, 38 trad.; fr. 30, 1 *Θέμιν;* fr. 122, 4 *ματέρα*; Bacch. 5, 13 et 6, 11 n. pr. — (Democr. *αἰτίαι οὐράνιοι* v. *ἀέριος*). Herod. 1, 105; 4, 59 bis. — Aesch. Pr. 166 *ὀ. γένναν*; Soph. O. C. 681 *ὀ. ὑπ' ἄχνας* h.; O. R. 867 *ὀ. δι' αἰθέρα*! Ai. 195 *ἄταν ὀ.*; El. 1064 *τὰν ὀ. Θέμιν*; Ph. 1413 *ὀ. ἕδρας*; O. C. 1466 *ὀ. γὰρ ἀστραπή*; Eur. Hipp. 59 et fr. 781, 15 *τὰν Διὸς οὐρανίαν* sc. Dianam s. Venerem; Alc. 245 *οὐράνιαί τε δῖναι* (contra v. *νυμφίδιοί τε κοῖται*); Hipp. 166 *τὰν δ' εὔλοχον ὀ.* sc. Dianam; Med. 144 *φλὸξ ὀ.*; Tr. 1298 *πτέρυγι . . ὀ.*; contra Ph. 1729 *μοῦσαν . . . ο ὐ ρ ά ν ι ο ν ἔβαν* m.; Io. 715 *ο ὐ ρ ά ν ι ο ν θ' ἕδραν* s., al. Soph. Ph. 1413. — fem. Ar. nub. 316 *νεφέλαι*; Cratin. 244 et Antiph. 133, 4 *αἴξ*. — Xen. conv. 8, 9 sqq. n. pr.; Plat. Crat. 396 C *ὄψις*; conv. 180 D et 181 C Venus; 185 B *τῆς ὀ. θεοῦ*; 187 D *τῆς ὀ. Μούσης*; rep. 10, 619 E sc. *πορείαν*. — CIA II 1588. — tit. Sicil. C.-B. 5188 *Ἀφροδίται* (saec. 3).

ἐπ-ουράνιος: Plat. Phaedr. 256 D *τῆς ἐ π ο υ ρ α ν ί ο υ πορείας Δ* cet. *ὑπ-*.

ὑπ-ουράνιος: Plat. Phaedr. 247 B *τὴν ὑ π ο υ ρ ά ν ι ο ν ἁψῖδα* (*οὐρ. Γ*). — Pind. fr. 132 poetae nunc abrogatur.

οὔριος-α: Aesch. Ch. 797 *πρᾶξιν οὐρίαν θέλων*; Soph. fr. 143 *οὐρίαν τρόπιν*; contra Ph. 355 *ο ὐ ρ ί ῳ πλάτῃ*; Eur. Hel. 1588 *ἀπορροαὶ . . . . οὔριαι*; I. A. 352 *οὐρίας πομπῆς*; contra Tr. 882 *ο ὔ ρ ι ο ι δ' ὅταν πνοαί* s.; Hec. 900 *ο ὐ ρ ί ο υ ς πνοάς* (codd. dissentiunt, praefero *οὐρίους*); Hel. 1612 *ο ὔ ρ ι ο ι*

δ᾽ ἧκον πνοαί Elmsley pro *οὔριαι*. — Arist. Ach. 669 *οὐρίᾳ ῥιπίδι*.

ὀφθαλμία: Plat. Alc. β' 139 E sc. *νόσος*.

ὀψία: Pind. I. 4, 35 *νυκτί*. — Herod. 7, 167; 8, 9. — Thuc. 3, 74 = 8, 26 = Lyc. 17; sim. Dem. 57, 9.

παιωνία: Aesch. Su. 1033 *χειρί*; fr. 144 *εὐχαῖς*; Soph. Ph. 1345 *χεῖρας*. — Ar. Ach. 1222 *χερσίν*.

παππῴα: [Dem.] 10, 73.

παρθένιος-α: fem. λ 245 *ζώνην*. — Pind. O. 6, 31 *παρθενίαν ὠδῖνα* m.; ib. 88 *Ἥραν π. κελαδῆσαι*; contra P. 12, 9 *τὸν παρθενίοις ὑπό τ᾽ ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς* (*παρθένοις* V contra numeros), fort. assimil. (nusquam alibi apud Pind. adiectivo in *-ιος* term. et substantivo intermissum est aliud adiectivum). An scrib. *παρθενίαις*? — Bacch. 10, 47 *παρθενίαι . . . ψυχᾶι*; Isyll. (CIP 951, 16 *παρθενίαν ὥραν ἔλυσε* m. — Hipp. *γυναικ.* 2 (8, 222 L.) *παρθενίῃσι νούσοισι*. — Eur. Ph. 224 *παρθένιον χλιδάν* s.

πάτριος-α: fem. Pind. O. 2, 14 *ἄρουραν ἔτι π. σφισι*; O. 6, 62 *π. ὄσσα*; N. 2, 6 *π. ὁδόν*; Timoth. Pers. 114 [*γᾶν*] *πατρίαν* m.? — Soph. Ant. 806 *γᾶς π. πολῖται*; Ph. 1213 *πόλις π.*; Eur. Tr. 162 *π. ἐκ γᾶς* h., Bothe pro *πατρῴας*; Ba. 1368 *ὦ π. πόλις* Elmsl. pro *πατρῴα*; Hel. 522 *π. γᾶς*; El. 1315 *γῆς π. ὅρον* Schäfer pro *πατρῴας*; Io. 483 *γᾷ π.* = Tr. 857; Med. 651 *γᾶς π. στέρεσθαι*; Rh. 932 *γῆν μὲν π.*; contra Hel. 222 *χθόνα δὲ πάτριον οὐχ ὁρᾷς* m.; Ba. 201 *πατρίους παραδοχάς* Valck. diatr. 38 (Plut.), *πατρός* codd. — Arist. ran. 368 *ταῖς πατρίοις τελεταῖς* (cf. p. 11) et 1533 *πατρίοις ἐν ἀρούραις*. — Thrasym. fr. 2 S. (1 Diels) *ἡ πάτριος πολιτεία*, adiectivi antiquissimum exemplum in dialecto Attica, quod formas communes attinet, cf. p. 11 et 65; Thuc. 3, 58, 5 *θυσίας τὰς πατρίους*; 7, 21, 3 *πάτριον τὴν ἐμπειρίαν*; Xen. inst. Cy. 1, 1, 4 *τῶν πατρίους ἀρχὰς παρειληφότων*; Hell. 3, 4, 2 *τὰς πατρίους πολιτείας*; Andoc. 3, 27 *πατρίαν δ᾽ εἰρήνην* bis! sed [Lys.] 2, 9 *πατρίου τιμῆς*; Lys. 30, 19 *ταῖς πατρίοις θυσίαις* et 20 *τὰς θυσίας τὰς πατρίους*; Isocr. 7, 29 *τὰς πατρίους θυσίας*; 9, 32 *τὰς*

τιμὰς τὰς πατρίους; sed 7, 59 *διοικήσεως, ἣν . . . πατρίαν* (comm. ς) *ἡμῖν οὖσαν*; 10, 63 *θυσίας αὐτοῖς ἁγίας* (*ἁγίους* ς) *καὶ πατρίας* (*-ους* ς); sim. Plat. leg. 6, 759 B *πάτριαι ἱερωσύναι*; Aesch. 1, 23 *τὰς πατρίους εὐχάς*; Dem. 18, [90] *τὰν πάτριον πολιτείαν*; 19, 128 *τῆς πατρίου θεωρίας*; Lyc. 97 *τὰς πατρίους τιμάς*; Din. 1, 110 *τὰς ἐν αὐτῇ γινομένας πατρίους θυσίας*. Theopomp. fr. 259 *τῆς πατρίου διαίτης*. — CIA II 1994 *πατρία χθών* epigr., in decretis publicis post a. 300 exhibetur *τὰς πατρίους πολιτείας*; *πατρίους σπονδάς*; *πατρίους θυσίας* cf. Meisterhans.[3] p. 148. — titt. Delph. C.-B. 2600 *τὰν πάτριον προξενίαν* (240—200) et 2635 [*τριον προξε*[·]*ία*[. — titt Dor. IGI. III 267 *πατρία*[*ς Ἀθηνᾶς*; Cret. C.-B. 5042 *τὰν πατρίαν οἰκειότατα* (saec. 3), sed 5138 *τ*]*ὰν ὑπάρχονσαν αὐτοῖς πάτριον δαμοκρατ*[*ία πο*]*λιτείαν* (saec. 2)!

ὁμο-πάτριος-α: Aesch. Pr. 552 *τὰν ὁμοπάτριον ἕδνοις . . . Ἡσιόναν* m. — fem. Isae. 9, 29 = [Dem.] 25, 55 *ἀδελφὴν τὴν . . . ὁ.*; Isae. 11, 2 *ἀδελφαὶ ὁ.*; Dem. 43, 22 *ἀδελφὴ ὁμοπατρία καὶ ὁμομητρία* sim. ib. 29, 35, 39 et 48, 54. — Addendum: Arist. Ach. 790 *ὁμοματρία γὰρ* (dial. Megar.); nub. 1372 *τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν*.

πατρώιος-α: fem. ν 188 et 251 *γαίῃ*; Theogn. 888 = 1210 *γῆς*;[1]) CIA I 477 (C.-B. 5780). — Pind. O. 7, 75 *γαῖαν*; P. 4, 290 *γᾶς*; 5, 53 *πόλιν*; 6, 45 *στάθμαν*; 9, 23 *βουσίν*; 10, 72 *κεδναί*; 11, 14 *ἑστίαν*; N. 4, 48 *Σαλαμῖνα*; I. 1, 35 *ἄρουραν*; 2, 44 *ἀρετάν*; Bacch. 12, 74 *πατρ*[*ωία*]*ν νᾶσον*. — Herod. 2, 169; 4, 67; 6, 60. — Aesch. Ag. 1533 *χερὸς π.* h.; Eu. 745 *γαίας π.* h.; Ps. 913 *γᾷ τε π.*; Sept. 565 *πόλιν π.*; ib. 623 *π. γῆς*; ib. 651 *π. μὲν χθονός*; ib. 921 *ἀρὰν π.*; Ag. 518 *π. τῆσδε γῆς*; Ch. 243 *θήραν π.*; Su. 671 *π. δαφνηφόροις βουθύτοισι τιμαῖς*; Pr. 130 *π. φρένας*; contra Ag. 197 *πατρῴους χέρας* et 215 *λιτὰς . . . κληδόνας*

---

[1]) Archil. 2 (Bergk[3]): *οὐ γάρ μοι πενίη πατρώιος οὐδ' ἀπὸ πάππων*: Callimacho nunc tribuitur (Hecal. fr. 66 e Schneid.), cf. etiam p. 9.

πατρῴους s.?; Ch. 431 *πατρῴους δύας ἀτίμους* s. — Soph. fem. Ai. 636 *π. ἥκων γενεᾶς* h.; Ant. 1176 *π. ἢ πρὸς οἰκείας χερός* h.; O. C. 1292 *γῆς ἐκ π.* h.; fr. 731 *φυγὰς π.* h.; Ph. 724 *π. . . αὐλάν* m.; O. R. 1211 *π. ἄλοκες*; Ai. 846 *π. τὴν ἐμὴν . . χθόνα*; El. 67 *ὦ π. γῆ*; ib. 194 *κοίταις π.*; ib. 760 *π. χθονός*; ib. 881 *τὴν π. ἑστίαν*; ib. 1290 *π. κτῆσιν*; ib. 1500 *π. τὴν τέχνην*; Ant. 199 *γῆν π.*; ib. 640 *γνώμης π.*; Tr. 163 *π. γῆς*; ib. 236 *ποῦ γῆς, πατρῴας εἴτε*; ib. 466 *γῆν π.*; ib. 1168 *τῆς π. . . . δρυός*; Ph. 1040 *ὦ π. γῆ*; fr. 200 *π. γῆς*; contra Tr. 478 *πατρῷος Οἰχαλία* h. — Eur. fem. Alc. 249 *π. Ἰωλκοῦ* h.; Hec. 947 *γᾶς ἐκ π.* h.; Hel. 90 *φυγὰς π.* h. cf. Soph. fr. 731; Hipp. 1065 *π. ἐκτὸς . . γῆς* h.; fr. 6 *π. . . χθονός* h.; Hipp. 1073 *π. ἄλοχον*; Med. 1364 *π. νόσῳ*; reliqua: *π. γῆ* sim. Alc. 169; Hec. 1221; Hel. 1102; Hipp. 1148; I. T. 1066; Tr. 389; Ph. 295, 900, 948, 1056, 1448; Rh. 278; fr. 347; fr. 558; *π. χθών* sim. Her. 1052; Cy. 108; Med. 35; Ph. 1450; fr. 817; *π. πόλις* sim. And. 97; I. T. 453; Rh. 153; *π. ἑστία* Alc. 738; Hec. 22; Med. 681; praeterea El. 978 *π. τιμωρίαν*; Her. 241 *χάριν* sim. Or. 453 *χάριτας* et 828 Her. 325 *δόξαν*; ib. 1002 *ἔχθραν*; H. F. 983; Su. 150 *ἀραῖς*; Hipp. 1048 *φυγάς*; I. A. [1518] *χέρνιβες*; I. T. 211 *λώβᾳ*; contra Su. 1147 *δίκα πατρῷος οὔπω* h. (Her. 810 *τιμὰς πατρῴους καὶ δόμους* adiectivum ad utrumque nomen spectat; El. 133 *λατρεύεις οἰκτρὰν ἐν θαλάμοις λιπὼν πατρῴαις* (et -οις) *ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγίσταισιν ἀδελφάν, πατρῴοις* cum *θαλάμοις* coniungendum, cf. Seidlerum ad h. l. et Weckleinium l. l. p. 387. — fem. Anaxandr. com. 45 = Alex. 105 et 246 *τὴν π. οὐσίαν.* — Xen. Plat. Andoc. 1, 62; Lys. 21, 22; Isocr. Isae. Aesch. Din. 1, 66; (Dem. ep. 3 p. 643, 3 Bekk. *τὰς πατρῴους θυσίας,* ubi *πατρίους* Didot). — CIA II 115, 45 *τὴν ἀρχὴν τὴν π.* — tit. Aetol. C.-B. 1415, 14 sc. *χώραν* (a. 200 fere).

[*πεζή* (**πεδjός*) CIA II suppl. 270, 15; Thuc. Xen.]

πειρητήριος: Hipp. *γυν.* 217 (8, 418 L.) *θεραπεῖαι . . . πειρητήριοι.*

πελάγιος-α: Aesch. Ps. 425 *πελαγίαν ἅλα* m. et 465 *πελαγίας ἁλός* h.; Eur. Hel. 1062 *πελαγίας ἐς ἀγκάλας*; contra ib. 1436 *πελαγίους ἐς ἀγκάλας*, quod etiam loco altero praefero, cf. Nausicr. com. fr. 1, 3 *πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις*. — Ar. ran. 1438 *πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα* m. — fem. Thuc. 8, 39, 3 et 8, 101 *νῆες*; 8, 60 *ναῦς*.

πελίη: Hipp. *Κωακ. πρ.* (5, 712 L.); *νουσ. β'* 68 (7, 104); *ἐντ. παθ.* 26 (7, 232).

πελώριος: Hes. Theog. 179 . . . *πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην* m.

πῖος: Epicharm. 136 K. (92 Ahr.) *καλαὶ καὶ πῖοι ἄρνες* quod nescio an non huc quadret.

πλαγία: Pind. I. 3, 5 *φρένεσσιν*. — Hipp. *ἀρθρ. ἐμβ.* 32 (2, 149, 19 K.); *μοχλ.* (ib. 242, 21 et 247, 1); *νουσ. β'* 12 (7, 22 L.); *γυν.* 75 (8, 164). — Arist. nub. 352 sc. *νεφέλαι*; pac. 897 abs. — Thuc. 7, 59, 3 *τριήρεσι* (4, 33 *ἐξ ἐναντίας* . . . *ἐκ πλαγίου* quominus de forma communi cogitemus, prohibent loci Xenophontei inst. Cy. 4, 1, 18; re eq. 6, 3 et 6. cf. *ὄρθιος*); Plat. Tim. 39 A; ib. 43 E; Crit. 118 E. — tab. Heracl. C.-B. 4629 B 46 *τὰν διαστολὰν τὰν πλ.*

πλησία: Hom. — Hipp. *ἀρθρ. ἐμβ.* (2, 130, 16 K.); *ἐπιδ. ε'* 7 (5, 208 L.) ib. p. 206 *τὴν πλησίον ἐμβολὴν* adv. — Soph. El. 640 h.; Ant. 761 et 763; Tr. 889 et 896; Eur. I. A. 629.

παρα-πλήσιος-α: fem. Herod. 1, 35 *κάθαρσις*; 1, 202 *νήσους*; 2, 7 *ὁδός*; 2, 57 *ἐοῦσαι* sc. *μαντηίαι*; 3, 102 *δίαιταν*; 4, 128 *προσβολάς*; Hipp. *ἀερ. ὑδ.* (1, 58, 5 K.) *ὧραι . . . π.*; ib. p. 67, 12 (*μεταλλαγῇσι*) . . . *τῇσι π. καὶ ὁμοίῃσιν*; *ἀγμ.* (2, 67, 4 K.) *ἴῃσις δὲ π.*; *φυσ. παιδ.* 27 (7, 528 L.) *τὴν φύσιν πᾶσαν π. ἐοῦσαν*; *νουσ. δ.'* 42 (7, 564) (*ἰκμάς*) . . . *ἴση καὶ π. καὶ ἰσόρροπος*; *ἰητρ.* 7 (9, 212) (*σικύην*) . . . *π.*; *εὐσχ.* 4 (9, 230) *π. ὁδόν*; ib. p. 232 *ἐς τὴν π. οἶμον*; contra *διαιτ. ὀξ.* (1, 118, 3 K.) *παραπλήσιοί εἰσιν αἱ τιμωρίαι* AV, fem. M; ib. p. 121, 21 *αἱ δὲ παρασκευαὶ . . . παραπλήσιοι ποιητέαι*; *ἀγμ.* (2, 109, 6 K.) *ὁδοὶ ἐς ἀμφότερα παραπλήσιοι*! in eodem libro fem. cf. supra; *διαιτ.* 46 (6, 546) *αἱ σάρκες παραπλήσιοι* (v. l. fem.); *ἐντ. παθ.* 51 (7, 294)

ὀδύναι παραπλήσιοι = κρισιμ. 8 (9, 304). — Cratin. min. 1 παραπλησίαν ὀσμήν. — Thuc. fem. 3, 17 (νῆες) . . . π.; 3, 89, 3 π. γίγνεται ἐπίκλυσις; 7, 70 ναυσὶ π.; contra 1, 84, 3 τὰς δὲ διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους εἶναι καὶ τὰς προσπιπτούσας τύχας οὐ λόγῳ διαιρετάς, ubi Wirth (p. 23) euphonicam causam suspicatur, sed alibi apud Thuc. nihil invenimus, quo haec opinio firmetur. — Xen. An. 1, 3, 18 πρᾶξις ἡ παραπλησία; oec. 3, 5 legendum παραπλησίως. — fem. Plat. Crat. 437 B ἀκολασία; Alc. β' 148 C εὐχήν; rep. 1, 329 A ἡλικίαν; ib. 5, 451 D τὴν τροφὴν π.; Tim. 18 C τὰς φύσεις . . . π.; Isocr. 7, 78 τὰς πράξεις ὁμοίας καὶ π.; 12, 40 = 15, 192 π. . . . τὴν δύναμιν; 12, 57 π. ἀτυχίαις; 15, 82 π. . τὴν ζήτησιν; ib. 157 δύναμιν . . . π.; ib. 182 π. . . . ταῖς διδασκαλίαις; ib. 266 διατριβὴν . . . π. contra Aesch. 3, 128 αἱ συμφοραὶ παραπλήσιοι.

πλουσία: Soph. El. 361; Eur. fr. 378 et 361 m.; Hel. 295; Crit. fr. 5. — Antiph. 327 (aut Alexid. 340); Diodori fr. 2, 8. — Xen. Hell. 2, 1, 19; Plat. rep. 4, 422 A et 9, 577 E; Crit. 118 B; leg. 5, 742 D; Aesch. 1, 171; 3, 172; Dem. 57, 45.

πολεμηία: Bacch. 17, 4 ἀοιδάν.

πολέμιος-α: fem. Pind. N. 4, 55 χερί. — Herod. 7, 49; 8, 88; Hipp. ἀρθρ. ἐμβ. (2, 161, 17 K.). — Aesch. Sept. 542 π. ἐπ' ἀσπίδος et 571 π. ὑπὸ χθονός; Ag. 586 π. . κύνα; Soph. Ai. 819 γῇ π. τῇ Τρῳάδι; Eur. Med. 781 π. ἐπὶ χθονός; Tr. 915 π. = Helenam m.; Alc. 506 χεῖρα π.; Hec. 741 με δούλην π. θ'; Io. 1553 π. με; Med. 1322 = Rh. 286 π. χερός; Or. 798 π. γὰρ ἦν = Clytaemn.; fr. 360, 22 π. . . . φλόξ; fr. 1060 π. δάμαρτα; contra Su. 1192 τήνδ' . . . πολέμιον παντευχίαν cf. p. 11. — Arist. vesp. 1163 πολεμίαν abs. contra av. 344 πολέμιον ὁρμάν m.; Dionys. 3, 5 fem. abs. Timocl. 13 sc. τράπεζα. — fem. Gorg. Palam. 30; Thuc. Xen. passim; Plat. Pol. 307 C; rep. 4, 422 E; Lys. 12, 38 et 97; Isocr. 15, 111; Demad. 12; Dem. 50, 22; CIA II 38, 15.

πολεμιστηρία: Arist. Ach. 572 *βοῆς . . . π.*; pac. 135 *θυείας . . . π.*

πολιός-ά: Hom. *πολιῆς ἁλὸς* *A* 359; *N* 352; *O* 619; *T* 267; *β* 261; *δ* 405; *ψ* 236; *πολιὴν ἅλα* *O* 190; *δ* 580; *ι* 104; ib. 180, 472, 564; *μ* [147] et 180; *ἁλὸς πολιῆς* *A* 350; *M* 284; *N* 682; *Ξ* 31; *Φ* 59; *Ψ* 374; contra *ἁλὸς π ο λ ι ο ῖ ο* ◡ — ◡̄ *Y* 229; *ε* 410; *ι* 132, sed quaeritur, quatenus notio et sexus (*ὁ ἅλς* = sal, *ἡ ἅλς* = mare) iam tum congruant, cf. quae de voce *λίθος* congessi p. 10. praeterea fem. *πολιῆς . . . θαλάσσης* *Δ* 248; *λ* 75; *χ* 385; sim. *ζ* 272; *κεφαλῆς* *ω* 317; *X* 77 *τρίχας*. — hy. Ven. 229 *π. κατέχυντο ἔθειραι*; Hes. Theog. 271 *Γραίας*; Theogn. 10 *ἁλὸς π.*; Archil. 11 *π. ἁλός*. — Alcae. 51 *θαλάσσας*; mel. ad. 101 *γναθμῶν*. — Pind. *π. ἁλὸς* O. 1, 71 = P. 2, 68 = I. 4, 56; O. 7, 61; P. 4, 98; O. 4, 24 abs. — Hipp. ter abs. — Soph. Ai. 634 *χαίτας* h.; O. R. 182 *ματέρες*; Ph. 1123 *θινός*; Eur. Alc. 470 *χαίταν* m.; ib. 908 *χαίτας*; Ba. 324 *ξυνωρίς*; Hel. 283 *θυγατήρ*; El. 701 *φήμαις*; H. F. 693 *γενύων*; Su. 35 *π. ἄπαιδας τάσδε μητέρας*; ib. 50 *σαρκῶν*; contra ib. 150 *π ο λ ι ὸ ν εἰς ἀπαιδίαν*; And. 348 *χήραν καθέξεις π ο λ ι ό ν, ὦ* m. — fem. Arist. av. 967 *κορῶναι*; Pl. 1043 pers.; abs. eq. 520, 908, fr. 398 Blayd.; Eubul. 98; Alexid. 71. — Isocr. 12, 3 et Aesch. 1, 49 abs.

πόντιος-α: fem. mel. ad. 100 *ἄκραν*. — Pind. O. 7, 13; 8, 48; 13, 46^{b}; P. 11, 2; N. 3, 35; 5, 36; 7, 79; 8, 18; I. 8, 34; cf. etiam N. 4, 36 *βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα,* ubi iam Wirth recte observavit poetam formam communem effugisse, cum voce rariore (I. 4, 20; tragg.) uteretur; quem imitatus est Eur. Hec. 444 *αὖρα ποντιὰς αὖρα*. — Aesch. Ps. 447 *π. ἀκτῆς* h.; Eu. 886 *π. δρόσου*; Ps. 551 *βαρίδες τε π.*; ib. 888 *πλαγαῖσι π.*; ib. 1008 *ἄταισι π.*; Ch. 573 *π. τ' ἀγκάλαι*; Soph. Ant. 856 *π. ἁλός* corr.; Ph. 269 *τῆς π. Χρύσης*; O. C. 1569 *π. θύελλα*; Tr. 100 *π. αὐλῶνας* (L pr. *-ους*; *ἡ αὐλών* fr. 505); E u r. Hec. 778 = Aesch. Ps. 447; Hec. 610 et Hel. 129 = Soph. Ant. 856; sim. H. F. 400; I. T. *ναῦν π.* m.; fr. 578, 4 *π. ὑπὲρ πλακός* h.; And. 130 *τᾶς π. θεοῦ*; Hel. 318 *τῆς π. Νηρῄδος* = I. A. 836;

Hipp. 415 et 522 *δέσποινα π. Κύπρι*; And. 794 *π. Συμπληγάδα*; Hec. 1259 *π. νοτίς*; I. A. 253 *π. νῆας*; I. T. 270 *π. παῖ Λευκοθέας*; Med. 1288 *ἀκτῆς . . . π.*; contra Alc. 595 *π ό ν τ ι ο ν δ' Αἰγαίων ἐπ' ἀκτάν* s.; Io. 282 *τριαίνης π ο ν τ ί ο υ σφ' ἀπώλεσαν.* — trag. ad. 251 *ὀχεία ποντία*; ntr. pl. Dindf. — fem. Cratin. 211 *Σέριφον*; Anaxil. 22, 4 *κύων*; Xenarch. 4, 21 *Κύπρι.*

δια-πόντιος: Aesch. Ch. 342 *τάφον δ ι α π ο ν τ ί ο υ γᾶς* s. — Xen. Hell. 6, 2, 16 *δ ι α π ο ν τ ί ο υ τῆς στρατείης οὔσης.*

ὑπερ-ποντία: Pind. P. 5, 59 *γλῶσσαν . . . ὑ.* — Aesch. Ag. 398 *πόθῳ δ' ὑ.* = Helenae.

ποτάμιος-α: fem. Pind. P. 2, 7 *'Αρτέμιδος*; P. 6, 6 *'Ακράγαντι.* — Aesch. Sept. 375 *ὄχθαις π.*; Eur. Hel. 1384 *π. δρόσου*; Hipp. 78 *δρόσοις*; ib. 127 *δρόσῳ*; Alc. 459 *π. νερτέρᾳ τε κώπᾳ*; Tr. 1067 *χιόνι . . . π.*; El. 56 *πηγὰς π.*; sed ib. 309 *πηγὰς π ο τ α μ ί ο υ ς,* ubi fem. praefero; Rh. 919 *π ο τ α μ ί ο υ ς διὰ ῥοάς* s.

παρα-ποταμίη: Herod. 2, 60 *πόλιν π.*

πρακτήριος: Aesch. Su. 506 *τύχη π ρ α κ τ ή ρ ι ο ς.*

προσθία: Eur. Rh. 210 *βάσιν . . . π.*; Achae. fr. 10.

προτερασία: tit. Delph. C.-B. 1746, 4 *τὰν π. ὠνάν* (a. 168), alibi *ἁ πρότερον ὠνά* cf. 1844, 7.

πρωία: Herod. 8, 6. — Lys. 28, 9.

ῥάδιος-α: fem. *M* 54; Hes. opp. 292; Theogn. 574 et 1027. — Hipp. *ἀγμ.* (2, 104, 18 K.); *τεχν.* 9 (6, 16 L.); *παραγγ.* 2 (9, 254). — Eur. fr. 502 *διαλύσεις* ⟨*οὐ*⟩ *ῥ.*; contra Med. 1375 *ῥ ᾳ δ ι ο ι δ' ἀπαλλαγαί* s. — fem. Antiph. 5, 65; Thuc. 3, 97; 4, 10; 6, 17; ib. 21; 7, 75; Xen. mem. 2, 1, 29; Plat. rep. 1, 328 E *ῥ. καὶ εὔπορος* sc. *ὁδός*; 9, 580 B *ῥ. . . . ἡ κρίσις*; leg. 5, 745 B *δίκαι . . . ῥ.*; 8, 837 B *φιλία . . . ῥ.*; ib. 838 A *τέχνην . . . ῥ.*; contra Pol. 278 D *μακρὰς καὶ μὴ ῥ ᾳ δ ί ο υ ς συλλαβάς.* — fem. Alcid. soph. 5; Lys. 12, 34; Isocr. 5, 65; 11, 45; 15, 52; 19, 17 et 30; Lyc. 124; Hyp. 4, 6; Dem. 1, 1 et 28; 14, 22; 21, 23; ep. 1 et 3.

ῥόθιος: Eur. I. T. 408 *ῥ ο θ ί ο ι ς εἰλατίνοις* (-*αις*?) *δικρότοισι κώπαις* s.?; ib. 1133 *ῥ ο θ ί ο ι ς πλάταις* s.

ῥύσιος: Aesch. Su. 138 *ἀδμῆτα ῥύσιος γενέσθω*.
σειρία: Timoth. Ps. 192 *νᾶες*.
σκολιά: *Π* 387; Solon. 4, 37; Theogn. 536; IGS III, 539. — Pind. P. 2, 85; fr. 203 et 213. — Heraclit. 59. — Eur. fr. 913.
ἰθυ-σκόλιος: Hipp. *ἀρθρ. ἐμβ.* (2, 173, 2 K.) *ἡ ῥάχις . . . ἰθυσκόλιός ἐστιν*.
σκότιος-α: fem. Democr. fr. 11 sc. *ἰδέα*. — Eur. Ph. 1484 *σ. αἰῶνα* m.; Alc. 269 *σ. . . . νύξ*; Ba. 549 *σκ. . . . εἱρκταῖς*; Hec. 68 *ὦ σ. νύξ*; Io. 860 *σκ. . . . εὐνάς*; contra Alc. 125 *ἕδρας σκοτίους* s. (LP, cet. fem.). trag. ad. 127 fem. — CIA II 3876 epigr. *σκοτίας . . . πτέρυγας*.
σπανία: Ion. el. 3. — Herod. 2, 67 — Plat. Phaedr. 256 C.
σταδία: *Ν* 314 et 713; abs. *Η* 241; *Ν* 514; *Ο* 283. — Thuc. 4, 38, 5.
στερεμνία: [Plat.] epin. 981 D.
στύγιος-α: Aesch. Ps. 662 *Στυγία . . . ἀχλύς*; Eur. Hel. 1339 *στυγίους ματρὸς ὀργάς* s.
σφαγίη: Hipp. *νουσ. δ'* 38 (7, 554 L.) bis = 40 (p. 560).
σχέτλιος-α: fem. *Γ* 514; *δ* 729; *ψ* 150; Hes. opp. 15; sc. 149; Herod. 7, 143 orac. — Aesch. Pr. 643 *μοι σχ.*; Soph. Ant. 47 *ὦ σχετλία*; Eur. Alc. 741 *ἰὼ σχετλία*; Hec. 783 *ὦ σχ. σύ*; El. 1152 *ὦ σχ. . . . γύναι*; Med. 873 *σχ. τί μαίνομαι*; Ph. 1558 *σχετλίαισι μάχαις*; contra *ὦ σχέτλιοι πομπαί* s.
σωτήριος(-α): Aesch. Eu. 492 *παῖδες . . . κληδόνες σωτήριοι*; Su. 203 *αὐγὰς . . . σωτηρίους*; ib. 392 *βαθείας φροντίδος σωτηρίου*; sim. [ib. 402 *φρ. σωτηρίου*; Eur. Io. 484 *σωτήριον ἀλκάν* m.; Or. 1637 *σύνθακος ἔσται . . . σωτήριος* = Helena. — Plat. rep. 5, 465 D *νίκην τε γὰρ νικῶσι ξυμπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν,* alibi fem. subst. passim. — Demad. 14 *οὐ σωτήριον δὲ τοῖς ἔργοις συμβουλίαν*.
τεμενία: Soph. Tr. 754 *τ. τε φυλλάδα*.
τερθρία: Soph. fr. 310 *πνοή*.
τερμία: Soph. Ant. 1331 *τ. ἄγων ἡμέραν*; O. C. 89 *χώραν τ.* m.

τηνσίη: γ 316; ο 13.

τίμιος-α: fem. Sapph. 10 με τ. επόησαν. — Pind. O. 6, 11 τ. sc. ἀρεταί. — Aesch. Eu. 838 τ. ἕδραν; Soph. O. R. 895 τοιαίδε πράξεις τ.; contra Ant. 949 γενεᾷ τίμιος ὦ (Danae) h. — fem. Plat. Prot. 347 C τ. . . . τὰς αὐλητρίδας; leg. 1, 630 D sc. ἀρετή; [Dem.] 13, 24 τ. καὶ σεμνὴν τὴν . . . πατρίδα.

ὑπτία: Herod. 2, 7; Hipp. passim. — Soph. Ant. 1188 ὑ. δὲ κλίνομαι; Eur. Cy. 326 γαστέρ' ὑπτίαν. — Arist. Ach. 583; Lys. 185, 195, 782; fr. 665. — Thuc. 7, 82; Xen. Hell. 5, 4, 18; ven. 6, 7; Plat. Phaedr. 254 B; Tim. 43 E; Phaedr. 264 A et rep. 7, 529 C abs.

φθορίη: Hipp. ὀρκ. (4, 630 L.).

φίλιος-α: fem. Pind. P. 4, 196 Μοῖραν. — Herod. 8, 87; 9, 4 et 13. — Aesch. Ag. 342 νύξ; ib. 1453=1476 φρενὸς ἐκ φ.; Ch. 700 φ. δμωίδες; Su. 516 φ. προγόνου γυναικός; Pr. 128 φ. γὰρ ἥδε τάξις; Soph. El. 226 ὦ φ. γενέθλα; O. C. 200 χέρα . . . φ. ἐμάν; Eur. Alc. 473 = 876 = 917 φ. ἀλόχου h.; Su. 1137 φ. προσβολαί; Or. 1246 Μυκηνίδες ὦ φ. Herm.; Rh. 902 ὦ φ. φ. κεφαλά; contra Su. 371 γᾶν δὲ φίλιον Ἰνάχου m.; Hel. 629 χέρα φίλιον ἐν μακρᾷ m. — fem. Alexid. 111 κνάθους. — [Xen.] rep. Ath. 2, 5 bis; Thuc. Xen. passim.; Demad. 9; Dem. 20, 77 (Σ); Aen. Tact. 21, 1. — tit. Cret. subst. C.-B. 5177, 5 et 5179 al. — Aristotel. hymn. (6, 13 Bgk.) σᾶς δ'ἕνεκεν φιλίου μορφᾶς s., manifestum est usu tragico commotum esse poetam. — fem. in epigr. Coo (Paton-Hicks 58, 14).

φιλοτήσιος-α: Theogn. 489 ἡ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἡ δὲ πρόκειται cf. p. 9. — Soph. El. 1073 φιλοτασίῳ διαίτᾳ s.? — Arist. Lys. 203 κύλιξ φιλοτησία; Alexid. 58. 198. 291 fem. abs. — Hyp. fr. 234 fem. abs.

φλογίη: Hipp. ἐντ. παθ. (7, 178 L.).

φοίνιος-α: Pind. I. 4, 35 Αἴαντος ἀλκάν, φοίνιον τὰν ὀψίᾳ κτλ., sim. ἀσπάσιος ψ 233, sed aliter O. 13, 23 οὐλίαις αἰχμαῖσιν; fr. 139 ὥριαι παιανίδες. — fem. Aesch. Ag. 1344 φ. δρόσου; ib. 621 φ. ζυνωρίδα; Ch. 597 φ. Σκύλλαν; ib. 824 φ. ἄταν; Soph. Ai. 351 φ. ὑπὸ ζάλης h.; φ. ἐχθρᾶς ἐχίδνης h.;

O. R. 465 *φ. χερσίν*; ib. 1276 *φ. δ' ὁμοῦ γλῆναι*; Ai. 772 *χεῖρα φ. τρέπειν*; ib. 918 *φ. πληγῆς*; Ant. 601 *φ. θεῶν . . . κοπίς*; El. 1422 *φ. δὲ χείρ*; Eur. Rh. 548 *κοίτας φ. ὑμνεῖ* h.; Or. 975 *φ. ψῆφος*; Hec. 1078 *φ. δαῖτα*; Hel. 374 *φ. πλαγαῖς*; Io. 1263 *φ. φλόγα*; Med. 1253 *φ. . . . χέρα*; Tr. 555 *φ. . . . βοά*; ib. 819 *φ. κατέλυσεν αἰχμά*; Med. 864 *χέρα φ.* (v. l. *φοίνιον, φονίαν, φόνιον*); contra Ph. 252 *σχῆμα φοινίου μάχης* s. (legendum *μάχας* in cantico?); ib. 1378 *φοινίου μάχης*; fr. 1004 *φοινίους ἔχει ῥοάς* s.; Neophr. fr. 2, 11 *φοινία . . . λύσσα*. — Ar. Th. 694 *φοινίας φλέβας*.

φόνιος-α: fem. Aesch. Ch. 304 *ἀντὶ δὲ πληγῆς φ. φ. πληγήν*; ib. 388 *φ. σταγόνας*; Eu. 313 *χεῖρας φ.*; contra Su. 809 *πολυαίμων φόνιος ἀποκοπά* h.; Soph. Ant. 117 *φονίαισιν λόγχαις* (*φονώσαισιν* Bothe ex schol.); Tr. 831 *φονίᾳ νεφέλᾳ* (-*οι*- libri); Eur. fem. El. 1304 abs.; ib. 1297 *πρᾶξιν φ.*; Io. 505 *φ. δαῖτα*; Med. 1259 *φ. τάλαινάν τ' Ἐρινύν*; ib. 1390 *φ. Δίκη*; H. F. 382 *φ. φάτναις*; Ph. 1297 *δίδυμοι θῆρες φ. ψυχαί*; ib. 1575 *λοιβὰν φ.*; contra And. 1002 *φόνιον αἰτήσει δίκην* m.; ib. 1020 *φονίους . . ἁμίλλας*; ib. 1194 *τοξοσύνᾳ φονίῳ* s.; Hel. 73 *εἰκὼ φόνιον, ἢ . .* m.; El. 485 *φόνιον ὑπὸ δέραν* m.; ib. 752 *φόνιον οἰμωγὴν κλύω* m.; ib. 1324 *φόνιοι κατάραι* s.; Tr. 1318 *τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα* m.; Antiop. fr. nov. III, 24 *φόνιον ὁρμήν* m. — Ar. av. 344 *πολέμιον ὁρμὰν φονίαν*.

φρατρία: Plat. Euthyd. 302 D *Ἀθηναίη*.

χαῖα: Arist. Lys. 91 *χ. . . . δήλη 'στὶν οὖσα* (Dor.).

χειμέριος-α: fem. *Β* 293 *ἄελλαι* = hy. Hom. 32, 8; *Γ* 222 *νιφάδεσσιν*; *ε* 485 *ὥρη* = Hes. opp. 494; Hes. fr. 178 *Πελειάδες*; Emped. 84, 2 *νύκτα*; Anacr. 113 epigr. *λαίλαπι*; [Simon.] 154 *κατήλυσιν*. — Anacr. 47 *χαράδρῃ*. — Pind. O. 6, 100 *νυκτί*; P. 5, 121 *πνοά*. — Hipp. *διαιτ.* 55 (6, 562 L.) *ἀχράδες χειμέριοι πέπειροι*. — Soph. O. C. 1240 *ἀκτὰ . . . χειμερία*; contra Ph. 1194 *χειμερίῳ λύπᾳ* s. — Thuc. 3, 22, 1 *νύκτα χειμέριον ὕδατι*.

χειμίη: Hipp. *τοπ. κατ' ἀνθρ.* 10 (6, 294 L.) sc. *ὥρη*.

χειρία: Soph. Ai. 494 βάξιν ἀλγεινὴν . . . χ. ἐφείς m.; Eur. And. 411 προλείπω . . . ἥδε χ.; ib. 628 γυναῖκα χ.; Io. 1257 χ. γ' ἁλοῦσα; Cy. 177 Ἑλένην τε χ.

ὑπο-χείριος-α: fem. Herod. 3, 154 μιν (sc. Βαβυλῶνα) ὑ. ποιῆσαι: 5, 91 ὑ. παρέξειν τὰς Ἀθήνας; 6, 107 ὑ. ποιήσασθαι γῆν. — Aesch. Su. 377 γενοίμαν ὑποχείριος; Eur. And. 736 ὑποχείριον λαβεῖν sc. πόλιν. — Thuc. 1, 128, 7 τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ὑποχείριον; Plat. Theaet. 197 C ὄρνιθας ἀγρίας . . . ὑποχειρίους ἐποιήσατο; Pol. 308 A πόλεις . . . δούλας . . . ὑποχειρίους; sed [Plat.] Eryx. 392 C πόλις ὑποχειρία; Lyc. 8 et 71 τὴν πόλιν ὑποχείριον; sim. 147; ib. 78 (πατρίς) . . . ὑποχείριός ἐστιν h.; Aen. Tact. 40, 2 τὴν πόλιν ὑποχείριον ποιησάμενος.

(χηνία Eur. fr. 467; Meineke ἀρνεία.)

χθόνιος-α: fem. fr. mel. ad. 140 δαίμονες (praeterea Bergk p. 682 cf. οὐράνιος). — Pind. P. 5, 102 φρενί. — Pherec. Syr. 1 n. pr.; C.-B. 5416, 25 Γῆι. — Aesch. Sept. 719 κόνις; Soph. El. 1066 ὦ χ. Φάμα; O. C. 1568 ὦ χ. θεαί; ib. 1752 χάρις ἡ χ.; contra O. C. 1726 τὰν χθόνιον ἑστίαν cf. p. 11; Eur. I. T. 1272 χθονίαν ἀφελεῖν . . . μῆνιν m.; Alc. 902 χθονίαν λίμνην; Hel. 1346 αὐδὰν χθονίαν; H. F. 615 n. pr.; Io. 1054 χθονίας Γοργοῦς; contra Hel. 345 τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν m. cf. etiam p. 11; Hipp. 1201 τις ἠχὼ χθόνιος ὡς βροντὴ Διός h.; trag. ad. fr. 273 χθονίαν λώβαν; fr. 375 χθονίας θ' Ἑκάτης. — fem. Ar. av. 1745 τὰς χ. . . . βροντάς: ib. 1750 ὦ χ. βαρυαχέες; Th. 101 n. pr.; fr. 500 χ. θ' Ἑκάτη. — Plat. rep. 10, 619 E πορείαν . . . χ. καὶ τραχεῖαν. — epigr. Sybari IGS I, 641 (C.-B. 1654); ep. sep. Aeschyli. — titt. Dor. (Hermionae) CIP 679 sqq. Δάματρι. — Att. tab. defix. 99 et 105.

χίλιαι passim. — titt. Arc. Hoffm. I, 24; Locr. C.-B. 331; Boeot. C.-B. 705.

χρηστήριος-α: Aesch. Eu. 239 ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους; sed Ag. 1224 χρηστηρίαν ἐσθῆτ' m.

χρόνιος-α: fem. Pind. P. 3, 115 sc. ἀρετά. — Aesch. Sept. 689 ἀντροπαίᾳ χ.; Ag. 139 χ. ἐχενῆιδας ἀπλοίας; Eur. Hel. 1232

χ. μὲν ἦλθεν; El. 1308 *χ. σ' ἐσιδών*; Su. 91 *χ. ἀποῦσαν*; contra And. 84 *χρόνιος οὖσ'* h.; Hel. 1035 *χρόνιος εἶ* h., El. 585 *χρόνιος ἁμέρα* h.; fr. 223 *Δίκα χρόνιος, ἀλλ'* h.; cf. etiam Flind. Petr. pap. 1891 II, 14; Io. 470 *εὐτεκνίας χρονίου* s. — Cratin. 222 sim. Eur. Hel. 1232. — Thuc. 1, 12, 2 *ἀναχώρησις . . . χρονία*; contra 5, 73, 4 *χρονίους τὰς μάχας καὶ βεβαίους* (assim.?); 6, 31, 5 *ἐπὶ χρόνιον στρατείαν*. — Hipp. coni. cum *νοῦσος* fem. *Κωακ. πρ.* 73 (5, 600 L.); *ἡ ν. χ.*: *νουσ. β'* 40 (7, 56) = 66 (p. 102) = *ἐντ. παθ.* 27 (7, 240) = 36 (p. 258) = 51 (p. 298) = *γυν. φυσ.* 41 (7, 386] = *γυναικ.* 36 (8, 88) = 121 (p. 264) = 154 (p. 330); ib. 61 (p. 126); *παραγγ.* 14 (9, 270); cum hiatu *χρονίη ἡ ν.*: *ἐπιδ. β'* 6, 5 (5, 134) et *κρισ.* 33 (9, 286); contra vitatur h. *ἐντ. παθ.* 30 (7, 246) *ἡ νοῦσος* (!) . . . *χρόνιος ἦν μὴ* . . .; reliqua fem.: *ἀγμ.* (2, 108, 8 K.) *ἀπόστασις*; *ἀρθρ. ἐμβ.* (ib. 166, 1) *ἀποστάσιες*; (ib. 216, 10) *κάθαρσις*; *ἀφορ.* 3, 30 (4, 500 L.) *διάρροιαι*; ib. 6, 1 (p. 652) *ἐν τῇσι χρ. λειεντερίῃσι* = *ἐπιδ. β'* 21 (5,92); *ἀφορ.* 6, 12 (4, 566) *ἡμορροΐδας*; ib. 6, 60 (p. 578) *ἰσχιάδος*; *ἐπιδ. β'* 1, 6 (5, 76) *βῆχες*; *Κωακ. πρ.* 215 (5, 632) *πονηρίην*; ib. 565 (p. 712) v. l.; *διαιτ.* 9 (6, 484) *τὰς διεξόδους χ.*; *παραγγ.* 14 (9, 270) *χ. ἡ ἐπιθυμίη*; *κρισ.* 11 (9, 306) *χ. . . . ἡ κατάστασις*; contra *προρρ. β'* 10 (9, 30) *βῆχες ξηραὶ χρόνιοι* (editt. vett. fem.).

μακρο-χρονίη: Hipp. *ἐπιδ. γ.* (1, 228, 2 K.) *ὀφθαλμίαι* . . *μ.* D; comm. Ermerins; *μακραὶ χρόνιοι* V. cf. *ὀλιγοχρόνιος*.

μετα-χρονίη: Hes. Theog. 269 *μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον* = Harpyiae.

ὀλιγο-χρόνιος-η: Democr. fr. 285 *βιοτὴν ἀφαυρήν τε ἐοῦσαν καὶ ὀλιγοχρόνιον*. — Hipp. fem. *παθ.* 26 (6, 238 L.) *ἡ δυσεντερίη ἀσθενεστέρη δὲ καὶ ὀ.* videtur esse assimilatio; ib. 30 (p. 242) *νοῦσος . . . ὀ.*! et *κρισ.* 3 (9, 276 L.): *ὀ. τὴν νοῦσον*! contra *ἀερ. ὑδ.* (1, 36, 12 K.) *ὀφθαλμίαι . . . ὀλιγοχρόνιοι* (cf. *μακροχρόνιος*); *ἀρθρ. ἐμβ.* (2, 159, 2 K.) *ὀλῖγοχρόνιος ἡ πώρωσις*; *ἐπιδ. ς'* 5, 14 (5, 318 L.) *ὀλιγοχρόνιον βιοτήν*; *προρρ. β'* 21 (9, 48) *τὰς δὲ ὀλιγοχρονίους* (*τῶν ὀφθαλμιῶν*);

ib. 23 (p. 52) *διάρροιαι ὀλιγοχρόνιοι.* — [Plat.] epigr. 2 *σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.*

πολυ-χρόνιος-η: Sim. ep. 118 *Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου*; contra Euen. 9 (Hill.-Crus.) *φημὶ πολυχρονίην μελέτην ἔμεναι.* — Herod. 1, 55 *πολυχρόνιος ἔσται ἡ μοναρχίη.* — Hipp. cum *νοῦσος* coni. *ἀφορ.* 7, 6 (4, 578 L.) *ἐν ν. πολυχρονίῃ*! sed *ἀερ. ὑδ.* (1, 57, 7 K.) *αἱ ν. . . . πολυχρόνιοι* (!) *γινονται*; *ἱερ. νουσ.* 11 (6, 382) *πολυχρόνιος ἡ ν.* = *ἐντ. παθ.* 2 (7, 172); reliqua: *προγν.* (1, 86, 7 K.) *διάρροιαι πολυχρόνιοι*, cui par est *Κωακ. πρ.* 443 (5, 684 L.); *ἀρθρ. ἐμβ.* (2, 164, 9 K.) *δυσεντερίη πολυχρόνιος γινομένη* (om. MV); *ἀφορ.* 7, 85 (4, 606 L.) *ἐκθλίψιος πολυχρονίου* (*ὀλιγο-* v. l.); *προρρ.* 2, 21 (9, 48) *τὰς πολυχρονίους τῶν ὀφθαλμιῶν*; ib. 23 (p. 52) *αἱ λειεντερίαι πολυχρόνιοι*; ib. 29 (p. 60) *ὀδύναι . . . πολυχρόνιοι* = ib. (p. 62); sed *ἀφορ.* 7, 22 (4, 582) *ὀδύνῃ πολυχρονίῃ* vulg. (comm. D' T' Littré). — IGI III Suppl. 1270, 12 *ἐπὶ συναγωγᾶς πολυχρονίου* (Symae).

ψαμμία: Aesch. Ag. 947 *ψαμμίας ἀκάτα* (s. *ἀκάτας*) h.

ὠγύγιος-α: Aesch. Sept. 304 *πόλιν ὠγυγίαν*; contra Ps. 38 *τάς τ' ὠγυγίους Θήβας* s.; ib. 953 *τὰς ὠγυγίους* sc. Athenas s.; Soph. O. C. 1770 *Θήβας δ' ἡμᾶς τὰς ὠγυγίους* s. — IGI I, 145 fem. epigr. rec. (Rhod.).

ὠνία: Aesch. 3, 160 *ἡ ἀρετὴ ὠ.*

ὡρία: Pind. P. 9, 98 *τελεταῖς ὠ.*; fr. 139 *ἀοιδαὶ ὠ. παιανίδες.*

Addenda:

βωίαν: tit. Cret. C.-B. 5024, 24 *τὰν β. Ὀρυκόππαν* (saec. 2) et 5075, 59 *τὰν ἄνω ὠίαν* ex lect. Chishulli, pro *Ϝωίαν* editt., sed de notione altum est silentium. An comparandum Hesych. *ὠίας · ἄκρας, ἔσχατα?*

]*ωίαν*: tit. Arg. C.-B. 3272 (vet.).

Adiectiva in scriptores singulos digesta.

I. Poetae epici et elegiaci.

1. Homerus.

Simplicia: *αἰτίη*; *ἁλίη* (marina); *ἁλίη* (irrita); *ἀλλοτρίη*; *ἀμβροσίη*; *ἀντίη*; *ἀπειρεσίη*; *δαιμονίη*; *δεξιή*; *δῖα*; *διχθαδίη*; *δολίη*; *ἠερίη*; *ἠματίη*; *ἤπιη* et *νηπίη*; *θεσπεσίη*; *ἰδίη*; *κουριδίη*; *λασίη*; *μειλιχίη*; *ξεινίη*; *παρθενίη*; *πατρωίη*; *πλησίη*; *ῥηιδίη*; *σκολιή*; *σταδίη*; *σχετλίη*; *τηυσίη*; *χειμερίη*. — *ἄγριος-η*; *ἀσπάσιος-η*; *πολιός-ή*. — *δήμιος*.

Composita: *εἰναλίη*; *ἐναντίη*; *πανημερίη*; *ἐννυχίη* et *παννυχίη*. *ἀναίτιος*; *ἐξαίσιος*.

2. Hymni; epicorum fragmenta (ed. Kinkel).

Simplicia: *ἁλίη* (mar.); *ἁλίη* (irr.); *ἀλλοτρίη*; *ἀμβροσίη*; *ἀσπασίη*; *δαιμονίη*; *δῖα*; *δολίη*; *ἑσπερίη*; *θαυμασίη*; *θεσπεσίη*; *κουριδίη*; *νηπίη*; *οὐρανίη*; *πολιή*; *χειμερίη*. — *ἀίδιος*.

Composita: *εἰναλίη*; *παννυχίη*. — *ἐναλίγκιος*.

3. Hesiodus (ed. Rzach [3]).

Simplicia: *ἀμβροσίη*; *δαιμονίη*; *δῖα*; *δολίη*; *ἠματίη*; *θεσπεσίη*; *κρυπταδίη*; *μειλιχίη*; *μυχίη*; *πολιή*; *ῥηιδίη*; *σχετλίη*; *χειμερίη*. — *ἤπιος*; *πελώριος*.

Composita: *ἐννυχίη*; *μεταχρονίη*.

4. Elegiaci, poetae philosophi, epigrammata.

Simplicia: *ἀεθλίη*; *αἰθερίη*; *ἀλλοτρίη*; *ἀμβροσίη*; *ἀπειρεσίη*; *ἁρμοδίη*; *δαιμονίη*; *δεξιή*; *δημοσιή*; *δῖα*; *ἑσπερίη*; *ἠερίη*; *θεσ-*

πεσίη; κουριδίη; κρυπταδίη; μινυνθαδίη; νυμφιδίη; ὀρθρίη; ὁσίη; πατρωίη; πολιή; ῥηιδίη; σκολιή; σπανίη; χειμερίη; χθονίη; ὠγυγίη. — ἴδιος-η. — ἄγριος; καίριος; φιλοτήσιος.

Composita: *εἰναλίη. — πολυχρόνιος-η. — ὀλιγοχρόνιος.*

Ubique legitima est motio per tria genera, et apud epicos et apud elegiacos et epigrammaticos, qui illos imitantur. Formae communes plerisque locis metro concessae sunt. Exstant in pede primo: *ἤπιον*; pedis quinti, in arsi *ἁλὸς πολιοῖο*, in thesi *ἄγριον*; *ἐξαίσιον*; *καίριον*; ante bucolicam caesuram: *ἀναίτιον*; *πελώριον*.] Alia de hac caesura iam dixi p. 9 sq. Metro non flagitantur: *ἀσπάσιος*; *ἀίδιος*; *ἴδιος*; *ὀλιγοχρόνιος*, *πολυχρόνιος*.

II. Poetae iambici.

ἀγρίη; ἀφροδισίη; δεξιή; μυρίη.

III. Poetae lyrici.

1. Melici.

βρομία; δῖα; ἐρασμίη; θαλασσία; οὐρανία; πολία; ποντία; τιμία; χειμερίη; χθονίη.

2. Lyrici priores.

(Cum Bacchylide ex Blassii rec. tertia.)

Simplicia: *ἀϊτία; ἀλιγκία; ἀμβροσία; βορηία; δαιμονία; δεξιά; δῖα; κουριδία; ναΐα; ὀλβία; οὐρανία; παρθενία; πατρωία; πολεμηία. — δόλιος; οὔλιος.*

Composita: *ἐναντία. — ἐξαίσιος.*

3. Pindarus (rec. Schroeder).

Simplicia: *ἀγρία; ἁλία; ἀλλοτρία; ἀμβροσία; βρομία; γνησία; δαιμονία; δῖα; δολία; ἑσπερία; ἡρωία; θαλασσία; θεσπεσία; ἰδίᾳ; ἱππία; κονία; κρυφία; κυρία; λατρία; μοιρία; νυμφιδία; ξεινία; ὀλβία; ὀρθία; οὐλία; οὐρανία; ὀψία; πατρία; πατρωία; πλαγία; πολεμία; πολιά; ποντία; ποταμία; σκολιά; τιμία; φιλία; χειμερία; χθονία; χρονία; ὡρία. — αἴσιος-α; παρθένιος-α. — ἡσύχιος; μοιρίδιος; φοίνιος.*

Composita: *ἐνναλία; ἐφαμερία; ὑπερποντία.*

4. Lyrici posteriores.

δεξιά; *δῖα*; (*ἰδία*); *παρθενία*; *πατρία*; *σειρία*. — *βρύχιος*; *νύχιος*; *φίλιος*.

In hac motione lyricum genus haud procul distat ab epico. Etsi complura extant simplicia, inprimis apud posteriores, quorum formae communes metricis causis non debentur (*οὔλιος, αἴσιος, παρθένιος, ἡσύχιος, μοιρίδιος, βρύχιος*), tamen mobilium tanta est multitudo, ut cum apud lyricos alios motio per tria genera legitima sit habenda, tum apud Pindarum,[1]) poetam in aliis rebus audacissimum.

IV. Dialecti praeter Ionicam et Atticam.

Dialectis litterariis, epica, (iambica), lyrica absolutis tragicam non adicio, quia ab illis in motione horum adiectivorum discrepat atque melius postea cum reliquo sermone Attico tractabitur. Itaque praemitto dialectorum volgarium quae exstant exempla.

1. Dialecti minores.

a) Arcado-Cyprica: *κυρίαν*; *χιλίαις*. — b) Elea: *ἰδίαν*; *ὁσίαν*. — *καταξίαιρ*. — c) Dial. Graeciae Mediae: *ἀξία* Delph.; *δαμοσία* Aetol.; *ἰδία*; *κυρία*; *μυρία* Delph.; *πατρωία* Aetol.; *προτερασία* Delph.; *χιλιᾶν* Locr. — *ἀίδιος* Delph.; *πάτριος* Delph. — *ἐπιδαμία* Locr.; *καταξία* Delph.

2. Dialectus Aeolica.

a) Asiae Minoris: *ἀξία*; *ἰδία*; *κυρία*. — *ἀναίτιος*. — b) Thessaliae: *ἰδία*. — c) Boeotiae: *ἰδία*; *κυρία*; *μυρία*; *χειλίας*.

3. Dialectus Dorica.

Simplicia: *ἀλλοτρία*; *ἀντία*; *ἀξία*; *βωία*? Cret.; *γνησία* tit. Xuth.; *δαμοσία*; *δεξιά*; *ἐνδοθιδία* Cret.; *ἐνιαυσία*; *Ϝαστία* Cret.; *ἰδία*; *κυρία*; *νοτία*; *οὐρανία*; *πλαγία*; *φιλία*; *χαῖα* Megar.; *χθονία*; .]*ωίαν*. — *ἀίδιος-α* Cret.; *πάτριος-α* Cret. — *ἐλευθέριος*; *πῖος*.

---

[1]) Adiectivorum in *-ειος, -αιος* term. communia sunt non nisi I. 7, 7; fr. 223.

Composita: *ὑπερδεξία*; *ὑπεναντία*; *ὑπεραμερία*; *ὁμοματρία*. — *κατάξιος-α*. — *πολυχρόνιος*.

Dialectorum testimonia fere ubique legitimam per tria genera motionem nobis praebent. Communia recentiora sunt praeter *ἀίδιος* et *ἀναίτιος* atque causis nobis ex parte iam notis tribuenda. Quod illustratur etiam usu adiectivorum terminationis *-ιμος*, quae alibi communia fere in dialecto Dorica moventur.

V. Dialectus Ionica.

1. Tituli; philosophi (ed. Diels).

αἰτίη; *ἀξίη*; *γνησίη*; *δεξιή*; *δημοσίη*; *ἑκατοστηρίη*; *ἐνιαυσίη*; *ἰδίη*; *κυρίη*; *μετρίη*; *σκολιή*; *σκοτίη*; *χθονίη*. — *ὀλιγοχρόνιος*.

2. Herodotus (rec. Holder).

Simplicia: *ἀγρίη*; *αἰτίη*; *ἀλλοτρίη*; *ἀντίη*; *ἀξίη*; *ἀρθμίη*; *δαιμονίη*; *δεξιή*; *δημοσίη*; *ἐνιαυσίη*; *ἡμερησίη*; *θαλαμίη*; *ἰδίη*; *ἱκετηρίη*; *καιρίη*; *κουριδίη*; *κυρίη*; *νοτίη*; *ὀλεθρίη*; *ὁσίη*; *οὐρανίη*; *ὀψίη*; *πατρωίη*; *πολεμίη*; *πρωίη*; *σπανίη*; *σχετλίη*; *ὑπτίη*; *φιλίη*. — *ἠλίθιος*. [*κάπριος* huc non quadrat.]

Composita: *ἀναιτίη*; *ἐναντίη*; *ἀνταξίη*; *παραπλησίη*; *παραποταμίη* *ὑποχειρίη*. — *παραθαλάσσιος-η*. — *ὑπαίθριος*; *πολυχρόνιος*.

Herodotus plenae motioni inter omnes maxime studet. Quatenus dialectus vernacula ei in hac re succurrerit, ex scriptore proximo apparebit.

3. Hippocrates (ed. Kühlewein I—II; ed. Littré IV—IX).

Scripta sub celeberrimi medici nomine nobis tradita maiorem in partem non Hippocratis esse inter omnes constat. Contra omnia eadem dialecto quamvis librariis turbata (Kuehlewein praef. LXIV sqq.) concepta esse nemo negabit; deinde quod ad aetatem pertinet, fere omnia vel ante a. 400 (ita Gomperz, Griech. Denker I, 227) vel inter a. 440 et 340 (ita Wilamowitz in „Kultur d. Gegenwart“ I, 8 p. 57) exorta esse viri docti docent, ut temporis spatium, quod perquirere institui, exceptis epistulis totam molem amplectatur.

Cum igitur neque dialecto neque aetate distinguere opus sit scripta Hippocratica, ut de motione recte iudicemus, omittere non debemus dictione et sermone alia longe ab aliis differre. Nam habemus orationes s. declamationes, dissertationes collegis medicis alias, alias vulgo destinatas, invenimus commentarios diurnos vel solas annotationes et observationes, denique sententiarum gnomicorumque collectiones al. Quo fit, ut alia perpolita, alia minus elaborata nobis occurrant, ubi motionem fluctuare non mirabimur, dummodo fluctuandi facultatem ex dialecti proprietate datam esse fateamur. Quae quamvis consulto repressa etiam apud Herodotum apparet.

Libris manu scriptis scilicet multa huius turbae debentur, quod codicum discrepantia compluribus locis comprobatur. Quae cum ita sint, inutile mihi videbatur in quaestionibus Hippocraticis non versato coniecturis varietatem diminuere aut singularum formarum causas aliquas captare, sed satis habui testimonia perspicua proferre ita ut etiam potestas scripta singula distinguendi daretur.

Simplicia: *ἀγρίη*; *αἰτίη*; *αἰφνιδίη*; *ἀλλοτρίη*; *ἀξίη*; *βρυχίη*; *δεξιή*; *δημοσίη*; *ἑκουσίη*; *ἐνιαυσίη*; *ἔνιαι*; *θαλασσίη*; *ἰδίη*; *κοσμίη*; *κτησίη*; *κυρίη*; *λοχίη*; *μετριή*; *μυρίαι*; *ὀρθίη*; *παρθενίη*; *πελίη*; *πλαγίη*; *πλησίη*; *πολεμίη*; *πολίη*; *ῥηιδίη*; *σφαγίη*; *ὑπτίη*; *φθορίη*; *φλογίη*; *χειμίη*. — *ἄρτιος-η* (11 : 1 c.); *ἤπιος-η* (2 : 1.); *νότιος-η* (2 : 1); *ὀλέθριος-η* (8 : 5); *χρόνιος-η* (27 : 2). — *ἑσπέριος*; *καίριος*; *πειρητήριος*; *χειμέριος*.

Composita: *ἐναντίη*; *ὑπεναντίη*; *παραθαλασσίη*; *ἐγκρυφίη*; *μακροχρονίη*. — *ὀλιγοχρόνιος-η* (3 : 5 c.); *πολυχρόνιος-η* (2 : 11); *παραπλήσιος-η* (8 : 6); *ὑποβρύχιος-η* (2 : 1). — *ὑπαίθριος*; *ἀμφιδέξιος*; *ἐπιδήμιος*; *ἰθυσκόλιος*.

Dialectus Ionica excepto Hippocrate a ceteris iam tractatis non differt, apud Hippocratem usui Atticorum appropinquat. Sed utut res se habet, formae communes etiam in ea minime desiderantur, quod iam Valckenarius ad Eur. Phoe. 1440 recte sed paulo audacius docuit.

VI. Dialectus Attica.

Scriptores Atticos, poetas, historicos, philosophos, oratores in motione adiectivorum stirpis-*ιο-* magna uti inconstantia notissimum est. Quae utrum consistat in dialecto ipsa, an aliis causis exorta sit quaeritur. Ac primum quidem poetas tragicos in canticis dialectum vernaculam spernere, in diverbiis colorem quidem Ionicum passim occurrere luce clarius est. Deinde scriptores orationis solutae quod tragicorum auctoritatem non effugerunt, nemo est qui miretur, ita ut non sint existimandi dialecti testes fidelissimi. Denique in diverbiis comoediae (de canticis comicis pariter atque de tragicis iudicandum) quamvis sermonem volgarem praebeant, metri et tragicorum imitationis ratio habenda est, ut comicos post tragicos proferre melius sit. Quare si dialectum integram quaerimus, primo ex titulis est petenda.

1. Tituli.

ἀξία; *δεξιά*; *δημοσία*; *θαλαμία*; *ἰδία*; *κυρία*: *ὁσία*; *οὐρανία*; *πατρῴα*; *πολεμία*; *χθονία*. — *ζύγιος-α* (30—40 : 1 c.); *πάτριος-α*. — *παραλία*.

Praeter illud solitarium *ζύγιος* (et composita *εὐγώνιος*, *τριημιπόδιος* quae hoc loco non tractantur) motio in titulis quinti et quarti saeculi nusquam oppressa est.

2. Poetae tragici.

Apud poetas tragicos plurima communia exstant quia et adiectivorum numerus apud eos multo maior obversatur quam alibi et licentia[1]) eorum in motione adhibenda fines antea observatos longe transgreditur.

Inter cantica et diverbia, quod ad motionem pertinet,

---

[1]) Qua etiam in reliquis adiectivorum generibus utebantur. Affero e. g. ex schedulis meis communia *ἐλεύθερος* Aesch. Ag. 315; Eur. El. 868 (fem. 2 Aesch., 2 Soph., 16 Eur.); *φροῦδος* Soph. El. 807; Eur. I. T. 154 (fem. 1 Soph., 6 Eur.); *αἱματηρός* Eur. Or. 962 (3 fem.); *φανερός* Eur. Ba. 992 = 1012 (2 fem.).

discrimen non est. Lyricorum imitatio non tanta fuit, ut motio plena per cantica dominaretur, cf. etiam Wirth. (p. 36).

De causis, quibus poetae non cogebantur sed invitabantur, ut formas femininas aut communes adhiberent, in animadversionibus et ad singulos locos in indice alphabetico dixi; his causis totius rei origo non tangitur, quae aliunde ducenda est.

Aut natura dialecti fluctuationi favebat, quod comprobari videtur usu sermonis pedestris, deinde singulis exemplis (*πάτριος, αἴσιος, Ἱπποδάμειον ἀγοράν* Xen. Hell. 2, 4, 11, sed cf. Andoc. 1, 45), denique exemplo dialecti Ionicae cognatae, si Hippocraticis fidem habemus. Sed obstant titulorum et comoediae testimonia.

Aut Aeschylus eumque imitati Sophocles atque Euripides consulto cum in aliis tum in adiectivis a sermone volgari alienis maiore licentia utebantur, ut tragicam dictionem augerent. Tum reliquorum usus maximam partem ex tragico fluxit.

Quin etiam utroque coniuncto dici potest Aeschylum statu dialecti antiquiore, qui ex exemplis supra allatis elucet, usum esse ad tragicam dictionem exornandam ita ut inprimis nomina minus usitata non moveret (cf. indicem). Contrario studebat Herodotus cum Hippocrate comparatus.

Sed haec hactenus. Tota quaestio in finibus huius dissertationis non absolvitur.

a) Aeschylus (ed. Kirchhoff).

Simplicia: *ἀγρία; ἀερία; ἀθλία; αἰθερία; αἰτία; ἀλλοτρία; ἀξία; δαΐά; δεξιά; δημία; δῖα; δολία; δορία; δυΐα; ἑῴα; ζευκτηρία; θαλασσία; θεσπεσία; ἰδία; ἱκεσία; ἱκετηρία* subst.; *λειμωνία; μυχία; νυχία; ξενία; ὀλεθρία; ὀρθία; ὁσία; οὐρανία; οὐρία; παιωνία; πελαγία; πολεμία; ποντία; ποταμία; στυγία; σχετλία; τιμία; φιλία; φοινία; χθονία; χρονία; ψαμμία.*

βρύγιος-α; δίψιος-α; δούλιος-α; καίριος-α; κεραύνιος-α; λοισθιος-α; πατρώιος-α; φόνιος-α; χρηστήριος-α.

βούχιος; γαμήλιος; γενέθλιος; δαιμόνιος (1); *δεσπόσιος; δραστήριος; κρυπτάδιος; κύριος* (1); *λυτήριος; νάϊος; νότιος; πρακτήριος; ῥύσιος; σωτήριος.*

Composita: *μεταιτία*; *ξυναιτία*; *δυσαμερία*; *παναθλία*; *παραλία*; *ἐναντία*; *ἐπαξία*; *ὑπερποντία*. — *ἀναίτιος-α*; *παραίτιος-α*. — *ἀμφιδέξιος*; *ὁμοπάτριος*; *διαπόντιος*; *ὑποχείριος*.

Causas euphonicas respexit Aeschylus 16 locis, neglexit 6. Communia exstant 42 (paene 28 %).

b) Sophocles.

Simplicia: *ἀγρία*; *ἀθλία*; *αἰθερία*; *αἰτία*; *(ἀκουσία)*; *ἁλία*; *ἀλλοτρία*; *ἀξία*; *ἀφροδισία*; *(βακχία)*; *γνησία*; *δεξιά*; *δεσμία*; *δῖα*; *διψία*; *δολία*; *δουλία*; *ἡμερία*; *θηρατηρία*; *ἱππία*; *κεραυνία*; *λοισθία*; *μητρῴα*; *μοιριδία*; *ναΐα*; *νυχία*; *ὀλβία*; *ὀλεθρία*; *ὀμβρία*; *ὀρθία*; *οὐρανία*; *παιωνία*; *πατρία*; *πλησία*; *πλουσία*; *πολεμία*; *πολιά*; *ποντία*; *σχετλία*; *τεμενία*; *τερθρία*; *τερμία*; *ὑπτία*; *φοινία*; *φονία*; *χειρία*.

βώμιος-α; *δάϊος-α*; *ἑκούσιος-α*; *καίριος-α*; *οὔριος-α*; *πατρώιος-α*; *τίμιος-α*; *χειμέριος-α*; *χθόνιος-α*.

ἀγώνιος; *γενέθλιος*; *ἱκέσιος*; *κερτόμιος*; *λυτήριος*; *φιλοτήσιος*; *ὠγύγιος*. Communia, si *γενεθλίας* restituimus, omnia aut metro aut sono debentur. cf. etiam p. 11 *(καίριος)*.

Composita: *ἀναξία*; *ἐπαξία*; *δισαθλία*; *εἰναλία*: *παραλία*; *καθαμερία*; *ἐναντία*. — *μεταίτιος-α*; *ἐννύχιος-α*. — *ἀμφιδέξιος*; *ἀδῇος*; *ἀνόσιος*.

Causas euphonicas respexit Sophocles 13 locis, neglexit 10 locis. Exstant communia 22 (12 %).

c) Euripides.

Simplicia: *ἀγρία*; *αἰτία*; *ἀλλοτρία*; *ἀντία*; *ἀξία*; *ἀρτία*; *βαλιά*; *βροτησία*; *δεξιά*; *δῖα*; *διψία*; *δοχμία*; *ἑσπερία*; *θουρία*; *ἰδία*; *ἱππία*; *λεχρία*; *λοχία*; *μετρία*; *μητρῴα*; *ναΐα*; *νηπία*; *ὀλβία*; *ὀρκία*; *πλησία*; *πλουσία*; *προσθία*; *σκολιά*; *ὑπτία*; *χειρία*.

ἄθλιος-α; *αἰθέριος-α*; *αἴσιος-α*; *ἅλιος-α*; *ἀμβρόσιος-α*; *βώμιος-α*; *δάϊος-α*; *δόλιος-α*; *ἑκούσιος-α*; *ἐνιαύσιος-α*; *ἡμέριος-α*; *θαλάσσιος-α*; *ἱκέσιος-α*; *κεραύνιος-α*; *κρύφιος-α*; *κύριος-α* (1 c.); *μακάριος-α* (1); *νότιος-α*; *νυμφίδιος-α*; *νύχιος-α*; *ὀλέθριος-α*; *ὄρθιος-α*; *ὅσιος-α*; *οὐράνιος-α*; *οὔριος-α*; *πάτριος-α*; *πατρώιος-α*; *πελάγιος-α*; *πολέμιος-α*; *πολιός-ά*; *πόντιος-ά*; *ποτάμιος-α*; *ῥᾴδιος-α*;

σκότιος-α; *σχέτλιος-α* (1 c.); *φίλιος-α*; *φοίνιος-α*; *φόνιος-α*; *χθόνιος-α*; *χρόνιος-α.*

ἀηδόνιος; *(βασιλήιος)*; *γαμήλιος*; *γεράσμιος*; *δέσμιος*; *εὔιος*; *ζύγιος*; *ἤπιος*; *θεσπέσιος* (1); *ἰήιος*; *καθάρσιος*; *καίριος* (1); *κηλητήριος*; *κύκλιος*; *μαψίδιος*; *νύμφιος* (?); *παρθένιος*; *ῥόθιος*; *στύγιος*; *σωτήριος.*

Composita: *παναθλία*; *ὑπαιθρία*; *παραλία*; *ἐναντία*; *ἀναξία*; *ὑποδεξία*; *συζυγία.* — *ἐνάλιος-α*; *ἀνόσιος(-α).* — *δυσαίθριος*; *ἀμφιβώμιος*; *προβώμιος*; *μεθαμέριος*; *παννύχιος*; *ὑποχείριος.*

Euripidis usum, quia multo audacior est ceteris, certis finibus circumscribere vix possumus. Causas euphonicas respexit poeta 70 locis, neglexit 25 fere locis. Communia exstant paene 130 (24 %).

Numeris demonstratur etiam in hac re Sophoclem ab Aeschylo et Euripide differre, quod vel si simplicium usum comparabis facile cognosces.

d) tragici minores.

ἀγρία; *ἐνιαυσία*; *ἰδία*; *καιρία*; *πλουσία*; *ποντία*; *προσθία*; *σκοτία*; *φοινία*; *χθονία.* — *νικητήριος.* — *ἐνάλιος* (1).

3. Poetae comici.

a) Aristophanes.

Simplicia: *ἁγία*; *ἀερία*; *ἀθλία*; *αἰτία*; *ἀλλοτρία*; *ἀμβροσία*; *ἀξία*; *δαιμονία*; *δεξιά*; *δῖα*; *δολία*; *ἱκετηρία* subst.; *κυρία*; *μακαρία*; *νοτία*; *ὀλβία*; *ὀρθρία*; *οὐρανία*; *οὐρία*; *παιωνία*; *πελαγία*; *πλαγία*; *πολεμιστηρία*; *πολιά*; *ὑπτία*; *φιλοτησία*; *φοινία*; *φονία*; *χθονία.*

δάϊος-α; *πολέμιος-α.* — *αἰθέριος*; *αἰφνίδιος*; *νυμφίδιος*; *πάτριος.*

Composita: *παναθλία*; *τρισαθλία*; *ἐναντία*; *τρισμακαρία*; *ὁμομητρία*; *ἐννυχία.*

b) Comici reliqui quinti et quarti saeculi. (ed. Kock.)

Simplicia: *ἁγία*; *ἀγρία*; *ἁλία*; *ἀλλοτρία*; *δεξιά*; *ἠπία*; *θαλασσία*; *θεσπεσία*; *ἰδία*; *καιρία*; *κοσμία*; *μακαρία*; *ὀρθρία*; *οὐρανία*;

πατρῴα; *πλουσία*; *πολεμία*; *πολιά*; *ποντία*; *φιλία*; *φιλοτησία*; *χρονία*. — *πελάγιος*.

Compositum: *παραπλησία*.

Aristophanes et comici ubi dialectum vernaculam reddunt, motionem servant, ita ut cum titulorum testimoniis consentiant. Praeter *πάτριος* omnia communia metricis causis aut tragicorum imitationi debentur.

4. Sermo pedestris.

Adiectiva in *-ιος* exeuntia post tragicos poetas apud scriptores Atticos orationis solutae dubia motione esse constat. Sermonem autem volgarem a genere litterario procul habendum esse docet Zarncke (Entst. d. griech. Litteraturspr. p. 18 sqq.). In motione tractanda scriptores Attici antiquissimi mihi quidem videntur quasi gubernati esse tragicorum usu. Quod consentit cum iis, quae aliis modis de origine sermonis Attici pedestris comperta habemus, poeticae dictionis vel maius vel minus studium dico (Norden, Kunstpr. I p. 52 et 96; Drerup, annal. Fleckeis. suppl. XXVII p. 348). Quomodo haec fundamenta per saeculum quartum paulatim mutata sint infra videbimus.

a) Scriptores antiquissimi.

Antiph.: *ἀθλία*; *αἰτία*; *ἀλλοτρία*; *ἀξία*; *ἰδία*; *πολεμία* Gorg.; *ῥᾳδία* Ant.; *φιλία* [Xen.] rep. Ath.

ἑκούσιος et *ἀκούσιος* Ant.; *πάτριος* Thrasym.

Composita, de quibus agitur, desiderantur, sed nolo omittere singularia illa: [Xen.] rep. Ath. 3 *ἑορτὰς διπλασίους*; Antiph. 3 *β* 10 *εἰς πολλαπλασίους τούτου συμφοράς*; adde Alcid. soph. (p. 678, 13 Bekk.) *πολλαπλασίους . . τὰς ὠφελείας*.

b) Thucydides.

Simplicia; *αἰτία*; *ἀλλοτρία*; *ἀξία*; *δεξιά*; *δημοσία*; *ἰδία*; *μετρία*; *ὀψία*; *πελαγία*; *πλαγία*; *πολεμία*; *ῥᾳδία*; *σταδία*; *ὑπτία*; *φιλία*. — *ἐνιαύσιος-α*; *χρόνιος-α*. — *ἀίδιος*; *αἰφνίδιος*; *ἑκούσιος* et *ἀκούσιος*; *ἐτήσιος*; *κρύφιος*; *πάτριος*; *χειμέριος*.

Composita: *παραλία*; *ἐναντία*; *ἐπιθαλασσία*. — *παραπλήσιος-α*. — *παραθαλάσσιος* et *ἐπιθαλασσίδιος*; *διετήσιος* et *ἐπετήσιος*; *ἐπαίτιος*; *ὑποχείριος*.

Thucydides in motione quam tractamus audacissimus est Atticorum, qui sermone pedestri utuntur. Exstant communia paene 30 (23 %). Quae audacia intellegitur vel ex communibus formis absolutis *ἡ κρύφιος, ἡ παραθαλάσσιος*, quas antea nemo ausus erat, deinde ex superlativis communibus (5, 110; 3, 98, 5 et 101, 2), ex Homero (*δ* 441) obsoletis praeter Aesch. Ag. 396 (*πάρεστι σιγᾶς ἄτιμος ἀλοίδορος ἄδιστος ἀφεμένων ἰδεῖν* = Helena).

Sermo Thucydideus quamvis sophistarum artes etiam in eo patefiant tamen vel a novissimis viris doctis vetustior sive a volgari discedens atque consulto electus habetur (cf. Nordenium l. l.). In motione cum tragicis plerumque consentit, tragicorum mobilia moventur, fluctuantia fluctuant aut communia sunt, cf. indicem. Homericum est *σταδία*, Herodotea *παραπλησίη* et *παραθαλάσσιος-η*. Restant *πάτριος* et Thucydidea *ἐτήσιος, διετήσιος, ἐπετήσιος*. Stultum est talia ad verbum perscrutari vel Thucydidi scripturo tragicorum quas excerperet fabulas obicere, sed hoc quidem constat: Thucydidem (et meo q. iudicio etiam ceteros scriptores quinti saeculi), cum sermonem a volgari diversum atque elatum praeferret, in usitatissimis adiectivis nihil sibi indulsisse, cetera secundum tragicorum usum tractavisse.

In aliis adiectivorum generibus de tragicorum imitatione fere nihil statui potest.

c) Xenophon.

Simplicia: *αἰτία*; *ἀλλοτρία*; *ἀντία*; *ἀξία*; *γνησία*; *δεξιά*; *δημοσία*; *ἐθελουσία*; *ἐνιαυσία*; *ἔνιαι*; *θαυμασία*; *ἰδία*; *καιρία*; *καστορία*; *κυρία*; *λεχρία*; *μακαρία*; *μετρία*; *ὀρθία*; *οὐρανία*; *πατρῴα*; *πλουσία*; *πολεμία*; *ῥαδία*; *ὑπτία*; *φιλία*. — *ἐλευθέριος-α*. — *ἀίδιος*; *αἴσιος*; *πάτριος*.

Composita: *ἐξαισία*; *ἐναντία*; *παραπλησία*; *παραθαλαττία*. — *ἐπιθαλαττίδιος-α*. — *ἐπιθαλάττιος*; *διαπόντιος* (etiam Aesch. cf. indicem).

Xenophontis τοῦ Ἀττικωτάτου usus haud dissimilis est Sophocli, dum Thucydidem cum Aeschylo compares. Motionem quantum potest adhibet. Communia exstant 10 (7 %).

d) Plato.

In colligendis exemplis difficultas quaedam exoriebatur dicendi genere Platonis, quo saepissime adiectiva praedicative posita neutro genere redduntur, sane quidem philosophicis causis e. g. *ἡ ἀρετὴ διδακτόν ἐστι*; hoc enim modo species *ἀρετή* generi *τοῦ διδακτοῦ* aperte subiungitur. Sed quia habemus etiam: *ἀπορροή . . . σύμμετρος καὶ αἰσθητός* (Men. 76 D sim.), dubitari potest multis locis utrum de neutro an feminino agatur, e. g. *ἔφη τὴν ἀρετὴν διδακτὸν εἶναι.* Ne dubia insererem, talia ex indice seclusi.

Simplicia: *ἀθλία*; *αἰτία*; *ἀλλοτρία*; *ἀντία*; *ἀξία*; *ἀρτία*; *γνησία*; *δαιμονία*; *δεξία*; *δημοσία*; *ἐνιαυσία*; *ἡμερησία*; *θαυμασία*; *θεσπεσία*; *κοσμία*; *κυρία*; *λασία*; *μητρῴα*; *οὐρανία*; *ὀφθαλμία*; *πατρία* (!); *πατρῴα*; *πλαγία*; *πλουσία*; *πολεμία*; *σπανία*; *στερεμνία*; *σωτηρία* (?); *τιμία*; *ὑπτία*; *φρατρία*; *χθονία*. — *ἄγριος-α* (6 f. : 1 c.); *ἑκούσιος-α* (2 : 8); *ἴδιος-α* (40 : 1); *μακάριος-α* (7 : 1); *μέτριος* (8 : 1); *ῥᾴδιος-α* (5 : 1). Haec communia omnia in posterioribus dialogis occurrunt. — *ἀίδιος*; *αἰφνίδιος*; *αἰώνιος*; *ἀμυντήριος*; *ἀφροδίσιος*; *ἡσύχιος*; *ὅσιος* (2).

Composita: *ἐξαιφνιδία*; *διαιωνία*; *ἐναντία*; *ἐπαξία*; *ὑποβρυχία*; *ἐπιθαλαττία*; *παραπλησία*. — *ξυναίτιος-α*; *ἀνάξιος-α*; *ὑποχείριος-α*. — *ἀκούσιος*; *ὑπαίθριος*; *ἀνάρτιος*; *ἐπιθαλαττίδιος*; *ἀνόσιος*; *ἐπουράνιος* et *ὑπουράνιος*.

Plato in motione tradita fere nihil mutavit praeter solitaria *ἄγριος κτλ.*, quae fortasse poetae Platoni condonamus. Sed alia, quae apud poetas fluctuant, ubique moventur.

Exstant communia 60 fere (16 %).

e) Andocides. Lysias.

ἀθλία; *αἰτία*; *ἀλλοτρία*; *ἀξία*; *γνησία*; *δημοσία*; *ἰδία*; *κυρία*; *μετρία*; *πατρῴα*; *πολεμία*; *πρῴα*; *ῥᾳδία* etiam Alcid. — *πάτριος* Lys., *πατρία* And.! — *δαιμόνιος* (?) Lys. — *ἐναντία*.

Iniuria Wirth Lysiam formas communes, ubi eligendi potestas fuisset, praetulisse arbitratur, cf. Platonica *ἴδιος, ῥᾴδιος*.

f) Isocrates.

Simplicia: *ἁγία*; *αἰτία*; *ἀλλοτρία*; *ἀξία*; *γνησία*; *δαιμονία*; *ἔνιαι*; *ἰδία*; *καιρία*; *κοσμία*; *κυρία*; *μετρία*; *μητρῴα*; *ὁσία*; *πατρῴα*; *πολεμία*; *πολιά*; *ῥᾳδία*. — *πάτριος-α* (2 : 2).

Composita: *συναιτία*; *παραλία*; *ἐναντία*; *παραπλησία*.

Isocrates omnium Atticorum severissimus. Nam omnium alibi fluctuantium motio apud eum non confunditur. De *πάτριος* cf. p. 11. Accedit, quod etiam *βέβαιος* movetur (4, 173; 6, 87) contra Andocidem (1, 53; 2, 3) et [Lys.] 2, 47 et 68. Sed nolumus omittere complura desiderari velut *ἀίδιος, αἴσιος, ἑκούσιος, ἀκούσιος*, quibus quo modo Isocrates usus sit, nescimus.

g) Oratores reliqui praeter Demosthenem.
(Hyper. ex tertia rec. Blassii.)

Simplicia: *αἰτία*; *ἀλλοτρία*; *ἀξία*; *γαμηλία* subst.; *γνησία*; *δεξιά*; *δημοσία*; *ἰδία*; *ἱππία*; *κυρία*; *μετρία*; *ὁσία*; *ὀψία*; *πατρῴα*; *πολιά*; *πλουσία*; *πολεμία*; *ῥᾳδία*; *φιλία*; *φιλοτησία*; *ὠνία*. — *ἀίδιος*; *αἰώνιος*; *ἐλευθέριος*; *πάτριος*; *σωτήριος*.

Composita: *ἐναντία*; *ἀναξία*; *ὁμοπατρία*. — *ἀνόσιος*; *παραπλήσιος*; *ὑποχείριος*.

h) Demosthenes.

Simplicia: *αἰτία*; *ἀλλοτρία*; *ἀξία*; *γνησία*; *δαιμονία*; *δεξιά*; *δημοσία*; *ἔνιαι*; *ἰδία*; *κοσμία*; *κυρία*; *μετρία*; *ὁσία*; *ὀψία*; *παππῴα*; *πατρῴα*; *πλουσία*; *πολεμία*; *ῥᾳδία*; *τιμία*; *φιλία*. — *ἀίδιος*; *πάτριος*. Composita: *συναιτία*; *ἐναντία*; *ὑπεναντία*; *ὁμομητρία* et *ὁμοπατρία*. — *ἀνάξιος-α*. — *ἀναίτιος*; *ἐγκύκλιος*.

Demosthenes Isocrati appropinquat (etiam *βέβαιος* 6 fem.: 2 comm., *μάταιος* 2 : 1).

i) Varia.

Aeneas Tacticus: *δημοσία*; *ἔνιαι*; *φιλία*. — *ἐναντία*. — *ὑποχείριος*. Pseudoscylax: *παραλία*. — Theopompus: *πάτριος*.

Sermonis Attici pedestris primordia tragicorum fluctuatio moderatur atque plerumque usum constituit. Ab initio usitatissima moventur. Quo magis sermo Atticus poeticis artibus desistat, eo pleniori motioni etiam eorum quae minus usitata sunt adiectivorum favet atque statui illi appropinquat quem ex titulis et comoedia novimus. Tenacissima restant *ἀίδιος*, *πάτριος* (*ἑκούσιος*?) vel apud posteriores.

Recentioribus temporibus communes formae *Ἀττικώτεραι* habebantur (Schmid, Atticism. IV, 608), quia sermo volgaris pleniori motioni studebat. Totius rei finem, omnium adiectivorum motionem plenam appetit lingua Neograeca (Hatzidakis, Einl. p. 23 sqq.).

Scriptorum usu observato iam quaeramus, quidnam de natura sive formatione ipsa adiectivorum, quo quaeque inclinaverit, dici possit. Composita hoc loco omittam quia cum complura eorum quae in *-ιος* terminantur in hoc opusculo non tractavi tum eorum natura non plane cognoscitur nisi cum reliquis compositis comparantur. Quare de compositis agam, cum omnia proponam testimonia a me collecta, nunc autem de simplicibus tantum verba faciam.

Omnibus temporibus moventur neque ulli rationi vel metricae vel euphonicae cedunt:

1. numeralia *χίλιοι*, *μύριοι*;

2. *ἀντίος*, *πλησίος* (rarius adi.; passim adv. e. g. *τὴν πλησίον ξυμβολήν*); *δεξιός*, *δῖος*.

3. *αἴτιος*, *ἀλλότριος*, *ἄξιος*, *γνήσιος*, *δημόσιος*.

Quibus prope accedunt: *ἀμβρόσιος*, *δαιμόνιος*, *θεσπέσιος*, *ἴδιος*, *κύριος*, *ὅσιος*, *οὐράνιος*, *πολέμιος*, *σχέτλιος*, *φίλιος*.

Alia non nisi temporibus quibusdam observari possunt velut *ἄρτιος*, *ἔνιοι*, *θαυμάσιος*, *ξείνιος*, *ὄλβιος*, *πλούσιος*, *σπάνιος*, *ὕπτιος* et rariora multa.

ad 1. Notione sua numeralia a ceteris differunt, ut ex toto hoc genere in aliud tamquam traducantur neque adiectiva pura existimanda sint. Quibus exemplaria fuerant antiquiora *διακάτιοι* sqq., quae semper moventur.

ad 2. Propter formationem procul habenda sunt *ἀντί-ος* (*ἐν-αντί-ος*) et fortasse *δεξι-ός* (Persson Ind. Forsch. 2, 244). *δῖος* fere ubique cum personis coniungitur.

ad 3. *γνήσιος*, *δαιμόνιος*, *οὐράνιος*, *σχέτλιος* eodem modo atque *δῖος* iudicanda sunt.

Denique *αἰτία*, *ἀξία*, *ξενία*, *ὁσία*, *φιλία* usitatissima sunt abstracta (*κυρία* recentius est): *ἀλλοτρία*, *δημοσία*, *ἰδία*, *πολεμία*

saepissime absolute sunt posita, quod notionem abstractam paene aequiperat (Usener Göttern. p. 374). Videmus igitur in his quidem adiectivis plane contrarium fieri illi quod putabat Buttmann (Sprachl. p. 242). Neque enim ut ambiguitas inter abstracta et adiectiva tolleretur, motio opprimebatur, sed abstracta cognatorum adiectivorum motioni maxime favent. Quae res quatenus illustret originem sexus grammatici nuper ex abstractis derivati (Brugmann, Techm. Zeitschr. IV, 1889 p. 101 sqq., cf. praeterea Jacobi, Compositum und Nebensatz 115 sqq.; Wheeler, Journ. of Germ. Philol. 2, 528 sqq.; contra illum Roethe praef. ad Grimmii grammatic. Germ. III), nolo hoc loco discernere.

Sed non infitior adiectiva, quorum rarior est usus vel quae non ex antiquissimis temporibus adhibentur, in motione abstractis suis minime adiuvari, quare an haec ambiguitatis causa desit dubito. Adiectiva sunt haec: *γαμήλιος* (tragg.; abstr. apud Isaeum), *ἐλευθέριος* Xen. Aeschin., *ἡσύχιος* (Pind. Plat.), *σωτήριος* (tragg. Plat.? Dem.).

De fluctuantibus et communibus in universum nihil statuendum est nisi unum. Quo rariora sunt, eo facilius motione carent. Sed alii scriptores aliter rem gerunt.

Denique quaerentibus nobis quaenam simplicia ubique consulto motionis expertia videantur esse, praeter *ἀίδιος*[1]) nulla obversantur. Quod adiectivum natura et notione a ceteris non distat neque specie compositum cum *α* privativo haberi potest, ita ut ea, quae maxime formis communibus favent, sequatur, quia etymologia *α* longum flagitatur. *ἀίδιος* ante Thucydidem non invenimus, nam hy. Hom. 28, 3 temporis est incerti, ne dicam recentioris et Hes. sc. 310 memoria turbata est. (Postea in genere epico Orph. hy. 11, 3; 69, 8; etiam fem. 9, 21; 60, 3; 83, 6.) Quare dubito an similiter res se habeat atque cum nomine *πάτριος,* quod apud Atticos quarti saeculi quamvis feminino apud tragicos usitato plus quam alia a plena motione abhorret, ut hanc inclinationem

---

[1]) Etiam in hoc eximendus est titulus Creticus, cf. indicem.

proprietati dialecti facile tribuas. Sed dialectum Atticam cum ceteris consentire ex titulis et comoedia discimus, neque sermonem Atticorum cum illa confundamus. Utrum casu (fortasse trita quadam elocutione velut *ἡ πάτριος πολιτεία* Thrasym., etiam ante comoediae testimonia) commune sit factum an prisci status sit rudimentum nescio. Tum recentiores veterum exempla sequebantur.

Postremo quaerendum, qua vi fuerint suffixa adiectivorum (s. substantivorum, ex quibus haec derivantur.) Formantur adiectiva haud pauca suffixis *-ιδ-ιος, -αδ-ιος, -οδ-ιος* (praeterea *-διος* statuit Brugmann, Ind. Forsch. 16, 494); *-ωιος, -τηρ-ιος*; specie quidem, quae revera facta erant ex substantivis stirpis *-τηρ-*, *-ιδ-* al. terminatione *-ιο-*. Plurima autem per analogiam exorta sunt, nam substantiva, quae huc pertineant, maximam partem adiectivis non respondent.[1])

Inter omnes has formationes, quod motionem attinet, nihil interest. Wirth p. 10 censuit adiectiva in *-ιδιος-* et *-τηριος* exeuntia magis ad formas communes inclinare, cuius verba cave ne falso interpreteris. Non infitior illa adiectiva maiore ex parte, in primis quae in *-τηριος* terminantur minus mobilia esse, sed suffixum ipsum causam esse nego. Nomina enim terminationis *-τηριος* apud Aeschylum primum nobis occurrunt atque formae communes eorum poetae dictione satis explicantur. Sed apud Aristophanem, in sermone *Ἀττικωτέρῳ* iam moventur, etiam in dialecto Ionica (*ἑκατοστηρίη*). Sophocleum est *θηρατηρία*; Platonicum *ἀμυντήριος* Aeschyli exempla imitatur. Nominum autem terminationis *-ιδιος* usitatissimum *ἴδιος* (* *σϝίδιος*, vel * *ϝίδιος* nunc Brugmann l. l.) iam cum ubique motis tractavimus. Reliquorum *ῥᾴδιος* ex Homero fere ubique (cf. ind.), *κουρίδιος* apud epicos et Herod. cum personis fem. coniunctum semper moventur. *νυμφίδιος* Eur. Arist. praeter unum locum comm., *αἰφνίδιος* Att. quidem comm., apud Hippocratem motum;

---

[1]) G. F. Aly, de nominibus *-ιο-* suffixi ope formatis diss. Lips. 1873 exempla collegit et distribuit.

μοιρίδιος Pind. comm., Soph. fem. *ματρίδιος* Eur. comm. singulare; *ἐνδοθιδία* Cret. apud personam. Restat *ἀίδιος*. Etiam in his adiectivis nihil statuere licet nisi quod iam in universum de fluctuantibus supra diximus. (Adde composita: *κατοικίδιος, ἐπωμιδίη* Hipp.; *ἐπιθαλασσίδιος-α* Att.; *ἐξαιφνιδία* Plat.; *ἐπιφατνιδία, ὑποχαλινιδία* Xen.)

Appendix.

De derivatis a nominibus propriis.

Pariter atque numeralia etiam derivata a nominibus propriis notione a ceteris adiectivis differunt. Quare formas communes in hoc genere non invenimus nisi apud eos scriptores, qui in universum audaciores sunt, quod motionem attinet, poetas tragicos dico, quibus exceptis duo tantum exempla nobis occurrunt, de quibus dubitare non licet. Iam singula affero.

hy. Ap. 393 *Κνωσσοῦ Μινωίου, οἵ ῥα* ◡ — ⏓ quaeritur, num cum feminino rem habeamus. Σ 591 *ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ,* cui adde Strab. X, 476. Tum forma communis metro tribuenda est.

Hes. fr. 144 *Ὀρχομενὸν Μινύηιον · καὶ* ◡◡ — —. Nescio an *Ὀρχομενός* hic generis sit masculini cf. schol. Ap. Rh. 1, 763; 2, 1186; Strab. 8 p. 338, 347, 374, 407 al.; Paus. 8, 33, 2; 10, 29, 5. Item Thuc. 3, 87, 4; 4, 76, 3; sed fem. 1, 113, 1.

fr. mel. ad. 101 *Θρηίκιοί τε φιλήνεμοι γύαι* huc non quadrat, cf. Elmsl. ad Eur. Heracl. 839.

Pratin. 1, 17 *τὰν ἐμὰν Δώριον χορείαν* evitata terminatione quater repetita, sed plane singulare apud veteres. (*Δωρία* Pind. O. 1, 17; N. 5, 37; fr. 191.)

De dialectis, Herodoto, Hippocrate nihil notandum est.

Aesch. Ag. 1114 *νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους ὄχθους,* ubi notionis causa Casaubonus *ὄχθας* coniecit (deinde Blomfield *Ἀχερουσίας*). Wirth illum secutus p. 11 locos, qui huc spectant, congessit, sed mihi non persuasit. Nolo

Ἀχερουσίους ὄχθας Aeschylo vindicare, quem talia ita effugisse in derivatis, ut nusquam euphonica causa motione decederet, his exemplis satis demonstratur: Ag. 632 *Θρᾴκιαι πνοαί* (aliter Eur. fr. 369); fr. 59 *βασσάρας τε Λυδίας*; fr. 143 *Μύσιαί τ'ἐπιρροαί*; fr. 98 *Πανίας βήσσας*; Su. 112 *Σιδωνίᾳ καλύπτρᾳ* = ib. 121.

Soph. Ai. 418 *ὦ Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαί* fort. euphonica causa, quam neglexit poeta fr. 802 *πέτραις Ἐλυμνίαις*.

Reliqua derivata ubique apud Soph. moventur.

Sophoclis exemplum Euripides imitatur atque superat. Hel. 52 *ἐπὶ Σκαμανδρίοις ῥοαῖσιν* s. (sed Arist. Th. 864 fem.); ib. 609 *ἐπὶ Σκαμανδρίοις ἀκταῖσιν* s.; Tr. 374 *ἐπ'ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρίους*; ib. 1151 *Σκαμανδρίους γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοάς* s. Notione cognatum sectatur Hel. 250 *παρὰ Σιμουντίοις ῥοαῖσι* s. Praeterea:

Cy. 295 *Γεραίστιοί τε καταφυγαί* s.; sed Or. 993 *πρὸς Γεραιστίαις ποντίων σάλων ῥήσιν.*

Tr. 89 *ἀκταὶ δὲ Μυκόνου Δήλιοί τε Χοιράδες* (Aesch. Eu. 9 *Δηλίαν τε χοιράδα*). Wecklein l. l. p. 409 *Δήλιαι* praefert, recte meo quidem iudicio.

fr. 369 *Θρῃίκιον πέλταν* ◡◡—— s.; sed Alc. 498 *ζαχρύσου Θρῃκίας πέλτης*; ib. 1021 *ἵππους . . Θρῃκίας*; Hec. 36 *τῆσδε Θ. χθονός*; Rh. 313 *Θ. ἔχων στολήν.* (Aesch. Ag. 632 cf. supra.)

I. T. 1244 *Παρνάσιον κορυφάν* s.; sed And. 1100 *φυλλάδος Παρνασίας.* (Soph. Ant. 1144 *Π. ὑπὲρ κλιτύν*; Io. fr. 19 *σπίλον Παρνασίαν.*)

Metri aut hiatus causa exstant:

Tr. 1098 *ἢ δίπορον κορυφὰν Ἴσθμιον ἔνθα*; sed El. 1288 *Ἰσθμίας γῆς*; Su. 1212 *τρίοδον Ἰσθμίαν.* (Soph. O. R. 940 *τῆς Ἰ. χθονός.*)

Io. 461 *Φοιβήιος ἔνθα γᾶς . . . ἑστία.* cf. etiam Io. 191; Or. 1512.

Euphoniam non curat poeta: Tr. 139: *σκηναῖς . . Ἀγαμεμνονίαις*; Ph. 824 *τᾶς Ἀμφιονίας τε λύρας*; Alc. 443 *λίμναν Ἀχεροντίαν*; ib. 589 *καλλίναον Βοιβίαν λίμναν*; Io. 936 *Κεκροπίας πέτρας*; I. A. 265 *ἐκ Μυκήνας δὲ τᾶς Κυκλωπίας*; (Or. 965 *γᾶ*

Κυκλωπία); Ba. 559 *κορυφαῖς Κωρυκίαις*; Tr. 250 *τᾳ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ* (!); Io. 285 *ἀστραπαί τε Πύθιαι*; ib. 550 *Πυθίαν δ'ἦλθες πέτραν*; Ph. 1043 *Πυθίαις ἀποστολαῖσιν*; (Rh. 261 *γᾶν Τροΐαν*); Ba. 159 *ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε*; Tr. 151 *πλαγαῖς Φρυγίαις*. His quoque locis Wecklein formas communes librariorum studio deletas esse putat. Sed si illa *Σκαμάνδριος, Σιμούντιος*, quae eodem iure loco Sophocleo, quem imitantur, explicari possunt, excludimus, restant nobis tria tantum exempla (praeterea *Καφήρειοι τ'ἄκραι* Tr. 90), quibus euphonia respicitur. Quare commoveri non possum, ut memoriam tot loci s rationis cuiusdam causa nonnumquam observatae corrigam. Accedunt numeri, quibus quomodo res in simplicibus se haberet supra apud tragicos singulos illustravi.

Reliqua derivata enumerare non opus est.

Denique habemus Arist. Th. 996 *Κιθαιρώνιος ἠχώ* h., in versu Ionico. Tragicorum usu adductus formam communem sibi indulsit poeta. Reliqua derivata (25 fere locis) omnia movet.

Cratin. 170 *Διονυσίοις ἀκύλοις* formam communem exstare non puto quamquam *ἄκυλος* alibi est feminini generis, cf. Bekk. Anecd. 373, 25.

Thuc. 643 *δυοῖν Ῥοδίοιν πεντηκοντόροιν* duali numero emoriente satis explicatur neque ad motionem ipsam spectat.

Apud Atticos quarti saeculi derivata omnia moventur.

Addendum:

ad v. *κύκλιος* (p. 31) novum Eupolidis fragmentum: *αὔλησον αὐτῇ κύκλιον ἀναβολήν τινα* m (cf. Reitzenstein, Der Anf. d. Lex. d. Photius p. XIX).

Typis expressit Robertus Noske Bornensis.

Vita.

Natus sum Fridericus Reisch Francofurti ad Moenum die XXIV. mensis Oct. anni 1881 patre Matthaeo, matre Lina e gente Bergmann, quibus superstitibus gaudeo; fidei addictus sum catholicae. Elementis litterarum imbutus sum in schola civica, quae dicitur Lessing-Gymnasium. Post morbum longinquum atque gravissimum vere 1901 maturitatem adeptus Bonnae studiis philologicis per tria semestria me dedi, deinde Berolini per altera tria, denique rursus Bonnae per sex semestria. Docuerunt me viri doctissimi Brinkmann, Bücheler, Elter, Erdmann, Jacobi, Litzmann, Loeschcke, Nissen, Radermacher (nunc Monasterianus), Schulte, Solmsen, Usener (†), Wilmanns, Wolff Bonnenses, Diels, Geldner, Heinze (nunc Basileenis), Ed. Meyer, Pischel, Roethe, Schmoller, Gu. Schulze, Stumpf, Wentzel, de Wilamowitz-Moellendorff Berolinenses. Proseminarii Berolinensis sodalis fui in primo ordine per tria semestria, Germanici Bonnensis per unum, philologici per duo, philosophici per tria semestria. Praeterea ad exercitationes grammaticas Gu. Schulze et Solmsen, ad historicas Ed. Meyer, ad archaeologicas Loeschcke, ad musicas Wolff aditum benigne mihi concesserunt. Quibus omnibus gratiam habeo quam maximam, inprimis Wilamowitzio Berolinensi atque Bonnensium Eltero, qui ab initio studiis meis nunquam defuit et Solmsenio, quo auctore et fautore ad hanc quaestionem adii.

Examen rigorosum sustinui die XIV. m. Nov. a. 1906, examen pro facultate docendi die IX. m. Mart. a. 1907.